

Giới thiệu Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kí

Câu chuyện này do chính tác giả người Việt Nam tự sáng tác.

Nam chính có tên là Trần Tùng vốn là 1 thanh niên Việt Nam lại may mắn nhanh chân đuổi kịp trào lưu xuyên việt đến 1 cái tên là Triệu Vô Cực tiểu hài trên thân, nhưng vui mừng chưa bao lâu thì hắn khổ bức phát hiện ra hệ thống đại thần của hắn đi lạc

Trần Tùng chỉ có thể lấy cớ cù bù hệ thống chăm chỉ tu luyện để đi đến nhân sinh đỉnh phong, nhưng hắn lại lần thứ 2 khổ bức phát hiện hư hư thực thực có người trong môn phái có đc hệ thống mà người này không cùng 1 trận tuyến với hắn

truyện là luyện công lưu,k hệ thống k bàn tay vàng NV9 có phụ có mẫu k phải phế vật lưu,vô địch lưu. CỎ mĩ nữ có nhiệt huyết có tình huynh đệ cũng có một ít trang bức đánh mặt. tình tiết truyện phát triển khá chậm miêu tả kĩ quá trình lột xác trưởng thành tâm lí và ngộ đạo của nv9

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xuyên qua, hệ thống đại thần đi lạc

Tối quá! Ta đang ở đâu sao chẳng nhìn thấy gì thế này!

Trần Tùng 1 thanh niên nghiêm túc VN không chơi game hút thuốc rượu bia, thích xem anime đọc tiểu thuyết chưa có bạn gái trạch nam 1 viên. Vừa bắt đầu kì ôn thi 12 của mình, buổi sáng thức dậy đi qua phía dưới bàn thờ tổ tiên của gia đình, đang trong trạng thái ngáp ngủ hắn lại bỗng nhiên chú ý thấy cái bình cấm hương nằm phía trên cao mà lâu nay cha hắn thường khoe với hắn đã có 300 năm lịch sử, lúc đầu Trần Tùng cũng chỉ xem là chuyện đùa đến xem cha thôi phòng cái bình này, nhưng sáng nay thức dậy đi qua bỗng nhiên Trần Tùng lướt nhìn qua lại như là thấy nó đang lóe sáng. Xoa xoa con mắt đang chút mông lung vì buồn ngủ, trong đầu hắn chạy qua hàng loạt suy nghĩ:

-Cái gì đây? Hoa mắt? Gặp quỷ? Pháp bảo? Haizz xem ra học nhiều quá sinh ra ảo giác rồi.

Nhìn lại lần nữa cái bình vẫn là cái bình không có gì đặc biệt Trần Tùng liền cười xòa nghĩ thầm. Hắn cũng thường xem tiểu thuyết tu tiên, nếu thật là pháp bảo vậy đến 1 phát cho hắn xuyên việt đi thôi Trần Tùng biểu thị học hành áp lực đại. Hắn liền cười haha hướng phía bàn thờ tổ:

-Các vị tổ tiên, nếu hiển linh thì cho ta 1 lần xuyên việt đi thôi!

Trợn to mắt nhìn cái bình 1 lúc vẫn k có gì xảy ra Trần Tùng thất vọng nện bước đi tiếp vào nhà vệ sinh chuẩn bị đánh răng rửa mặt bắt đầu 1 ngày học hành của mình, lúc hắn đi qua dưới bàn thờ thì thỉnh thoảng cái bình mà hắn cho rằng không có gì đáng chú ý bỗng nhiên di chuyển 1 cách quỷ dị

-Xoảng!

Cái bình rơi đập vào đầu Trần Tùng ngay khi hắn vừa quay đầu bước đi phía dưới bàn thờ tổ như muốn chứng minh rằng tổ tiên hắn còn rất linh thiêng, khổ chỉ có hắn tự biết, mặt mày tối tăm đầu óc quay cuồng Trần Tùng rốt cục chịu không được ngã xuống sàn nhà.

-“Hi vọng có thể xuyên việt đi”. Đây là ý nghĩ cuối cùng của hắn trước khi ngất đi.

Không biết bao lâu sau Trần Tùng rốt cục có lại được cảm giác nhưng rất nhanh hắn phát hiện ra mình ở 1 nơi cực kì chật hẹp và tối tăm. Trần Tùng bắt đầu cố gắng gượng dậy nhưng hắn phát hiện ra mình không có bao nhiêu khí lực, gượng dậy là vô dụng công

\$#\$....\$#%#!

Trần Tùng bỗng nhiên nghe dc tiếng phụ nhân (phụ nhân=phụ nữ lớn tuổi) nói chuyện, nghe âm thanh khá lớn tuổi nhưng cái này không quan trọng, quan trọng là hắn nghe không hiểu a. Trần Tùng cố gắng lắng nghe, hắn nghe dc tiếng bước chân người hỗn tạp hỏi ha: “chắc xung quanh đây rất nhiều người”. Trần Tùng thầm nghĩ.

Hắn lại nghe dc tiếng người phụ nhân lúc này, lần này giọng điệu có vẻ rất gấp gáp như đang thúc dục cái gì vậy. Không chờ hắn tiếp tục suy đoán bỗng nhiên có 1 cổ siết lực tiếp theo là 1 cổ lực đẩy xuất hiện, Trần Tùng không kịp chuẩn bị, bị 2 cổ lực bỗng nhiên xuất hiện đẩy đi 1 đoạn ngắn vào 1 chỗ chật hẹp hơn

-ngọa tào thần mã. Ta rốt cuộc đang gặp phải chuyện gì?

Bị hoàn cảnh xuất hiện dọa choáng Trần Tùng rốt cục không giữ nổi bình tĩnh mà bắt đầu lo lắng run sợ, hắn cũng không muốn chết a.

Không đợi bao lâu 2 cổ lực lại 1 lần nữa xuất hiện, thật may mắn Trần Tùng lần này hấn rất cực nhìn thấy ánh sáng, trước mặt hấn là 1 người phụ nhân không lồ lớn tuổi đang đẩy mặt mồ hôi nhưng vui mừng nhìn hấn, phía trên cùng là nóc nhà được làm bằng gỗ phong cách ngôi nhà cổ trang TQ. Trần Tùng rất cực bắt đầu run sợ: “DCM chả lẽ ta xuyên qua thế giới của người không lồ? Alice xứ sở thần tiên? Không đúng không đúng alice là bối cảnh phương tây đây là bối cảnh TQ cổ đại, A A A A rất cuộc ta xuyên đến cái nào đây?”

Trần Tùng bắt đầu cố gắng quan sát xung quanh để hòng tìm kiếm 1 chút manh mối nhưng phần cổ của hấn bị người không lồ phụ nhân đỡ lấy khiến hấn không thể quay đầu đi đâu được. Người không lồ phụ

nhân bắt đầu dùng tay đánh hấn.

“Đại tì tì có thể bình tĩnh nói chuyện sao? Đừng đánh được hay không? Trước hết cũng nói cho ta biết ngươi vì sao đánh ta đã chứ?” Trần Tùng không nhin nổi trong lòng phun trào

“Ừm đợi 1 chút vì sao ta lại bé như vậy? Tay ngắn chân ngắn vô lực? Da lại đỏ như vậy?

1 lần nữa không đợi hấn suy nghĩ quá nhiều, bàn tay người phụ nhân đã đánh lên người hấn, 1 cổ muốn khóc chỉ ý rất cực ngăn cản không nổi tuôn trào mà lên. Trần Tùng khóc, khóc to, khóc như chưa từng được khóc.

“Trưởng lão! Trưởng lão! Phụ nhân ngài sinh rồi là 1 bé trai khaú khinh!”

“Thật sao? Hahaha? Đâu rồi đâu rồi? Ta muốn vào xem xem?”

Lời nói ở giữa cửa phòng đã được mở ra, 1 người nam nhân không tính trung niên cũng không quá trẻ nhưng tướng mạo anh tuấn, khí chất đường đường. 1 bộ nhân sĩ chính phái xuất hiện trước mặt hấn, vừa lo lắng sốt sắng vừa vui mừng khắp khối cười haha nói to: con trai ta, ha ha rất cuộc ngươi cũng chịu ra rồi, làm ta lo muốn chết!”

-Chỉ 1 mình con ngươi thôi sao? 1 tiếng yếu ớt nũng nịu vang lên có vẻ rất hữu khí vô lực chỉ cần nghe thôi cũng biết người nói ra rất xinh đẹp

-ha ha Huyền Nhi tất nhiên là con của 2 chúng ta. Cảm ơn muội! Cảm ơn muội rất nhiều! Muội và tiểu bảo bối đều là mệnh căn của ta! Muội đã khá hơn chút nào chưa?”

-Dương ca ngươi cảm ơn gì chứ giữa chúng ta còn cần khách sáo sao! Mau cho bảo bối đo tư chất? Còn nữa huynh định đặt tên con là gì?”

đứng đứng đề ta đo.

Nam nhân có vẻ luống cuống 1 chút, vội điều chỉnh cảm xúc của mình, lắc tay 1 cái hư không biến ra 1 cái thước, thước có 9 vạch, sau đó đưa cái thước bỏ vào trong tay Trần Tùng. Cái thước bắt đầu sáng lên vạch đầu tiên, tiếp tục sáng lên sáng lên đến vạch thứ 4 thì dừng lại. Không khí có chút trầm xuống 2 phu thê đều hơi im lặng, 2 người bọn họ đều là Thanh Vân Tông tu tiên tông môn ruộng cật, đều là cấp bậc thiên tài độ hòa hợp với linh khí 8 vạch nhưng con trai bọn họ lại chỉ có 4 vạch thuộc nhóm trung hạ phẩm, điều này khiến 2 phu thê đều bị 1 chút đã kích. Nhưng rất nhanh nam nhân liền cười haha:

“Triệu Vô Cực,ta quyết định rồi tên con ta là Triệu Vô Cực, ý chính là không có cực hạn không vì 1 chút nhỏ cản trở mà ngừng bước tiến!”

“Đúng vậy! Tên rất hay! Đưa Cực nhi cho muội nào!”- Nữ nhân cũng nở nụ cười ấm áp, mầu tím tràn làn

Nam nhân nào dám đụng vào hải nhi, sợ đụng sai. Bà đỡ nhanh nhẹn hiểu ý đưa Trần Tùng lên nằm cạnh mẫu thân kiếp này của hấn. Những gì bọn họ nói này giờ hấn đều không hiểu vì hấn không biết ngôn ngữ ở đây nhưng khi nam nhân đưa cái thước vào tay hấn thì hấn lập tức hiểu ngay là đang đo thiên phú cho hấn. Thấy chỉ có 4 vạch Trần Tùng cũng hơi thất vọng nhưng rất nhanh hấn liền nghĩ thông: “trên đời không có gì là toàn mỹ! Hấn đã dc trùng sinh đến tu tiên thế giới đã không phải vật lưu là đại phúc rồi. Có câu tu hành tại bản thân, sau này có thể đi xa đến đâu đều nhìn bản thân hấn cố gắng, 1 chút cản trở này làm sao có thể làm hấn nhụt chí!”

Lúc này Trần Tùng chỉ muốn cười to: “Ha Ha tiên hiệp thế giới, lão tử đến rồi đây!”

Được bế lên nằm trên giường Trần Tùng liền dc thấy 1 thứ mà hấn mơ ước suốt quãng đời thanh niên của hấn, chính là Sữa. Đúng vậy hấn đang được cho ăn. Trần Tùng tham lam mút lấy bữa ăn của mình một cách mê say đến khi cảm thấy no căng bụng thì mí mắt của hấn bỗng nhúu chặt lại, con buồn ngủ đánh ập đến khiến Trần Tùng nhanh chóng lăm vào giấc ngủ say bên tai chỉ còn lại tiếng trò chuyện của phụ mẫu kiếp này của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Xuyên qua, hệ thống đại thần đi lạc (2)

Trời sáng, những ánh nắng ấm áp đầu tiên của ngày bắt đầu chiếu lên Luyện khí phong của của Thanh Vân Tông, Luyện khí phong vân vụ vờn quanh, cây

mọc thành rừng, tiên khí lượn lờ. Một ngôi nhà ở gần đỉnh núi, mái ngói mới tinh, nhà cao cửa rộng, đại môn mở rộng, trước cửa là chữ hi được dán lên chính giữa cửa, trong phủ 3 4 nha hoàn phàm nhân tất bật đi qua đi lại, 1 bộ rất bận rộn bộ dáng. Trên cành cây trước phủ chim nhỏ vui vẻ nhảy nhót bắt sâu tìm kiếm bữa ăn sáng cho mình, bầu không khí hết sức yên bình vui vẻ, phía xa chân trời xuất hiện 13 chấm đen lại có vẻ không hợp mỹ cảnh chút nào. Chỉ một hơi thở sau 13 chấm đen liền hiện rõ, là 13 người chân đạp phi kiếm bay tới, đây chính là trong miệng phàm nhân tiên nhân hay chính xác cách gọi là tu tiên giả. 13 người tới không ai khác chính là Thanh Vân Tông tông chủ cùng 4 vị Phong chủ cùng các đệ tử chân truyền. Đến trước đại môn 13 người đồng loạt hạ phi kiếm đi bộ từ cửa vào mà không cười phi kiếm vào thẳng nhà. Người chưa đến tiếng đã đến:

“Ha Ha. Chúc mừng Triệu trưởng lão sinh quý tử nhân sinh đắc ý!”- Chương môn Long Ngao Thiên mở đầu lên tiếng chúc mừng

“Chúc mừng chúc mừng”- các vị trưởng lão khác cũng đồng loạt lên tiếng

“Haha chương đa tạ môn chân nhân cùng các vị sư thúc mời vào mời vào” - Triệu Phi Dương cũng nhanh chóng đáp lễ (phụ thân của Triệu Vô Cực)

“Haha La Huynh cũng đến rồi ư? Thật sớm nha!” (Bạch Vô Thường- Luyện đan phong phong chủ- sư phụ của Sư Phi Huyền)

“Ta cũng vừa mới tới mà thôi!” (La Thiên- Luyện Khí phong phong chủ- sư phụ của Triệu Phi Dương)

“Tông chủ người đâu cần khách khí như thế đâu! Sư phụ người ma qua đây xem tiểu bảo bối!” Sư Phi Huyền cũng nhanh nhẹn nói (mẫu thân Triệu Vô Cực)

“Mắt phượng mày kiếm môi chum chím, quả nhiên là 1 cái tiểu suất, tương lai lớn lên không biết gieo vạ bao nhiêu cô nương, haha!” Hạ trưởng lão cũng không chịu thua chị kém em bình luận 1 câu (Hạ Chu, nam, Phù phong phong chủ)

“Không biết thiên phú thế nào?” Mộc trưởng lão hiếu kì hỏi (Mộc Thanh Hà - cấm chế phong phong chủ)

“Thân hòa linh khí 4 vạch” Triệu Phi Dương hơi chút trầm xuống nói

“Tu hành không chỉ nhìn thiên phú, hậu thiên cố gắng mới quan trọng”- Thái trưởng lão âm thanh có chút lãnh liệt lời như vàng cũng nói 1 câu (Thái Nhất- kiếm phong phong chủ)

“HaHa lấy thực lực của tông môn chúng ta cho dù 4 vạch cũng có thể tu luyện thành đại tu sĩ, không biết đã đặt tên cho tiểu bảo bối chưa?” Chương môn nhanh nhẹn chuyển dời chủ đề

“Hài tử tên Triệu Vô Cực”

“Hào tên! Hào tên!” các trưởng lão đều đồng loạt gật gù

“Được rồi mọi người cùng tặng quà cho hài tử đi nào”- chương môn đánh nhịp

Tặng quà cho hài tử mới sinh là phong tục của phàm nhân nhằm chúc phúc hài tử lớn nhanh khỏe mạnh nhưng ở Thanh Vân Tông có thể được tất cả trưởng lão đều tặng quà chứng tỏ nhân phẩm cùng địa vị của Triệu Phi Dương cũng đủ cứng.

Đang mở to mắt nhìn cặp mắt Trần Tùng đột nhiên nhận dc 1 đồng lễ bao chúc phúc, theo định luật lúc còn chưa xuyên qua ở trái đất tiền mừng tuổi sẽ bị bố mẹ giữ thì hẳn biết mình cũng chả xơ mũi được gì nhiều nhưng bán manh thì không tốn phí nên hẳn lập tức bán cái manh cười hi hi giờ nắm đầm tròn tròn thịt thật của mình cảm lấy mấy cái túi nhỏ.

- “Thật có linh tính nha! Cũng không sợ người lạ! Haha sau này lớn lên nhất định là trụ cột cho tông môn chúng ta!” Chương môn hòa ái khen 1 tiếng

“Nhờ chương môn chúc lành rồi!” Sở Phi Huyền cười nhẹ nhàng

Mang tất cả hầu nhi tử lên đây!” Triệu Phi Dương hào sảng phân phó hạ nhân

“Hào Hào! Lão đầu ta cũng lâu rồi chưa dc ném Hầu nhi tử!” Hạ trưởng lão cười nói

Hầu nhi tử là 1 loại linh tử được linh hầu xung quanh Thanh Vân Sơn ủ nhưỡng, nguyên liệu chính là linh quả chỉ có hầu vương mới có đầy đủ công thức ủ rượu, các linh hầu khác đa số chỉ biết 1 2 loại đã từng có tu sĩ bắt lấy hầu vương sư hồn tìm tòi công thức nhưng hầu vương phản kháng rất mãnh liệt, kị ức về công thức ủ rượu lại như là kị ức truyền thừa tìm không thấy đã là 1 chuyện, hầu vương bị sư hồn liên muốn tự bạo yêu đan đồng quy vu tán khiến người tu sĩ đó cũng ngậm quả đắng. Nhiều tu sĩ không tin cái này tà đều cố thử nghiệm nhưng cũng đều thất bại, Sau đó cũng không ai đi cố gắng sư hồn hầu vương nữa.

Linh tử vừa ra hương thơm 4 phía, lại thêm đủ loại món ăn thơm nức mũi khiến các trưởng lão đều thèm chảy nước miếng, mọi người không kịp chờ đợi liền vào bàn. 1 trận ăn uống linh đình từ sáng tới trưa mới kết thúc, tiếng cười không ngớt. Chỉ có cái này người trong cuộc nhưng lại như người ngoài cuộc Trần Tùng 1 đầu phiền muộn vì hẳn không hiểu ngôn ngữ bọn họ a. Mọi người nói chuyện hẳn chỉ có thể làm 1 cái đi qua đường, còn phiền muộn nào hơn cái này. Nhưng qua lần này Trần Tùng cũng có chút suy nghĩ của mình: Hẳn thật sự đã xuyên qua dị giới, phải nhanh chóng thích ứng với thân phận này hẳn mới có thể sống được ở nơi này, may mắn là hẳn mới học lớp 12 thế giới quan chưa định hình năng lực tiếp nhận mạnh mẽ nên cũng không quá ngỡ ngàng. Điều đáng mừng là phụ thân cùng mẫu thân của hẳn địa vị cũng không tầm thường là 1 trợ lực lớn cho hẳn sau này ở tu tiên giới đầy nguy

hiếm này. Còn phụ mẫu ở thế giới cũ hẳn cũng không quá lo lắng, gia đình hẳn vốn 2 con trai, hẳn xuyên qua còn có đệ đệ chăm sóc phụ mẫu, vì vậy hẳn chỉ cần sống thật tốt ở thế giới này là được.

Có được mục tiêu cho cuộc sống sau này Trần Tùng cảm thấy con đường sáng tỏ rõ ràng. Một thế giới tiếp hiệp dậy sóng đang đón chờ hẳn.

“Ủm suất nữa quên. Không phải xuyên vật nhân sĩ đều có hệ thống định chế sao. Haha chỉ cần có hệ thống đi đến nhân sinh đỉnh phong chỉ là chuyện trong một ý niệm. Các loại trang bức đánh mặt liên tiếp mà đến. Vương bát khí 1 thả ra nữ sẽ tự động bảo hoà ôm ấp. Hệ thống của ta rốt cục ở đâu?” Trần Tùng bắt đầu cao hứng bồng bồng. Hẳn gọi thầm trong lòng:

“hệ thống?” - không phản ứng

“giao diện thuộc tính” - không phản ứng

“vùng oi mở ra” - không phản ứng

Thử vài chục loại về sau. Trần Tùng có chút xam mặt lại, lần này hẳn xác định mình không có hệ thống. Xuyên việt không có hệ thống còn là tốt xuyên việt sao? Lúc này hẳn chỉ muốn mắng 1 câu: “mẹ đàn! Hệ thống đại thần người đi lạc ở đâu rồi?”

“Khốn nạn! Chẳng lẽ do ta mở ra tư thế không đúng? Xuyên qua liên mở khó khăn hình thức? Hay là cần hô to hệ thống mới được a. Nhưng ta không thể nói chuyện a.” Trần Tùng trầm mồm khó khăn không cách nào giải, một cổ cảm giác uất ức bất lực: “xuất sư bất lợi a. Đúng rồi cái bình va vào ta theo như tiểu thuyết tiên hiệp tiết tấu cái bình sẽ theo ta xuyên việt mới đúng. Bình đâu? Bình ơi người ở đâu?” Trần Tùng lại bắt đầu tìm kiếm cọng có cứu mạng cho mình, nhưng rất nhanh hẳn liền thất vọng rồi.

- “Hệ thống đi lạc, cái bình cũng không có, bảo bảo số thật khổ a, bảo bảo muốn hệ thống mang bảo bảo trang bức mang bảo bảo phi đi đến nhân sinh đỉnh phong, cũng may còn phụ còn mẫu chưa phải phế vật lưu nếu không thật đúng là mở ra địa ngục hình thức còn vô pháp lật bàn!” Suy nghĩ lung tung ảo não 1 hồi Trần Tùng cảm giác được 1 trận tinh thần uể oải, hẳn liền nhắm mắt ngủ say trong vòng tay ấm áp của mẫu thân hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trang bức đánh mặt, gánh nặng đường xa

Từ lúc đến thế giới này đã được 1 tuần, Trần Tùng việc cần làm chỉ là uống sữa và ngủ, đói thì ăn mệt thì ngủ, như 1 con tiểu nãi cầu. Trần Tùng đều sắp nhàn đến phán chán ra, may mắn hôm qua mẫu thân hẳn cười phi kiểm đưa hẳn đi dạo 1 vòng, ừm không phải đưa hẳn đi mà là mẫu thân hẳn có việc đi Luyện đan phong tiện đường mang theo hẳn. Làm khi Trần Tùng cảm nhận dc lần thứ nhất trong đời được người khác mang phi thiên, hẳn còn có chút hưng phấn hồi hộp đây kém chút hết lên: “mẫu thân đại nhân, cầu mang ta trang bức mang ta phi~” - ừm tiên quyết là hẳn có thể nói

Trần Tùng 1 tuần tuổi còn không thể nói chỉ có thể a nha a nha mà thôi. Đến luyện đan phong hẳn chỉ nghĩ được một mùi thuốc nồng đậm đập vào mặt, nhất là khi mẫu thân hẳn đến đan phòng. Trước mặt hẳn bây giờ là 1 cô nương thân cao 1m7, khuôn mặt trái xoan, mi thanh mục tú, đôi mắt to có thần, cặp lông mày mỏng hơi giãn để lộ ra một vẻ ngọc bạch ngọt loại kia, nhất là trước ngực cặp hung khí to đến như muốn nhảy ra khỏi áo. Trần Tùng có thể khẳng định ngoài mẫu thân hẳn ra thì đây là tiểu bạch thỏ lớn nhất mà hẳn gặp được từ khi đến thế giới này

"Lão sư ngài đã đến. Vô cực thật đang yêu!" - một thiếu nữ đứng trước mẫu thân hẳn khom người bái

"Uyển nhi thời gian này ta sẽ ít tới đan phòng, mọi việc ở đây do người quản lý, chớ có lười biếng, luyện đan vốn là quen tay hay việc"

"Lão sư, ta biết. Ta chăm chỉ hay không ngài còn không rõ sao!"

"Ủm! Người làm việc ta rất yên tâm. Được rồi ta đi trước có thời gian tới chơi cùng Cực nhi"

"Vâng! lão sư!" Đông Phương Uyển nhi liếc mắt nhìn Trần Tùng mạnh mẽ bộ dáng 1 cặp mắt lấp lánh lấp lánh trong lòng thầm than: “Vô Cực càng ngày càng đáng yêu đây! Phải tranh thủ luyện đan xong qua chơi với Vô Cực mới được!”

Sắp xếp mọi chuyện đầu vào đây Trần Tùng lại được mẫu thân cười phi kiểm bay về nhà. Hẳn phát hiện ra nữ tử ở thế giới này tuy không trang điểm nhiều như trái đất nhưng lâu dài được linh khí tắm bổ lại tỏa ra được 1 loại khí chất phiêu miểu, ừm chính là tiên khí. Trần đầy sức sống và cuốn hút, Hôn xa cái gọi là minh tinh ở trái đất nhiều lần. Lại nói minh tinh cũng chỉ cặp với đại gia, loại này trạch nam Trần Tùng là chỉ có thể ý dâm 1 chút đấy, nhưng đến thế giới này mỹ nữ như mây lại không cần tiền. Chỉ cần hẳn có thực lực muốn phao muối từ không còn là chuyện xa vời. Ý dâm đến đây Trần Tùng không chịu nổi lại bắt đầu cười ngây ngô. Nhưng rất nhanh hẳn liền khổ bức, cái này thế đạo a, bây giờ hẳn còn là 1 cái tiểu nãi cầu không biết khi nào mới có thể trang bức đánh mặt phao muối từ a, thật là gánh nặng đường xa. Việc quan trọng nhất trước mắt hẳn cần làm là học ngôn ngữ của cái thế giới này. 1 tuần qua Trần Tùng cũng đã gặp qua văn tự của thế giới này, không phải là chữ Hán giản thể mà là 1 loại chữ tượng hình khác nhưng phong cách kiến trúc cùng con người ở đây thì lại giống hệt mấy bộ phim tiên hiệp mà hẳn từng xem trên truyền hình. Việc học chữ cũng gặp cản trở khá là to lớn, trẻ sơ sinh 1 tuần tuổi là chưa biết nói đấy, chỉ có thể: “a nha a nha” mà thôi nên hẳn rất cố gắng bắt chước phát âm các từ ngữ mà hẳn nghe mẫu thân hẳn nói. Mặc dù rất cố gắng nhưng kết quả lại rất vô vọng, Trần Tùng chỉ có thể biểu thị che mặt, thiên ý trên người a. Không thể học nói Trần Tùng chỉ có

thể quay lại cầu việc khác, nằm trong nôi hân cổ gắng xoay xoay lắc lắc tay thật nhiều tăng lượng vận động để có thể tăng cường sức khỏe sớm có thể ngồi bò và đi lại. Theo như thể giới cũ trẻ sơ sinh 4-7 tháng mới biết ngồi bò, hân cảm thấy quá lâu không thể chờ được, thời gian đối với hân là vàng ngọc, hơn nữa thể giới này có tiền nhân có linh khí hân cũng sẽ trưởng thành sớm thôi. Buổi tối phụ thân hân sẽ về nhà, cả nhà cùng ăn cơm, ừm hân là ăn nãi không phải ăn cơm, mỗi lần hân ăn nãi trước mặt phụ thân đều được 1 mặt ghen ghét nhìn hân như thể hân đoạt mất 1 thứ gì rất quan trọng vậy, đối với việc này Trần Tùng chỉ có thể HaHa. Tuy phụ thân và mẫu thân hân đều là tu tiên giả nhưng buổi tối đều trở về nhà sinh hoạt cùng nhau như 1 gia đình phàm nhân bình thường, ăn uống nghỉ ngơi xong 1 nhà 3 người ngủ trên 1 chiếc giường, Trần Tùng được nằm ở giữa, phụ mẫu hân có thể nằm yên 1 chỗ cả đêm mà không cần thay đổi tư thế khiến hân cũng sách sách kì lạ, không hồ là tu tiên giả. Từ lúc đến thể giới này hân càng ngày càng cảm giác tình cảm gia đình ấm áp từ phụ mẫu hân. Trần Tùng thể hiện ra 10 phần linh tính hiếu động rất được mẫu thân hân yêu thích, hơn nữa hân không khóc không nháo còn biết bán manh khiến mẫu thân hân Sở Phi Huyền càng thêm mẫu tính tràn lan có thể cả ngày chơi cùng hân không biết mệt. Thời gian thấm thoát qua 3 tuần Trần Tùng đã lớn lên trông thấy càng thêm bụ bẫm đáng yêu, tay chân đều mập từng vòng thịt thịt, ăn được ngủ được là tiên a. Sở Phi Huyền từ lúc hân 1 tuần tuổi liền mặc vào cho hân 1 món thiếp thân áo giáp pháp bảo, đồng âm hê mát tị trần từ đó hân cũng không cảm thấy thời tiết đối với hân có bao nhiêu ảnh hưởng. Bà vú thường nói trẻ em nuôi rất cực khổ, hay quấy khóc hay đi đại đi nệ không báo trước nhưng Trần Tùng mỗi lần muốn đi đều bắt đầu nức nở Sở Phi Huyền liền sẽ hiểu hân muốn vệ sinh, giữa 2 người đạt thành 1 loại hiểu ngầm nên từ lúc sinh đến giờ hân chưa 1 lần đi vệ sinh vào tã. Việc này cũng càng làm Sở Phi Huyền thêm yêu thích hân, thường khen hân thông minh với Triệu Phi Dương, Triệu Phi Dương tất nhiên không hiểu chăm sóc trẻ sơ sinh cực khổ, chỉ có thể biểu hiện:

“ngươi không xem đây là con ai? Con ta tất nhiên thông minh hơn người rồi”.

Tất nhiên nhận lại được chỉ là 1 hồi khinh bỉ của Sở Phi Huyền. Sáng hôm đó Trần Tùng gặp lại cái kia tiểu ti ti hân gặp ở đan phòng. Tuy lúc đó hân không nghe hiểu hai người nói chuyện gì nhưng dựa vào độ thân mật, tuổi tác giữa 2 người hân cũng ần ần đoán được vị ti ti kia có thể là đệ tử của mẫu thân hân. Đông Phương Uyển Nhi từ nhỏ đã vào Thanh Vân Tông bái sư học nghệ, thiên phú khá cao, chiến đấu thiên phú bình thường, tốc độ tu luyện trung thượng nhưng lại thể hiện ra thiên phú đan đạo, trước nhập đan phòng, nhờ luyện đan thiên phú lại làm việc cẩn thận kĩ càng, chú ý chi tiết, chịu được khổ khan, sau may mắn được Sở Phi Huyền thu làm đệ tử chân truyền thân phận nước lên thuyền lên, hiện tại năng lực khai sơn đệ tử của Sở Phi Huyền.

Sư phó. Ta lò đan đã luyện xong. Đến thăm ngài cùng Vô cực -Đông Phương Uyển Nhi cười hi hi đi tới bái sư lễ

Ngồi đi. Tu luyện có vấn đề gì không? -Sư Phi Huyền nhẹ nhàng mỉm cười nói

Hi Hi gần đây ta chỉ tập trung vào luyện đan nên tu luyện đang gác lại 1 chút dù sao ta kẹt ở Trúc Cơ 9 trọng đã khá lâu rồi, cái ta cần là thời cơ cùng cơ duyên. - Đông Phương Uyển Nhi cảnh giới phần lớn là đan được chồng chất lên, bằng chiến lực cực kì cận bã, chính là chiến 5 cận bã loại kia, kiếm phong chỉ cần tới 1 cái đệ tử Trúc Cơ tầng 1 cũng có thể đánh nằng nặc bẹp dưới đất, nhưng luyện đan lại rất có 1 tay, đan được nằng nặc ra rất được các đồng môn săn đón

Đừng quên tu luyện là được dù sao luyện đan cũng cần dựa vào cảnh giới nói chuyện. Vô Cực rất ngoan ngoãn cúi bệ xem sao, nhớ 1 tay đỡ phần cổ 1 tay ôm vòng.

Đông Phương Uyển Nhi đi đến bên nôi mắt lấp lánh nhìn Trần Tùng 1 bộ manh manh đáng yêu rất kích thích nhẹ nhàng ôm lên. Trần Tùng cũng rất phối hợp không gây dựa, càng là cười khúc khích cười khúc khích tỏ ra “bảo bảo rất đáng yêu, mau tới ôm hôn bảo bảo” bộ dáng càng được Đông Phương Uyển Nhi yêu thích ôm vào trong lòng.

-“Hắc hắc, cô nương, chính ngươi mời chào ta, không chiến chút tiện nghi ta không phải Trần Tùng”

Trần Tùng trong lòng cười thầm, thấy Đông Phương Uyển Nhi 1 bộ hết hồn lại nựng má hân, Trần Tùng liền nhanh tay sờ lên ngực nàng.

Đông Phương Uyển Nhi lúc đầu cũng không chú ý lắm, cho rằng chỉ là tiểu hài tử sơ ý đụng qua mà thôi tiếp tục chơi đùa cùng hân nhưng cảm giác là lạ ngày càng rõ ràng, trên ngực rất nhanh truyền đến cảm giác rần rần khiến nàng hơi đỏ mặt. Trần Tùng thấy thế đắc thế không tha người tăng mạnh cường độ xoa nắn bóp lên. Đông Phương Uyển Nhi tay bắt đầu hơi run lên mặt đỏ đến mang tai, thân là thiếu nữ nàng đã bao giờ trải qua chuyện này. Mặc dù chỉ là ngoài áo nhưng cảm xúc hết sức chân thật, nàng bắt đầu thở gấp, không nhận được “Ừm” 1 tiếng.

Vừa xong nàng liền hối hận, xấu hổ muốn chết rồi. Vội vàng quay sang nhìn sư phó của mình, Sư Phi Huyền liền nói khẽ: “A. tiểu tử này lại đòi ăn đây mà, Uyển Nhi đưa Vô cực cho ta nào!”

Đông Phương Uyển Nhi như được đại xá lập tức nhẹ nhàng chuyển Trần Tùng cho Sở Phi Huyền. Lần này Trần Tùng cũng rất phối hợp quay về với vòng tay của mẫu thân hân, chuyện vừa rồi như 1 sự kiện ngẫu nhiên hân muốn tìm nãi ăn mà thôi. Trần Tùng rất biết nắm chặt nhịp độ lúc nào nên căng lúc nào nên buông. “hắc hắc, thiếu nữ môn. Tiểu gia đến rồi các ngươi cứ chờ đi, nhất định các ngươi sẽ bị vẻ manh manh đáng của ta đánh bại thôi”. Trần Tùng k chịu được cười xấu xa 1 thoáng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Nãi thanh nãi khí, manh manh đất

-“Tuy rất muốn chơi với vô cực tiểu sư đệ nhưng hôm nay ngưng ngưng quá rồi, ngày mai lại quay lại đi” bước vội ra khỏi đại môn của sư phó Sở Phi Huyền, Đông Phương Uyển Nhi cảm giác tim mình vẫn còn đang đập rộn ràng như nai con nhảy loạn, cố gắng hít sâu 1 hơi tể ra phi kiếm bay trở về Đan Phong.

Ngày hôm sau, Trần Tùng chính đang được Sở Phi Huyền đưa đi phơi nắng đầu ngày thì Đông Phương Uyển Nhi đã nện tiểu bước từ ngoài cửa đi vào

“Bái kiến sư phó”

Ừm! Ngươi đã tới vậy thì bé Cực nhi 1 thoáng đi, đi dạo phơi phơi nắng, khoảng 1 nén hương thời gian nữa mang Cực nhi trở lại là được, ta về phòng trước!” Nói xong Sở Phi Huyền liền nhẹ nhàng đưa Trần Tùng cho Đông Phương Uyển Nhi rồi quay trở về

Trần Tùng nhìn thấy Đông Phương Uyển Nhi thì lại nổi lên ý xấu, mắt to híp lại cười khúc khích cười khúc khích bán cái manh. Đông Phương Uyển Nhi quả nhiên dính chiêu này, mắt nhìn Trần Tùng lấp lánh lấp lánh. 2 người bắt đầu ở trong phủ đi dạo lên, Đông Phương Uyển Nhi đi được rất chậm rất nhàn nhã. Trần Tùng 2 tay bắt đầu không thành thật lên, lúc đầu chỉ chạm lướt qua phần ngực thử xem phản ứng của nàng thế nào, thấy Đông Phương Uyển Nhi 1 bộ như không hề phát giác thế là bắt đầu gan lớn đi mò. Đông Phương Uyển Nhi lập tức có cảm giác liên nhieu mày nhìn Trần Tùng: “Vô Cực tiểu sư đệ đã đói rồi sao, có nên mang về cho sư phó ngay hay không hay đi dạo tiếp 1 lúc” Thiên chân vô tà Đông Phương Uyển Nhi không hề may mắn nghi ngờ Trần Tùng cái này manh manh đất tiểu thí hải tiếp tục rảo bước đi dạo lên. Trần Tùng thấy thế liền được đà làm tới, tay càng ngày càng mở ki càng hơn, không được 1 lúc Đông Phương Uyển Nhi mặt lại bắt đầu đỏ lên vội vã đưa Trần Tùng trở về cho Sở Phi Huyền. Trần Tùng thấy nàng có đi về xu thế liền lập tức dừng tay, 1 bộ bảo bảo rất ngoan bộ đáng

“Sư phó, hình như Vô Cực lại đói rồi”

“Phải không? Lúc này ta vừa cho Cực nhi ăn rồi mà?” Tiếp nhận Trần Tùng Sở Phi Huyền 1 mặt nghi ngờ

Đói thì cho ăn là điều hiển nhiên, Trần Tùng lại được mớm cho ăn nhưng hần đầu có đói, vậy nên cứ lẩn bên này lộn bên kia không chịu uống sữa. Sở Phi Huyền đành phải thôi, lại đưa Trần Tùng cho Đông Phương Uyển Nhi: “Cực Nhi rất thông minh, lúc nào đói sẽ nhõng nhẽo đòi ăn, bình thường chỉ là hơi hiếu động nên đùa nghịch chút thôi!”

“Ta hiểu rồi, sư phó” Đông Phương Uyển Nhi hơi đỏ mặt tiếp lấy Trần Tùng đi ra cái ghế ngồi xuống bắt đầu chơi đùa lên. Trần Tùng cũng không tiếp tục trêu đùa nàng, quan trọng là nắm chắc mức độ lúc nào nên đùa lúc nào không nên như thế mới có thể đùa dài lâu được. Nhưng mà cũng phải nói cái này Đông Phương Uyển Nhi quả nhiên ngực to vô não, Sở Phi Huyền đang làm mẫu thân mà vòng 1 cũng chỉ đại bằng nàng, có khi còn suýt soát 1 tí, nếu sau này Đông Phương Uyển Nhi cũng làm mẹ, Trần Tùng không dám tưởng tượng nó sẽ đại như thế nào. Có câu nói “ngực không phải chỉ toàn mỡ mà nó mang rất nhiều mơ ước của đàn ông” Trần Tùng rất gật đầu cái này. Thời gian thấm thoát lại qua, nên ăn thì ăn nên ngủ thì ngủ nên trêu đùa thì nên trêu đùa, Trần Tùng đã được 1 tháng 2 tuần tuổi, ngoài việc nằm trong nôi cố gắng lác lư vận động cơ thể thì hần đã có thể bập bẹ học nói. Trần Tùng đã có thể phát âm 1 số âm tiết đơn giản, đương nhiên chỉ là 1 âm tiết. Bây giờ hần đang cố phát âm từ Huyền, là từ hần nghe được nhiều nhất mỗi buổi tối phụ thân hần Triệu Phi Dương cứ luôn mồm gọi Huyền nhi Huyền nhi vì vậy hần kí cứ khắc sâu. Sở Phi Huyền lúc đầu cũng không chú ý đến hần vì trẻ sơ sinh bình thường thời điểm này sẽ chưa biết nói chuyện nên chỉ xem như hần đang tự đùa nghịch, nhưng sau đó thấy hần luôn miệng gọi huyền mà không phải “a nha a nha” như trước đây thì rất ngạc nhiên lại vui mừng bé lấy hần: “Cực nhi tiểu bảo bối, con đang gọi mẫu thân đúng không?”

Sở Phi Huyền rất cưng chiều mà nhẹ nhàng hỏi Trần Tùng. Nhưng căn bản tốn công vô ích vì Trần Tùng hần đầu có hiểu.

Huyền.. Huyền.- Trần Tùng liên mồm phát âm, hần có ý định gọi từ này cho đến khi nào khắc sâu kí ức sẽ đổi thành từ “Nhi”.

Sở Phi Huyền 1 bộ hứng thú dạt dào nhìn xem Trần Tùng, nàng liền thử nghiệm nói: “gọi mẫu thân” sau đó nhìn chăm chăm Trần Tùng

Trần Tùng bị nhìn cho toàn thấy không thoải mái liền im bất không dám loạn gọi nữa: “chả lẽ ta gọi Huyền sai chỗ nào sao? Hay Huyền là 1 từ chửi bậy? Không đúng a nếu là chửi bậy thì phụ thân sẽ không thường xuyên hướng mẫu thân như thế gọi? Thế thì vì sao ta lại bị nhìn chăm chăm? Tốt nhất trước khi hiểu được tình hình không loạn gọi nữa, lấy bất biến ứng vạn biến”. Trong lòng quyết chủ ý Trần Tùng lại chuyển sang chế độ im lặng nhưng Sở Phi Huyền lại vẫn nhìn chăm chăm không buông tha.

“có hét hay không a mẫu thân đại nhân? Ngươi nhìn chăm chăm ta thế làm gì? Ta rất sợ có được hay không? Ta chỉ có phát âm từ Huyền mà thôi? Ta đã làm gì sai? Kể cả làm sai cũng có lần đầu tha tội mà phải không? Có thể thật tốt nói chuyện đừng động thủ được không?” Trần Tùng trong lòng kêu khổ

Tình huống đang chuyển biến xấu dần, Trần Tùng đành phải ra đại chiêu: mắt manh manh, cười khúc khích cười khúc khích. Sở Phi Huyền thấy thế mắt to đảo 1 vòng, thử nghiệm lấy tay chỉ vào mình xong nói 1 từ: “mẫu”. Trần Tùng 2 mắt sáng lên: “có thể a đơn giản như thế sao không sớm làm. Nếu chỉ định từ ngữ ta có thể nói cả trăm từ” lập tức như mở cờ trong lòng nhìn vào Sở Phi Huyền gọi ngay 1 tiếng “mẫu”.

Sở Phi Huyền như bị điện giật cả người đơ đơ, 1 lúc sau 1 giọt nước mắt chảy xuống, Sở Phi Huyền ôm lấy Trần Tùng, lại hôn lên cái má mấp tròn của hần. Sau đó lại chỉ về phía mình nói “mẫu”

Trần Tùng cũng không keo kiệt, rất hiểu ý liền tục gọi 3 tiếng “mẫu” liên tục khiến Sở Phi Huyền hết khóc lại cười rất vui vẻ. Âm thanh của Trần Tùng nãi thanh nãi khí rất chọc người yêu thích khiến người ta muốn ngưng mà không được. Sở Phi Huyền liền lấy ra 1 cái phù, nói nói gì đó xong cái phù hư

không thiêu cháy lên. 1 màn này khiến Trần Tùng sáng mắt lên: “ cái này chả lẽ là truyền âm phù trong tiểu thuyết?” Quả nhiên hần đoán không lầm, không đến mấy hơi thở sau 1 đạo phi kiếm liền bay vào nhà hần:

-“Huyền Nhi người nói là thật? Cực Nhi đã biết nói chuyện?” Triệu Phi Dương vừa mừng vừa sợ nói

“Ta cần thiết lừa ngươi sao?” Sở Phi Huyền làm mặt giận bộ dáng, Triệu Phi Dương liền yếu thế nhận lầm

Sở Phi Huyền liền lấy tay chỉ vào Triệu Phi Dương nói “phụ”. Trần Tùng cũng không khách sáo nãi thanh nãi khí gọi liền 3 tiếng

“ha ha ha Cực nhi quả nhiên là thiên tài mới chỉ 1 tháng 2 tuần liền biết gọi phụ mẫu,sau này tiền đồ bất khả hạn lượng a” Triệu Phi Dương hào sảng cười to, trong lòng vui mừng khôn xiết

“Đúng vậy, Cực nhi thật là thông minh đây” Sở Phi Huyền cũng rất vui vẻ

“Oa, ta vừa nghe Vô cực tiểu sư đệ biết nói rồi phải không? Sư phó mau cho Tiểu Sư đệ gọi ta một tiếng tỷ xem?” mấy tuần nay thường trực ở nhà hần Đông Phương Uyển Nhi đứng lúc đi vào nghe được liền oa oa gọi to

Sở Phi Huyền cũng không dài dòng, chỉ vào người của Đông Phương Uyển Nhi nói “tỷ”, tất nhiên Trần Tùng cũng rất phối hợp gọi to 3 tiếng khiến Đông Phương Uyển Nhi vui sướng vỗ tay nhảy cẫng lên. Thế là cả ngày hôm đó Trần Tùng được 1 tràng liên tục gọi “phụ, mẫu,tỷ” sau đó Triệu Phi Dương hào hứng bưng bưng bế hần đi khắp nhà, chỉ cần cái gì 1 âm tiết đều chỉ cho hần gọi. Trần Tùng thông minh hơn người đề hần rất vui mừng. Trần Tùng ngày hôm đó học được rất nhiều từ mới, có một số từ hần chưa nhớ được ngay cần ôn tập thì đã có Sở Phi Huyền bế hần dạo quanh chỉ cho hần gọi. Trần Tùng tham lam hấp thu hết ngôn ngữ mà hần học được.Sau 3 ngày hần đã có thể gọi liền 1 mạch tất cả những thứ Sở Phi Huyền chỉ vào mà không cần làm mẫu. Đây là 1 bước tiến dài trong con đường tu luyện sau này của Trần Tùng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Đáng yêu vệt: Triệu Vô Cực

Một màn này giống như đã xảy ra là không ngăn được, những ngày sau đó Sở Phi Huyền hào hứng bưng bưng bế Triệu Vô Cực loạn dạo khắp nơi chỉ cho hần những thứ có thể phát âm 1 âm tiết. Lúc trước vì khoảng cách giới hạn,Trần Tùng cho rằng hần dùng 3 ngày đã có thể học hết tất cả nhưng đảo ra đi 1 vòng rộng hơn 1 tí hần lại có thêm nhiều thứ để học,Trần Tùng càng không ngại nhiều chỉ cần Sở Phi Huyền Chỉ cho hần hần liền sẽ lặp lại gọi nhiều lần, cố gắng ghi thật sâu vào trí nhớ của mình. Không biết có phải là do hiệu ứng Linh hồn chôn cất xuyên việt hay tuổi đang còn nhỏ nên năng lực học tập của hần rất mạnh. 1 tuần này Thanh Vân Tông xuất hiện 1 cái đang yêu bụ bẫm nãi thanh nãi khí con vệt được Sở Phi Huyền khắp nơi loạn chuyển học tập từ mới. Trong lúc đó cũng có không ít đệ tử nội, ngoại môn trông thấy Sở Phi Huyền, mọi người đều rất cung kính từ xa hành lễ, cũng liếc mắt nhìn cái này bé con Trần Tùng, khắc sâu ghi nhớ xuống hình dáng của hần. Ở Thanh Vân Tông Trần Tùng cũng được coi như 1 cái đặc biệt, bởi vì tu sĩ cảnh giới càng cao càng khó kết tinh hậu đại. Nội môn trường lão đại đa số chỉ có đệ tử mà không có con cháu nối dòng, tính cả nội môn thì chỉ có duy nhất Sở Phi Huyền cùng Triệu Phi Dương có hậu đại nên độ quan tâm của hần rất lớn. Sẽ không ai theo dõi Trần Tùng nhưng chỉ cần có chuyện gì liên quan đến hần các trường lão đều sẽ nắm bắt được ngay, bằng con đường này hoặc con đường khác. Ngoài ra Thanh Vân Tông là danh môn chính phái, bầu không khí cũng rất thượng đạo, ít tranh giành nội đấu,cũng cấm chỉ đệ tử tàn nhẫn tranh đấu không giống 1 số môn phái nội môn lục đục,đệ tử môn phái cướp bóc chém giết lẫn nhau 1 mảnh hỗn loạn.

Cả ngày ra ngoài học tập cùng đọc liên tục khiến Trần Tùng cũng có chút thấm mệt, nhất là hần cảm thấy não hơi trướng.Hần bây giờ 1tháng 3 tuần tuổi đã cơ bản có thể nói được các từ có 1 âm tiết. Phụ thân hần Triệu Phi Dương khi biết chuyện này cũng cực kì vui mừng, bế hần đi thử nghiệm 1 vòng, Trần Tùng cũng không có làm hần thất vọng, nỉ nã hoàn thành kiểm tra khiến Triệu Phi Dương vui vẻ đến cười haha cả tối không khép mồm lại được.

Trời sáng,lại bắt đầu 1 ngày mới, Trần Tùng cái này tiểu nãi cầu ngủ được chính là êm, lúc hần thức dậy mặt trời đã lên cao, phụ thân hần đã sớm không ở nhà, Trần Tùng đoán chừng hần là đi Luyện khí thất. Ngủ dậy, rửa mặt, ăn nãi 1 bộ thủ tục xong xuôi Trần Tùng được Triệu Phi Huyền bế ra phòng khách ngồi chơi, Đông Phương Uyển Nhi cũng ở đây đang ngồi đọc sách. Trần Tùng thấy nàng cầm sách lên mắt sáng lên,từ trong tay Sở Phi Huyền giấy dựa nãi thanh nãi khí nói “Sách..Sách”

Sở Phi Huyền cũng vui vẻ, lác tay từ từ vật giới chỉ lấy ra 1 quyển sách cho hần tùy ý đùa chơi

“Hài tử mà, thích đùa chơi cái gì thì chơi cái gì thôi! Có điều Cực Nhi sở thích hình như có chút không giống bình thường chứ?” Sở Phi Huyền trầm nghĩ

Trần Tùng lấy được sách liền dùng bàn tay bụ bẫm của mình mở ra. Chữ trong sách đương nhiên hần xem không hiểu nhưng cũng không trở ngại hần làm bộ rất thích thú nhìn xem. Sở Phi Huyền cũng tập mãi thành thói quen hài tử nàng thông minh khác người liền chỉ vào 1 cái chữ mà hôm trước nàng đưa Trần Tùng loạn chuyển trong tông môn dạy hần. Trần Tùng 2 mắt sáng lên liền nhanh mồm đọc theo còn kèm theo cười khúc khích 1 bộ có vẻ rất cao hứng. Sở Phi Huyền hơi nhíu mày suy nghĩ 1 chút, lại chỉ 1 từ khác đọc, Trần Tùng cũng liền đọc theo đồng thời cố gắng kìm cái từ này. Tuy học chữ là 1 việc không phải chỉ đơn thuần đọc là có thể kìm được còn phải thường xuyên lặp đi lặp lại viết ra nhưng Trần Tùng cảm thấy trí nhớ của hần không tệ, đầu não suy nghĩ rất mạch lạc rõ ràng, cũng có thể là do hần đang ở tu tiên giới khác hần với địa cầu trước đây.

Sở Phi Huyền gặp Trần Tùng thông minh như vậy đã bắt đầu biết học chữ liền hào hứng bưng bưng làm 1 cái thực mẫu chỉ cho Trần Tùng từng chữ một,

nàng dạy cũng không nhanh, thường thường 3 chữ sẽ quay lại đọc 1 lần để đảm bảo Trần Tùng có thể nhớ được. Cứ như vậy 1 người dạy 1 người đọc 1 buổi sáng Trần Tùng đã nhớ tất cả phần, đến trưa hẩn lại được cho ăn nải rồi ngủ trưa. Buổi chiều bắt đầu ôn tập. Chỉ mất 3 ngày Trần Tùng đã hoàn toàn nhớ rõ tất cả những chữ mà Sở Phi Huyền dạy cho hẩn. Để tăng cường độ chính xác cùng khả năng ghi nhớ Trần Tùng bắt đầu tìm cách viết chữ. Hẩn bây giờ cơ bản đã có thể nằm sấp, không giống như trước đây chỉ có thể nằm ngửa. Trần Tùng bắt đầu nằm sấp lại hướng mẫu thân hẩn Sở Phi Huyền đòi giấy cùng bút. Hẩn muốn viết chữ.

-“Viết chữ đầu tiên nên viết chữ gì đây. Bình thường ta tỏ ra cũng quá yêu nghiệt một chút hi vọng không khiến người ta quá ghé mắt. Được rồi muốn nhanh chóng học được ngôn ngữ của thế giới này cũng không thể không bỏ ra chút đại giới. Không thể thể hiện ta viết chữ rất tùy tâm sở dục mà thể hiện 1 sự bất chúc, đúng vậy, hài tử bất chúc những gì đại nhân làm chính là chân lí. Vậy chữ đầu tiên ta viết nên là từ đầu tiên ta học được, đúng rồi là chữ “Huyền”. Trần Tùng cho ra quyết định của mình

Bàn tay Trần Tùng phát triển chưa hoàn toàn, mập mạp nhiều gân thịt khiến việc cầm bút của hẩn có 1 chút khó khăn. Hẩn đành phải dùng cả 5 ngón cầm bút, chữ viết của hẩn hết sức xiêu xiêu vẹo vẹo nhưng vẫn có thể nhìn ra được chữ Huyền

Sở Phi Huyền thấy Trần Tùng viết chữ đầu tiên chính là tên nàng thì hết sức cao hứng ôm Trần Tùng lên nựng má trên mặt hẩn loạn hôn 1 chập khiến Trần Tùng chỉ biết cười khở trong lòng. Thế là cả ngày hôm đó Trần Tùng chỉ việc chăm chú viết chữ, giấy thư phòng nhà hẩn không thiếu, mực thì có thị nữ đứng cạnh phục vụ chỉ cần thấy bút lông của hẩn hết mực sẽ tự động nhận lấy tẩm mực cho hẩn. Trần Tùng nhiệt tình 10 phần tiếp tục sự nghiệp viết chữ của mình. Trước tiên hẩn muốn viết được tất cả những chữ mình đã học được, sau đó là đến luyện chữ. Tuy hẩn cầm bút rất khó coi nhưng cũng không thể ngăn cản hứng thú của hẩn.

Sáng sớm hôm sau Trần Tùng đang nằm sấp luyện chữ ở phòng khách thì phụ thân hẩn cười phi kiểm trở về:

-“Ha Ha, Huyền Nhi xem ta mang gì về này” Triệu Phi Dương vừa đi đến cửa liền cao giọng cười nói

“Dương ca, ngươi có gì vui về vậy?”

“Đây là ta đến Minh quốc, bỏ ra mấy vạn lượng hoàng kim mua chữ từ 1 vị nổi tiếng thư pháp đại sư. Có cái này làm mẫu Cục nhi viết chữ sẽ rất đẹp” Triệu Phi Dương từ nhẫn trữ vật lấy ra 1 đồng giấy, trên giấy đều là chữ, chữ chữ rồng bay phượng múa rất đẹp mắt

Minh quốc là 1 phạm nhân quốc gia gần với Thanh Vân Tông nhất được thống trị bởi phạm nhân, cung phụng Thanh Vân Tông, được Thanh Vân Tông tu sĩ bảo vệ. Tu sĩ sẽ không tham gia phạm nhân ở giữa chiến tranh nhưng để đề phòng 1 số trăm thủ hành động của các tu sĩ khác, phạm nhân hoàng tộc thường cung phụng tu tiên đại môn phái để nhận được sự bảo hộ nhất định.

Mấy vạn lượng hoàng kim đối với phạm nhân có vẻ rất nhiều nhưng đối với tu sĩ cũng chỉ là chuyện không đáng kể, tu sĩ tiền tài chuyên dụng chính là Linh thạch mà không phải hoàng kim. Hơn nữa phụ mẫu của Trần Tùng đều là môn phái tinh anh, thân eo bạc triệu không thiếu nhất chính là tiền.

“Thật tốt quá có cái này Cục nhi có thể nhanh chóng luyện chữ rồi. Để muội tìm chỗ treo lên cho Cục nhi xem”

“Để chỗ nào Cục Nhi dễ dàng nhìn thấy một chút” Sở Phi Dương bổ sung

Có được chữ viết làm mẫu, Trần Tùng cũng không cần phải mù luyện chữ, tốc độ viết chữ càng là tăng tấp kéo lên. Trần Tùng chỉ cần cố gắng bắt chước hình thái của chữ mẫu là được

Có thể có người hỏi tại sao phụ mẫu Trần Tùng không tự viết hay Trưởng môn cảnh giới cao thâm chữ viết hẩn là càng tốt không phải sao? Tu sĩ trong chữ viết đều mang ý chí cùng phong cách của bản thân, Trần Tùng chỉ là 1 cái tiểu thí hài sẽ chịu không được ý chí trong đó, hơn nữa chịu được thì cũng sẽ bị nó ảnh hưởng dẫn đến mất đi bản thân cố gắng bất chúc ý trong đó mà quên đi mình. Tu sĩ tu chính là Đạo, đạo hợp với mình nhất mới là chính đạo mà không phải là bất chúc đạo của người khác. Chữ viết của phạm nhân có đủ độ đẹp, có hình mà lại không mang ý là 1 thứ tốt để cho Trần Tùng làm mẫu. Sau này hẩn tu luyện có thành tựu, chữ viết của hẩn sẽ bất tri bất giác mang vào phong cách cùng ý của hẩn. Trước mắt chỉ cần hình là đủ cho Trần Tùng luyện tập rồi.

Trần Tùng như mê như say không biết mệt cả ngày luyện chữ của mình. Kết quả 1 ngày luyện chữ là lúc đầu hẩn từ chỉ có thể viết xiên xiên vẹo vẹo dần cứng cáp lên không hề khó đọc như trước.

Trần Tùng rút ra được tổng kết: viết chữ cùng tư thế cầm bút, tư thế đứng ngồi rất quan trọng, hơn nữa là nhập vi không chế tay của bản thân để có thể điều khiển như ý muốn. Hẩn bây giờ cầm bút bằng cả 5 ngón họa phong không đứng 1 chút nào nhưng vì quá bé tay còn chưa phát triển hết trước mắt chỉ có thể tiếp tục như thế luyện tập dùng ngón phương pháp luyện từng tí đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Tài năng sớm lộ

Thời gian cứ như vậy nhẹ nhàng trôi qua.

Trần Tùng bây giờ đã tròn 2 tháng tuổi, hắn đã học thuộc lòng tất cả những từ có 1 âm tiết đơn giản, chữ viết cũng đã có tiểu thành tựu, không đẹp như chữ mẫu mà hắn thường xem nhưng cũng coi như khá đẹp, đây còn phải tính đến tay hắn cầm bút khá khó khăn.

2 tháng tuổi Trần Tùng cũng lớn lên trông thấy, hắn đã bắt đầu nói được 1 câu ngắn mà không phải 1 từ như trước đây, sơ bộ có thể cùng mẫu thân hắn Sở Phi Huyền nói chuyện bình thường. Điều này cũng làm cho Sở Phi Huyền 1 trận tiểu kinh hi vì con nàng biết nói so với cái khác tiểu thí hài còn phải sớm hơn nữa thông minh đáng yêu,manh manh đất ngọt đến chính nàng cũng khó kìm lòng được.

Từ khi thông thạo 1 chút ngôn ngữ, Trần Tùng cũng hiểu được hắn ở kiếp này tên là Triệu Vô Cực, hiểu được địa vị của hắn ở trong tông môn.

“Hi vọng phụ mẫu ở thế giới cũ có thể sống khỏe mạnh vui vẻ. Ta cũng phải sống cho bản thân mình ở kiếp này. Sở Phi Huyền cùng Triệu Phi Dương tính là 2 cái tốt phụ mẫu, bọn họ cho ta cảm giác gia đình cũng rất yêu thương ta. Trần Tùng của kiếp trước đã qua rồi, bây giờ chỉ còn lại Triệu Vô Cực mà thôi”.

Trần Tùng trong lòng thở dài quyết định. Từ nay Trần Tùng cũng chính là Triệu Vô Cực, Triệu Vô Cực cũng chính là Trần Tùng. Hắn, Triệu Vô Cực phải sống ra 1 cái nhân sinh đỉnh phong, ầm ầm sóng dậy ở thế giới này.

Cảm khái xong xuôi, Triệu Vô Cực bắt đầu theo mẫu thân hắn học chữ. Cơ sở đánh tốt Triệu Vô Cực học rất nhanh, chỉ mất 2 tuần hắn đã học xong hết toàn bộ ngôn ngữ cùng chữ viết của nhân loại thế giới này.

Triệu Vô Cực 2 tháng 2 tuần tuổi đã có thể tự mình ngồi, bò. Tuy chưa thể đi được nhưng cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Cái này cũng phải kể công cho thế giới này linh khí. Thiên địa vạn vật ở giữa tràn đầy linh tính, hơn nữa mẫu thân hắn sữa là nguyên anh kì sữa, cái khác sữa không thể so sánh được.

Giống như 1 cái tiểu hài uống quốc nội 1 nhà vô danh nào đó sữa làm sao có thể trưởng thành cùng thông minh bằng 1 cái tiểu hài uống quốc ngoại 1 nhà nổi tiếng sữa. Đây là xây dựng ở 2 cái tiểu hài thể chất ngang bằng nhau tiên quyết.

Triệu Vô Cực cũng không chỉ riêng đọc sách viết chữ không. Hắn tỏ ra cực kì hiếu động. Ừm đây là đánh giá trong mắt mẫu thân hắn. Lúc nào không đọc sách viết chữ Triệu Vô Cực liền là bò, liêu mạng bò. Hắn cố gắng tăng lượng vận động của bản thân lên để cơ thể có thể tăng tốc trưởng thành. Chỉ cần có thể đi lại Triệu Vô Cực tin tưởng hắn có thể làm được càng nhiều thứ hơn nữa.

Công phu không phụ lòng người, 3 tháng tuổi Triệu Vô Cực đã bắt đầu bám vào cái bàn, ghế hoặc ven tường lững chững nện tiểu bước đi, bước ra hắn nhân sinh thứ 1 nhất bước đi.

Sở Phi Huyền thấy hắn đã bắt đầu tập bước rất vui mừng nhưng cũng hơi sốt sắng. Nàng ngồi trên ghế giữa đại sảnh mắt nhìn chăm chăm Triệu Vô Cực chỉ cần hắn hơi có dấu hiệu muốn ngã sẽ dùng không vật thuật đỡ hắn 1 phen. Tu tiên giả chính là cái này chỗ tốt, không cần khắp nơi loạn chạy chăm sóc hắn.

Tích cực vận động Triệu Vô Cực tại 3 tháng 1 tuần tuổi đã hoàn toàn biết đi. Lúc ở thế giới cũ hắn không có kí ức về lúc còn nhỏ nhưng ở thế giới này hắn lại tỉnh tã trải nghiệm được quá trình trưởng thành của 1 tiểu hài là như thế nào. Cảm nhận được cái cảm giác mỗi ngày đều đang phát triển, mỗi ngày đều có tiểu thành tựu, cơm áo không lo Triệu Vô Cực rất sung sướng. Tâm linh 1 mảnh buông lỏng, nụ cười trên mặt chưa bao giờ thiếu.

Buổi tối, phòng ăn.

Triệu Vô Cực sau khi ăn xong sữa của hắn. Nhìn mẫu thân hắn nói:

“Mẫu thân, ta muốn đọc nhiều sách hơn. Ta nghe tỷ tỷ nói môn phái chúng ta có tàng thư các, ta muốn thật nhiều sách”.

Triệu Vô Cực bây giờ đã khá lớn 1 chút, khoảng chừng thời gian ngắn nữa là hắn có thể cai sữa, hắn cũng không muốn suốt ngày uống sữa, quá xấu hổ. Tỷ tỷ trong miệng hắn đương nhiên là Đông Phương Uyển Nhi. Tuy nàng chưa nói cho hắn việc này bao giờ nhưng đưa nàng ra đỡ đạn 1 hồi cùng không sao dù sao mẫu thân hắn cũng sẽ không đi tìm sư tỉ hắn mà truy hỏi chuyện này.

“Tốt. Cực Nhi muốn xem sách gì” Sở Phi Huyền cũng không có từ chối hắn

“Ta muốn tự chọn có được hay không mẫu thân?”

Không chờ Sở Phi Huyền trả lời Sở Phi Dương liền tranh thủ nói: “chuyện nhỏ, ngày mai phụ thân mang ngươi đi chọn, ngươi thích sách gì liền chọn sách gì. Thế nào, vui không?”

“Phụ thân tuyệt nhất” Triệu Vô Cực lập tức đập ладо ba hắn mừng rỡ

“Haha” Triệu Phi Dương lập tức liền cười to. 1 lúc sau nói: “được rồi Cực nhi, để Phụ thân đưa ngươi đi ngui”

Nói xong liền bế hắn đưa vào nhà trong. Ăn, đọc sách, ngủ là 3 đại nhiệm vụ hiện nay của Triệu Vô Cực. Hắn cũng cảm thấy mình rất thích ngủ, phòng chừng là tiểu hài đều có sở thích này.

Triệu Phi Dương từ trong phòng đi ra ngồi đối diện Sở Phi Huyền, nhấp môi tách trà nhẹ nhàng nói:

“Cực Nhi quả thật thông minh hơn người. Ta cũng biết 1 số người có tài tử nhưng không có ai sớm hiểu chuyện như Cực nhi”.

Người trong miệng hẳn tất nhiên là tu sĩ. Triệu Vô Cực biểu hiện ra quá thông minh có chút yêu nghiệt làm cho hẳn hơi lo lắng.

Sở Phi Huyền hơi suy nghĩ 1 chút nói: “không có chuyện gì. Dù có gì xảy ra nó cũng là con của chúng ta. Chúng ta 2 cái Nguyên anh kì còn họ không nổi Cực nhi sao? Huống hồ thông minh 1 chút cũng tốt sau này đỡ ăn thiệt thòi nhiều”

Sở Phi Huyền lời nói thể hiện rõ bảo hộ chi ý. Lấy thân phận của nàng và hẳn ở trong tông môn, chỉ cần Triệu Vô cực không khi sư diệt tổ, không chọc vào Hóa Thân kì lão tổ 1 đường trưởng thành là chuyện chắc chắn. Hơn nữa nếu thật chọc phải Hóa Thân lão tổ Thanh Vân môn cũng chưa chắc đã không có lực 1 trận chiến, họ tông đại trận không phải chỉ để trưng cho đẹp. Thanh Vân tông cũng có 1 vị Hóa Thân lão tổ đang tiềm tu đây.

Triệu Phi Dương có chút tiếc nuối nói: “Đáng tiếc thiên phú Cực Nhi kém 1 chút nếu không thì ...”

“Thiên phú kém còn có đan dược của ta đây, cái này ngươi càng không cần lo lắng. Ta tin tưởng Cực Nhi sau này sẽ thành tài” Sở Phi Huyền rất đại khí nói, nàng dù sao cũng là đệ tử của luyện đan phong phong chủ đây

Tiên Việt Đại Lục xét thiên phú trước tiên có tiền căn hay không tiếp theo là độ thân mật với linh khí. Tiên căn không phân thuộc tính, thuộc tính được xác định dựa theo hậu thiên tu luyện công pháp. Tiên căn chỉ xác định người có tu hành tư chất hay không, là hạch tâm hấp thu linh khí của tu sĩ.

Dụng cụ đo lường thường sử dụng nhất chính là pháp khí hình thước mà lúc sinh ra Triệu Phi Dương sử dụng.

Tư chất thấp nhất 1 phân cao nhất cửu phân. Triệu Vô Cực 4 phân chỉ xem là trung hạ.

Tư chất tốt hay xấu quyết định tiền kì người tu luyện nhanh hay chậm. Ít nhất đến kim đan kì trước vẫn là xem tư chất. Lấy ví dụ đơn giản độ thân mật linh khí là 1 mỗi 1h hấp thu được 1 điểm linh khí thì 2phân là 2điểm, 3phân 3 điểm, 4phân 5điểm, 5phân 7 điểm, 6phân 9điểm. 7 phân 12 điểm, 8 phân 15 điểm. Mạnh nhất 9phân là 20 điểm, có sự nhảy vọt về chất, là đỉnh cấp tu luyện tiên căn. Nếu trung giai tiên căn là vạn nhân tu sĩ trong chọn một thì cao giai tiên căn là ức người chọn một, mà đỉnh cấp là trăm năm hiếm có kì tài, là môn phái hưng suy người nổi nghiệp.

2 người cùng bắt đầu tu luyện. Tư chất tốt 1 người bên kia 1 giờ hấp thu so người còn mạnh gấp 2 3 lần, cảnh giới lên trước, được hưởng tông môn đãi ngộ tốt hơn, có nhiều thời gian luyện tập pháp thuật đấu kĩ hơn sẽ dẫn trước rất nhiều lợi thế. Kể từ đó 1 bước dẫn trước ngàn bước dẫn trước như là lăn quả cầu tuyết vậy. Trước kim đan kì ảnh hưởng của tư chất rất to lớn vì trước kim đan kì chỉ là 1 quá trình tích lũy mà thôi. Tích lũy đầy đủ liền có thể trúc cơ đặt xuống cơ sở tu hành bản thân. Hơn nữa người tư chất tốt còn được tông môn bồi dưỡng, sau đó cảnh giới càng là 1 cái trên trời 1 cái dưới đất, đủ làm người tuyệt vọng. Sau kim đan kì tư chất không còn quan trọng như vậy nữa rồi. Tài lữ pháp địa những thứ này không thể xem nhẹ, hơn nữa tâm tính tu hành cùng vận khí, kì ngộ bản thân cũng cực kì cần thiết. Tu hành về sau muốn đi được càng xa cái quan trọng nhất vẫn là phải xem tại bản thân người tu hành đó.

Những điều này Triệu Vô Cực vẫn chưa hề biết đây. Hẳn đang ngủ được chính là ngon, mong chờ ngày mai đi Tàng thư các đọc sách đây. Tu tiên chính là hẳn kiếp này công việc chính, hẳn nhất định phải cố hết sức mà làm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Thế giới tiên hiệp đầy màu sắc

Sáng sớm, Triệu Vô Cực tỉnh dậy, mặt trời đã lên cao.

Ngoài cửa sổ, những chú chim đang vui vẻ nhảy nhót trên cành cây, cất tiếng hót líu lo.

Triệu Vô Cực vừa tỉnh mẫu thân hẳn như đã sớm biết hẳn lúc nào tỉnh, đi từ ngoài cửa vào đến bên giường bế hẳn lên mang đi rửa mặt. Mặc dù Triệu Vô Cực đã có thể tự đi lại nhưng dù sao hẳn vẫn còn rất bé, hẳn cũng không từ chối mẫu thân chăm sóc, chỉ một lát hẳn đã rửa mặt sạch sẽ thay đổi quần áo sạch sẽ đầu tóc gọn gàng.

Bình thường lúc hẳn tỉnh dậy phụ thân hẳn đều đã ra khỏi nhà, nhưng hôm nay phụ thân hẳn vẫn còn ở nhà. Hẳn là chuẩn bị mang hẳn đi Tàng kinh các đi.

Thấy Triệu Vô Cực được mẫu thân hẳn bế vào, Triệu Phi Dương liền nói: “Cực nhi hôm nay chúng ta đi Tàng Thư Các đi. Huyền nhi, muội đưa Cực nhi cho ta bế là được rồi”

Triệu Vô Cực được phụ thân hẳn bế lên. Triệu Phi Dương té ra phi kiếm đạp không liền đi.

Thanh Vân Tông được xây dựng trên 1 loạt đỉnh núi, thuộc Vô tận sơn mạch phía rìa bên ngoài, thế núi trùng điệp mà hùng vĩ. Tầng thư các được xây ở trên vô danh phong, nằm vị trí khá là trung tâm nội ngoại môn ở giữa.

Triệu Phi Dương bế Triệu Vô Cực phi hành 1 thời gian ngắn liền đến Tầng thư các.

Trông coi Tầng Thư các là 1 lão giả râu tóc trắng xóa, ngồi trên ghế đầu, phía trước mặt hắn là 1 cái bàn để mấy quyển sách cùng 1 bộ ấm trà. Lão giả tuy trông lớn tuổi nhưng 2 mắt rất tinh thần, tay nhẹ nhàng vuốt chòm râu rất tiên phong đạo cốt. Trông thấy Triệu Phi Dương đến liền hòa ái nở nụ cười:

“Đây là Vô Cực sao, thật là 1 cái xinh xắn tiểu hài. Sau này nhất định là tông môn trụ cột”.

Triệu Phi Dương cũng nở nụ cười đáp lời: “Diệp trưởng lão quá khen. Ta muốn vào tầng 1 chọn cho Vô Cực ít thư tịch không vấn đề gì chứ”

“ồ, Vô Cực mới mấy tháng tuổi mà đã xem hiểu sách sao”? Lão giả 2 mắt tinh mang lóe lên 1 chút rồi nhanh chóng thu liễm, lại nói: “Vô Cực tinh thần lực đúng là hơi cao 1 chút”

Triệu Vô Cực cảm giác được 1 luồng năng lượng quét qua toàn thân, hắn có chút rung mình. Đứng trước nó hắn như không chỗ che giấu, tất cả đều bại lộ dưới mắt lão giả vậy.

“Lão giả này nhất định là cao thủ” trong lòng Triệu Vô Cực thầm nghĩ

Tầng thư các là tông môn trọng địa, canh giữ chỗ này Diệp lão tất nhiên cảnh giới cũng không kém đi chỗ nào. Nhìn phụ thân hắn là nguyên anh kì cũng phải cung kính là hiểu được phần nào. Ngoài ra lão giả này như túc trực ở Tầng thư các cả ngày, lần trước Triệu Vô Cực được môn chủ chúc mừng cũng không thấy hắn đến. Triệu Vô Cực suy đoán 2 loại lí do: 1 là nhiệm vụ của hắn ở đây không tiện đi chuyên. 2 là thân phận hắn cao hơn không cần thiết làm những việc như thế. Triệu Vô Cực nghiêng về loại sau hơn

“Cực Nhi không những xem hiểu còn biết viết chữ nói chuyện nữa! Cực Nhi mau chào Diệp gia gia”

Triệu Phi Dương không chút nào giấu dốt ý tứ quay về phía Triệu Vô Cực nói, Triệu Vô Cực vô cùng lễ phép nãi thanh nãi khí nói: “Diệp gia gia người tốt, sau này chúng ta sẽ còn gặp nhau nhiều, mong ngài chiếu cố!”

“haha, quả nhiên thông minh hơn người! Mới mấy tháng tuổi mà đã ăn nói thông thạo như thế sau này tu luyện chắc chắn sẽ có đại thành tựu. Được rồi, người vào tùy tiện xem Thích cái gì đến chỗ ta đăng kí 1 thoả sau đó lấy bản sao chép là được” Diệp lão giả hòa ái cười nói

Triệu Phi Dương khẽ gật đầu rồi đi vào. Tuy là sáng sớm nhưng cũng có lác đác 1 vài ngoại môn đệ tử đang ở đây xem thư tịch. Thấy Triệu Phi Dương vào thì lập tức cúi chào rồi tiếp tục xem của mình. Triệu Phi Dương liền nói: “Cực nhi người muốn xem sách gì nào?”

Triệu Vô Cực suy nghĩ 1 thoả rồi nói: “phụ thân, mang tất cả sách về nhà xem được không?”

Triệu Phi Dương lập tức tròn mắt. Vừa khen người thông minh đây người lại có thể hỏi ra câu hỏi vô tri như thế? Có thể thì có thể a, chút sách này vốn không quan trọng gì, sách quan trọng cũng đã không để ở tầng 1 Tầng thư các, nhưng người khẳng định có thể đọc hết sao? Lấy 1 lúc nhiều như thế hẳn Triệu Phi Dương cũng có chút mất mặt, liền nói: “Cực nhi, nhiều sách thế sao người đọc hết được, cứ lấy 1 ít về đọc, đọc xong lại quay lại mượn tiếp”

Triệu Vô Cực 2 mắt đảo 1 vòng liền nói: “thế lấy 1 nửa mạng về được rồi”

Lần này Triệu Phi Dương triệt để im lặng.

Cuối cùng qua lại 1 hồi, dưới sự nhõng nhẽo của Triệu Vô Cực, Triệu Phi Dương mang 1 phần 5 tầng thư các sách thu vào túi trữ vật đưa ra đăng kí chỗ Diệp trưởng lão. Diệp trưởng lão thấy Triệu Phi Dương 1 lúc liền mượn nhiều như thế sách đều tròn mắt.

Ni mã, người đây là định mang Tầng thư các sách về làm mồi lửa hay sao? Người khác mượn lần 1 quyển 2 quyển người cái này tốt. 1 lần mượn 1 phần 5 tầng 1 Tầng thư các sách. Cũng ủng hộ cho người làm trưởng lão mới làm ra được chuyện như vậy.

Nghĩ thì cứ việc nghĩ nhưng Diệp trưởng lão vẫn là làm thủ tục cho Triệu Phi Dương mượn sách. Triệu Phi Dương mang tất cả sách thu vào nhẫn trữ vật, chân đạp phi kiếm lại bay về nhà.

Về đến nhà Triệu Vô Cực liền không chờ được mang sách ra xem. Đủ loại sách từ Lịch sử, địa lí, tu tiên, yêu thú, tạp thư,... tất cả đều có ngoài ra hắn còn nhìn thấy sách giới thiệu về phạm nhân giang hồ có cái gọi là cao thủ vô lâm

Tiên Việt Đại lục. Thanh vân tông-tu tiên đại phái có hóa thân lão tổ trấn phái(thường xuyên bế quan ko hỏi việc đời truy cầu cảnh giới cao hơn). Chương môn Long ngạo thiên nguyên anh kì hậu kì(8 tầng-ngoại nhân chỉ biết dc là NA hậu kì chứ thực chất k rõ cảnh giới, chương môn thường trú ở môn phái k ra ngoài cũng k thường cùng người khác giao thủ).

Có 10 nội môn trưởng lão.

7 ngọn núi chính: Đan phong, khí phong, phù phong, trận phong, cấm (chế) phong, kiếm phong, chính phong.

Các phong chủ đều có hoặc không đề từ chân truyền, dao động khoảng 1 2 người trong đó.

Đây là giới thiệu chung về Thanh Vân Tông. Triệu Vô Cực lại tiếp tục tìm đọc sách về tu tiên thường thức. Lật ra sách, nói rõ về tuổi thọ của tu tiên giả.

Tuổi thọ của các cảnh giới: luyện khí viên mãn 100 năm. Trúc cơ viên mãn 150. Kim đan viên mãn 300. Na viên mãn 500. Hóa thân 1000.

Thanh Vân Tông chủ tu kiếm pháp, vốn là tu tiên đại phái tuy ko phải là đỉnh phong nhưng cũng thuộc hạng thứ 2 chỉ sau các đỉnh tiêm tu tiên đại phái có 2 3 Hóa Thân lão tổ mà thôi. Cùng đẳng cấp với Thanh vân tông là Nhất kiếm môn chủ tu kiếm pháp, Kim đao môn chủ tu đao pháp, Thiếu Dương phái chủ tu pháp thuật. 4 phái trước nay các đệ tử luôn lẫn nhau ganh đua so tài k ai phục ai. Chủ tu cũng không có nghĩa là mấy môn phái này không am hiểu trận pháp phù pháp các loại, mà chỉ là yếu hơn một chút mà thôi.

Tất cả tu tiên đại phái đều 5 năm 1 lần tuyển chọn tân đệ tử, đệ tử mới đều là trẻ vị thành niên 6 tuổi trở lên vì trước 6 tuổi tu tập tiên pháp k phải k dc nhưng sau này sẽ bị lùn.đúng vậy, là lùn. Tất cả tu tiên đại phái thống nhất nhận thức chung chỉ thu nhận đệ tử trên 6t. Thanh vân tông sau khi thu nhận sẽ cung cấp tài nguyên tu luyện 1 năm hàng tháng phát, lần đầu vào tông miễn phí cung ứng 1 hạt thông mạch đan 1 hạt tụ khí đan 1 linh thạch hạ phẩm 1 quyển tu luyện cơ sở và những điều cần chú ý. Hàng tháng sau đó mỗi tháng 1 hạt Tụ khí đan 1 Linh thạch hạ phẩm, đây là người tư chất bình thường. Tư chất tốt dc vào thẳng ngoại môn làm ngoại môn đệ tử ko cần làm nhiệm vụ tạp dịch. Tân đệ tử sau 1 năm nếu k đột phá lên dc luyện khí tầng 5 để lên ngoại môn thì phải bắt đầu làm nhiệm vụ tạp dịch. Mỗi người ít nhất 20 nv mỗi tháng nhiệm vụ đều có phần thưởng tuy rằng rất ít nhưng góp lại cũng có thể đổi dc tài nguyên tu luyện. Trong thời gian trước 1 năm cũng có thể tiếp nhiệm vụ tạp dịch. Người k có gia tộc chống đỡ đa số đều lựa chọn sớm đi làm các loại nhiệm vụ tông môn để tích thêm tài nguyên tu luyện cho bản thân

Tân đệ tử được thông mạch đan sẽ dùng để đã thông kinh mạch, đã thông được nhiều hay ít còn phải nhìn vào chất lượng đan được cùng tư chất cá nhân khác nhau. Chỉ cần thông 1 mạch hoặc nhất huyết là có thể thử nghiệm dẫn khí nhập thể thành Luyện khí kì đệ tử. Luyện Khí kì chủ yếu công việc vẫn là dẫn khí nạp thể và đã thông kinh mạch. Tùy theo công pháp tu luyện mà đã thông kinh mạch có thể nhiều có thể thiếu con đường mà các đệ tử đều phải đi là đã thông 12 chính mạch, 12 mạch thông tức luyện khí đỉnh phong.

Những đệ tử thiên phú cực kì xuất chúng được các trưởng bối nhìn trúng thì sẽ được trưởng bối trợ giúp đã thông kinh mạch, con đường tu hành 1 đường nhanh chóng sáng sủa. Nhưng sự trợ giúp này cũng chỉ hạn ở đã thông 1 mạch mà thôi, nếu như cường chế thông mạch không những không có chỗ tốt trái lại còn ảnh hưởng đến quá trình tu luyện sau này, thương thân chỉ là nhẹ, khuyết thiếu cảm ngộ thông mạch và cảm giác về cơ thể mới là mối họa ngầm to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Cao võ, thấp võ cùng tồn tại

Triệu Vô Cực xem 1 thời gian liền đơn giản hiểu rõ tu tiên giới thường thức cùng cách cục. Nhưng cái làm hắn đau bi nhất là dưới 6 tuổi nếu tu luyện sau này dễ bị lùn.

Trước đây Triệu Vô Cực xem qua tiểu thuyết sao không thấy cái này tiết tấu, sao đến lúc hắn muốn hăng hái tu tiên lại ngược lại lại có thể a. Một đầu đầy nghi hoặc liền nhìn thấy mẫu thân hắn đang ngồi ăn bánh uống trà, 1 mặt lim dim hưởng thụ, Triệu Vô Cực không nhịn được liền hỏi:” mẫu thân, ta thấy trong sách viết trước 6 tuổi tu luyện dễ bị lùn, tại sao lại như vậy?”

“Phàm nhân mới bắt đầu tu luyện chính là dẫn khí nhập thể, khí đi kinh mạch, khí dưỡng tự thân, đây là 1 cái rất tốt quá trình. Càng tu luyện thâm sâu, không cần luyện thể thân thể cũng sẽ dần dần trong lúc vô tri vô giác mạnh mẽ. Nhưng tân tu tiên giả mới có được sức mạnh thường bị bành trướng, muốn thể hiện mình, một số người còn cực đoan hơn nữa tu luyện 1 chút liền nghĩ bản thân vô địch thiên hạ rồi, những trường hợp này rất thích tàn nhẫn tranh đấu. Cho dù được trưởng bối dẫn dắt chỉ điểm, tuổi trẻ khí thịnh thường vẫn không tránh được tàn nhẫn tranh đấu. Trong lúc tranh đấu không cần thận vận sức quá đà làm tổn thương bản nguyên, tuy ngay lúc đó không phát hiện được nhưng sau này di chứng hết sức rõ ràng. Những người này nếu không tu luyện lên cảnh giới cao hơn được, thân thể không được linh khí tẩy lễ sẽ khiến cho sự thiếu hụt bốn nguyên hiện rõ, biểu hiện ra chính là lớn lên lùn hơn người khác rất nhiều. Nên tất cả tu tiên phái đều quyết định nhận thức chung 1 điều là trước 6 tuổi không nên tu luyện, thu nhận đệ tử cũng là 6 tuổi trở lên để tránh bỏ qua hoàng kim tuổi tác đặt xuống cơ sở tu hành vững chắc.”

Nghe mẫu thân nói rõ đầu rõ đuôi, Triệu Vô Cực lập tức liền rõ ràng, hắn bây giờ nếu thật sự muốn tu luyện liền không thể cùng người khác giao thủ. Hơn nữa hắn cũng không biết phụ mẫu hắn có đồng ý hắn sớm tu luyện hay không

Trong lòng có hiểu rõ, Triệu Vô Cực liền cầm lấy 1 quyển sách khiến hắn cảm thấy hứng thú: phạm nhân thế giới cao thủ võ lâm.

Thế giới này không chỉ có tu sĩ có tu tiên lực lượng, phạm nhân cũng có cao thủ sử dụng chính là nội công, nội lực mà không phải là linh khí.

Nội lực hay nội công đều là xuất phát từ bản thân, dùng nhiều tất hết không giống tu sĩ có câu thông thiên địa chi năng, linh lực cuộn cuộn không dứt. Hơn nữa nội lực cũng không mạnh mẽ như linh khí, cao thủ võ lâm chỉ sánh ngang được với luyện khí kì tầm đó. Nếu là tu luyện cao cấp nội công tâm pháp có thể cùng Luyện khí kì đánh cái ngang tay. Còn nếu tu luyện nội công tâm pháp bình thường thì chỉ bị Luyện khí sĩ làm thịt phần. Nếu muốn dùng công thức quy đổi thì 20 năm công lực bằng với 1 trọng luyện khí kì.

Cao thủ giang hồ chia ra làm mấy loại: 1 năm công lực giang hồ tiểu bối hay cũng là mới nhập giang hồ, trong các môn phái chính là đệ tử, học viên. Có thể dùng tiền để bái môn học nghệ

3 năm công lực là giang hồ lão đầu, loại này là nhiều nhất, vị trí trong các môn phái giang hồ cũng không quá cao, chung quy cũng có thể làm cái huấn luyện viên dẫn dắt người mới

5 năm công lực là bắt nhập lưu cao thủ. Hơi có chút tiếng nói trong môn phái

10 năm công lực là tam lưu cao thủ. Loại này đủ làm môn chủ của 1 số môn phái nhỏ rồi

30 năm công lực nhị lưu cao thủ. Có thể làm môn chủ của 1 số môn phái cấp trung

60 năm công lực nhất lưu cao thủ. Loại này đã cực ít rồi. Có thể làm môn chủ 1 môn phái cỡ lớn

80 năm công lực đỉnh phong cao thủ. Sống được đến tuổi này cũng không có mấy người. Những người này đều là lão tổ tông của môn phái. Trừ khi diệt môn đại họa nếu không sẽ cực ít xuất hiện.

Điều đáng nói ở đây là nội công tu luyện đến tận cùng có thể cảm nhận linh khí, tam hoa tụ đỉnh ngũ khí triều nguyên trở thành tu tiên giả.

Dưới 60 năm công lực chỉ có thể nội lực trong cơ thể vận hành, kích phát qua các huyết vị trên cơ thể tấn công người khác. Có nội lực gia trì võ lâm cao thủ có thể nứt bia liệt thạch nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

60 năm công lực trở lên cao thủ nội lực tiểu phóng, có thể tạo thành quyền cương, cũng có thể bám vào đao kiếm thành đao cương kiếm cương.

Võ lâm giang hồ cách thức hoạt động cũng khá giống tiền môn nhưng bị giới hạn trong thế tục phạm nhân, tự ôm thành đoàn. 20 năm 1 lần cũng có đỉnh tiêm cao thủ tổ chức luận công, theo Triệu Vô Cực lý giải chính là Hoa Sơn Luận Kiếm chủng loại kia.

Người giang hồ có 2 loại tu luyện chính đó là tu nội công và ngoại công.

Chuyên tu nội công thì có nội công tâm pháp, chuyên tu ngoại công thì từ ngoại sinh nội. Cả 2 luyện đến cùng đều đi về 1 điểm.

Tu luyện ngoại công vất vả, thời gian tu luyện dài, luyện một chút không tốt là đã thương tự thân, cần được liệu ngâm tẩm đan dược bồi bổ thường xuyên.

Tu luyện nội công thì cần sự phụ hướng dẫn chỉ điểm cẩn thận, yêu cầu đối với cơ thể có một ít lý giải, ít nhất phải hiểu được huyết vị vị trí, nếu không vận công chạy loạn chính là tẩu hỏa nhập ma thân tử đạo tiêu.

Võ lâm giang hồ cũng có người luyện đan dược nhưng tài học rất thô thiển, so với tu tiên môn phái luyện đan thuật đúng là cách 1 vạn 8000 dặm.

Tu sĩ biết luyện đan thuật thì lại tâm cao khí ngạo cũng không đi luyện mấy cái này phạm nhân ăn đan dược, hơn nữa luyện xong chưa chắc đã đủ vốn.

Nếu các môn phái võ lâm mời tu sĩ luyện đan cho mình thì bọn họ bỏ ra giá được cũng chỉ là hoàng kim mà thôi, cũng đừng nghĩ linh thạch rồi. Mỏ Linh thạch được các tiền môn không chế gặt gao khó lòng đi lọt ra bên ngoài, cho dù lọt 1 2 viên cũng không đủ cho tu sĩ ra tay vì bọn họ luyện đan.

Tu sĩ tuổi thọ nhiều nhưng không có nghĩa là có nhiều thời gian lãng phí. Mỗi người đều đang cùng trời tranh mệnh, luyện đan cho bản thân sử dụng còn chưa xong thời gian đâu đi luyện đan cho 1 đám phạm nhân sử dụng.

Triệu Vô Cực vừa chính mình suy nghĩ phân tích, điên cuồng hấp thu kiến thức về thế giới này. Hắn muốn trước tiên hiểu rõ cách thế giới này vận hành sau đó mới đưa ra kế hoạch phát triển tương lai cho mình. Quy hoạch ra 1 con đường tối ưu nhất để tu luyện, dù sao thiên phú của hắn cũng không phải là đỉnh phong nhất loại kia nên thời gian hắn có để tiêu xài không nhiều. May mắn hắn còn có 2 cái tốt lão ba lão mẹ.

Đang đọc sách, đột nhiên có 1 dòng ghi chú nhỏ gây nên sự chú ý của hắn: “Tu sĩ nếu tu luyện nội lực trước khi tu luyện linh khí thì sau này cùng cấp chiến đấu ở giữa sẽ có một ít ưu thế”.

Hắn không ngần ngại liền hỏi ngay: “mẫu thân, ta đọc trong này có ghi tu sĩ trước luyện nội lực sau luyện linh khí sẽ có ưu thế. Vậy ưu thế đó là như thế nào? Có lớn hay không?”

Sở Phi Huyền liếc mắt nhìn hắn 1 cái rồi nói: “Tu sĩ luyện nội lực đúng là có 1 chút xíu ưu thế nhưng đó là đi đường vòng vèo không phải chính đạo. Để ta ví dụ cho con hiểu. 1 người 6 tuổi bắt đầu tu tiên. Hắn lại chọn tu nội lực trước. Không có căn cơ, hậu trường hỗ trợ đan dược được liệu ngắn thì 5 tháng lâu thì 1 năm mới tu lên được 20 năm công lực. Trong khi đó nếu như hắn ăn tông môn phát cho thông mạch đan với tụ khí đan cùng linh thạch tu luyện, chăm một chút làm nhiệm vụ tạp dịch của tông môn chỉ mất hơn 2 tháng 1 chút là có thể đã thông kinh mạch đến luyện khí nhất trọng đỉnh phong. Nội lực thời gian tu luyện dài không nói lại không ai nguyện vì người hỗ trợ đan dược, tiến triển chậm chạp khiến cho mất đi tiên cơ. Bị bạn bè cùng trang lứa dẫn trước 1 bước rồi sẽ dẫn trước 10 bước 1 đường tu tiên thất bại trong 1 ý niệm. Vì vậy nếu muốn tu tiên thì không nên học cách này, không phải chính đạo, đọc sách tham khảo để hiểu là được rồi.”

Triệu Vô Cực gật gù ý hiểu, nhưng trong lòng hắn có chút không nghĩ như vậy. Tu luyện nội công chưa hẳn đã là 1 bước lùi. Hắn trước 6 tuổi có khá

nhiều thời gian để học tập và rèn luyện. Nếu như tu luyện tiên pháp hần đều sẽ không bỏ qua rèn luyện cơ thể của mình. Bởi vì hần biết 1 cơ thể khỏe mạnh quan trọng nhường nào với người tu hành, không phải trong tiểu thuyết đều viết vậy ư.

Tất nhiên luyện thể là có lợi vô hại. Vậy nếu hần thật sự luyện ngoại công để từ ngoại vào nội sẽ mất bao lâu thời gian? Bao lâu thời gian để tu luyện lên 60 80 năm công lực? Lại mất bao nhiêu năm thời gian để chuyển hóa thành linh lực?

Cái quan trọng nhất là hần có gia tộc hậu thuẫn hay không? Có tài nguyên tu luyện hay không?

Triệu Vô Cực liếc mắt nhìn mẫu thân 1 cái, lại nghĩ đến phụ thân. Hần liền có quyết định quan trọng đầu tiên của đời mình: “Ta sẽ luyện nội công.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Triệu Vô Cực sinh hoạt hàng ngày

Có được chủ ý, Triệu Vô Cực liền cảm thấy con đường phía trước sáng tỏ 1 mạch. Kế tiếp việc hần cần làm là đọc hiểu hết toàn bộ sách trong Tầng Thư Các lầu 1.

Phụ thân hần Triệu Phi Dương đưa về 1 phần 5 số sách lầu 1 chính là biển tri thức hần cần hiểu rõ trước tiên. Sách chủng loại đa dạng lịch sử địa lý yêu thủ luyện đan luyện khí tạp kỷ kì cảnh dị tượng tất cả đều có.

Triệu Vô cực như 1 cái bọt biển tham lam hấp thu hết những cái này kinh nghiệm.

Tất nhiên trong sách cũng có 1 số thứ không chính xác, Triệu Vô Cực cũng dựa vào ý kiến cá nhân mình mà loại bỏ.

Hần đọc sách rất có phẩm vị, biết tự hỏi, suy nghĩ ngẫm nghĩ đúng sai trong đó, cái nào hần cảm giác không thể hiểu nổi hoặc ngoài tầm hiểu biết thì đã có mẫu thân hần giúp hần giải hoặc.

Sở Phi Huyền từ lúc sinh Triệu Vô Cực hầu như cực ít ra khỏi nhà thời gian phần lớn đều bầu bạn bên Triệu Vô Cực, chăm sóc cho hần. Nhiều thời gian rảnh rỗi, nàng liền học làm món ăn. Trước đây tay nghề của nàng cũng chỉ là tạm được mà thôi. Nhưng sau đó Triệu Phi Dương buổi tối thường xuyên về nhà ăn tối nàng tay nghề cũng thăng cấp tăng lên.

Trong nhà bếp còn có 1 vị hoàng cung trù sư được nàng mang về để dạy nàng nấu ăn đây.

Tuy tu sĩ và phàm nhân ẩm thực có chút khác nhưng tay nghề nấu nướng thì là giống nhau. Tu sĩ cấp thấp mới cần ăn uống thường xuyên, trù cơ kỳ tu sĩ đã bắt đầu tích cốc để thanh lọc trọc khí trong cơ thể.

Sở Phi Huyền kết hợp giữa phàm nhân ẩm thực với tu sĩ ẩm thực tạo nên linh thực, nghiên cứu cách tạo ra linh trù phù hợp với tu sĩ, loại bỏ nhiều thành phần tạp chất trong đồ ăn, thêm vào các loại linh thảo linh quả.

Linh thực chính là các loại món ăn có chứa linh khí, được dùng các loại thảo dược nấu lên. Ăn không những tốt cho cơ thể còn tăng cường cảnh giới, tuy rằng hiệu quả nhỏ bé nhưng góp gió thành bão. Việc này đối với nàng cũng không có gì khó khăn dù sao nàng cũng là luyện đan sư, am hiểu dược liệu được lí.

Triệu Vô Cực như say như mê, liên tục đọc sách, cứ mỗi quyển sách đọc xong hần lại đối với thể giới này hiểu thêm 1 chút. Càng là hiểu hần lại càng cảm nhận sức mạnh của tu sĩ. Mỗi cái tu sĩ đều là hình người di động bom. Di sơn đảo hải, tróc tinh nã nguyệt tất cả những thứ này đều là nhất niệm ở giữa.

Sách “Yêu thú đại toàn” để hần mở mang kiến thức đủ loại kì cổ quái yêu thú cùng tập tính của chúng.

Kì thư tạp kí đủ loại chuyện hay, một nơi nào đó có gì đặc biệt, nơi nào đó cảm kích cái gì rất nhiều chuyện được viết trong này.

Triệu Vô Cực cứ như thế đọc. Sáng đọc trưa ngủ chiều đọc tối ngủ. Buổi tối hần không cố gắng đọc sách vì ánh sáng thật sự không được tốt lắm.

Trong số sách hần mang về vì là lấy ở phần ngoài cùng nên gần như không có sách liên quan đến tu luyện. Việc này cũng khiến thời gian đọc và ghi nhớ của hần khá nhanh.

Bỏ ra 1 tháng rưỡi thời gian Triệu Vô Cực cuối cùng cũng xem hết số sách này. Kiến thức của hần trưởng 1 mảng lớn. Sách chính là tri thức, tri thức chính là sức mạnh. Có những tri thức này hần sau này trên con đường tu hành sẽ bớt gặp nguy hiểm thêm nhiều kì ngộ.

Triệu Vô Cực cũng đã 5 tháng tuổi. Hần đã chính thức bỏ sữa. Từ đây ngày 3 bữa cơm, thức ăn đều là linh thực do chính tay mẫu thân hần nấu.

Sáng hôm nay hần lại cùng phụ thân Triệu Phi Dương tới Tầng Kinh Các mượn sách.

Diệp trưởng lão ánh mắt nhìn hần có 1 chút khác biệt, thêm 1 chút thương thức cùng cổ vũ.

Sách lần này mượn về đã có 1 chút sách liên quan đến tu luyện hệ thống cùng võ kỹ pháp thuật.

Thế giới này võ kỹ cùng pháp thuật có 1 chút đặc biệt.

Võ kỹ vô thuộc tính mọi người đều có thể sử dụng được. Ví dụ Bạch hổ quyền, long trảo thủ,... chỉ cần có linh lực liền có thể kích phát ra “hình” của võ kỹ

Pháp thuật vô thuộc tính mọi người đều có thể sử dụng được. Ví dụ Không vật thuật, khinh thân thuật,... cũng chỉ cần linh khí

Võ kỹ cùng Pháp thuật có thuộc tính bị ảnh hưởng cực lớn bởi công pháp bản thân tu luyện.

Nếu 1 người tu luyện hóa hệ công pháp sử dụng hóa hệ võ kỹ hoặc phép thuật sẽ được tăng phúc đáng kể ngược lại nếu sử dụng bằng hệ võ kỹ hoặc pháp thuật sẽ cực lớn trên diện rộng suy yếu, tình trạng tệ nhất còn bị phản phệ khiến thân thụ nội thương.

Vì vậy chọn lựa công pháp võ kỹ tương ứng với nhau cũng rất quan trọng.

Triệu Vô Cực như 1 con ong chuyên cần xem sách, chỗ không hiểu liền hỏi mẫu thân hần, Sở Phi Huyền cũng rất vui vẻ giải đáp cho hần.

Từ lúc bắt đầu ăn cơm, Triệu Vô Cực bắt đầu rèn luyện thân thể.

Mỗi ngày sáng sớm hần kiến trì chạy bộ, hít đất, gập bụng, nhảy dây, hít xà... 1 loạt những động tác này.

Chỉ cần không phải là phụ trọng tu luyện khiến cho thân thể bị lùn đi hần đều tập, tập cho đến lúc sức cùng lực kiệt mới về nhà nghỉ ngơi, tắm rửa xong đọc sách.

Trời gần tối hần lại ra tập 1 lần nữa. Ngày 2 lần hoạt động rất đều đặn.

Chăm chỉ rèn luyện khiến thân hình hần trong 2 tháng lon lên trông thấy. Bớt đi 1 chút tiểu nãi cầu mùi vị, cơ thể cũng bớt đi ngấn thịt mà săn chắc hơn.

Triệu Vô Cực 7 tháng tuổi lúc hần đọc hết toàn bộ sách mượn về lần này. Phụ thân hần lại mang hần đi mượn sách lần 3.

Lần này sách đã nói nhiều về tu luyện hơn lần trước nữa. Có rất nhiều phép thuật, võ kỹ sơ cấp mà Triệu Vô Cực được tiếp xúc. Hần còn gấp 2 bản nội công tu luyện.

Hiển nhiên nội công tu luyện sách cũng không nhiều, so với số sách ở lầu 1 Tàng thư các càng ít.

Đây hần cũng là tông môn chi ý, không khuyến khích tu sĩ luyện nội công chậm trễ tu hành.

Các loại sách võ kỹ pháp thuật vận hành lộ tuyến có chút phức tạp. Triệu Vô Cực phải học hết 3 tháng mới thuộc lòng hết được. Chính hần đều cảm thấy mình trí nhớ thật tốt.

Lần thứ 4 đi mượn sách đã không còn kì thư tạp kí loại này mà thuần 1 màu liên quan đến tu luyện sách, xen lẫn liên quan đến đan dược hoặc luyện khí về bùa tâm đó một ít tài liệu cơ bản

Triệu Vô Cực mất 4 tháng đọc hết những thứ này. Hần đối với tu tiên Đan-khí-phù-trận-cầm chế có sơ bộ hiểu rõ, cũng biết một số nguyên liệu cơ bản của những thứ này. Nếu ở ngoài đời gặp hần tự cảm thấy mình nhất định sẽ nhận ra ngay.

Triệu Vô Cực 1 năm 2 tháng tuổi, hôm nay là lần cuối hần đi mượn sách Tàng Thư các tầng 1.

Diệp Trưởng lão đối với hần đã rất quen thuộc, đối với tinh thần hiếu học của hần rất tán dương:

“Hiếm có đứa trẻ nào lại chăm chỉ đọc sách như Vô Cực, đúng là mầm mống tốt”.

“Cực nhi từ nhỏ đã rất thích đọc sách, chúng ta cũng đành phải chiều theo sở thích của nó mà thôi”. Triệu Phi Dương nhìn Vô Cực nói

“haha Diệp gia gia ngài quá khen rồi, ta chỉ là cảm thấy sách rất thú vị mà thôi. Ngược lại gia gia hần là đã sớm xem hết toàn bộ sách của Tàng Thư các chứ! Ngài mới là người ta nên học tập” Triệu Vô Cực rất nhanh liền thổi phồng trở lại.

“Tiểu tử không khá lắm, còn nhỏ miệng lưỡi đã dẻo kẹo. Thôi được rồi đừng đứng đây làm lỡ thời gian, mau mượn sách đi”

“đa tạ diệp trưởng lão rồi!” Triệu Phi Dương gật đầu ý bảo.

Lần cuối cùng mượn sách cũng đánh dấu lần cuối cùng Triệu Vô Cực định hình thể giới quan về tu tiên của mình.

Tuy nói chưa được hoàn chỉnh nhưng đã được 7 8 phần. Kéo theo thời gian sau này trưởng thành hơn hẳn sẽ được tiếp xúc nhiều hơn càng rõ hơn bộ mặt của thế giới này còn bây giờ như thế là đã quá đủ cho hắn dùng.

Mất 5 tháng Triệu Vô Cực lại đọc hết toàn bộ sách.

Nhìn đồng sách trước bàn, hắn cảm thán 1 chút. Thời gian này đúng là học được rất nhiều thứ. Bây giờ chính là lúc vận dụng những gì mình hiểu biết chế tạo ra con đường tu luyện chính xác nhất của bản thân mình.

Triệu Vô Cực bây giờ chính là 1 tuổi 7 tháng hắn còn rất nhỏ nhưng mục tiêu của hắn là trước 6 tuổi nhất định phải tu luyện tới đỉnh phong cao thủ có hơn 80 năm công lực sau đó chuyển hình thành tu sĩ tu luyện linh khí.

Tuổi nhỏ nhưng chí lớn, áp lực lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Ki* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Cơ sở luyện thể công pháp

Luyện khí phong bên trên, buổi sáng sương mù lượn lờ, không khí thoáng đãng. Cảnh vật tràn đầy sinh cơ lộ ra một cỗ khí chất tiên môn đại phái.

Luyện khí phong sườn núi, tiếp cận đỉnh núi có 1 ngôi nhà, một nhà 3 người lúc này đang ăn sáng, cảnh tượng hết sức bình yên, ấm áp.

Đây cũng chính là Triệu Vô Cực nhà.

Triệu Vô Cực bây giờ đã 1 năm 7 tháng tuổi, thân cao 80cm, tóc dài ngang vai, thân thể khỏe mạnh hữu lực, không còn như trước đây khấp người là ngắn thật lộ ra 1 cỗ tiểu nãi cầu mùi vị mà trải qua rèn luyện hàng ngày đại lượng vận động để cơ thể xuất hiện 1 chút cơ bắp khuôn mặt xinh xắn đáng yêu tràn đầy sức sống khiến người ta vừa nhìn đã yêu.

Cũng không thể không kể công Sở Phi Huyền mỗi ngày đều làm linh thực cho Triệu Vô Cực, võ giả phạm nhân ngoại công tại bắt đầu tu luyện đều là đi luyện tinh hóa khí con đường, phải ăn được thì mới có sức để tu luyện ngoại công, sinh ra nội khí. Triệu Vô Cực ngày 3 bữa đều là do tự tay mẫu thân hắn làm, mỗi bữa đều là món khác nhau, 2 tuần không lặp lại. Cái này cũng cực kích thích khẩu vị của Triệu Vô Cực làm hắn ăn được càng lúc càng nhiều.

Ăn uống xong xuôi, cả 3 người đều ngồi ở đại sảnh uống trà, bát đĩa đã có những cái kia phạm nhân hạ nhân người giúp việc dọn dẹp.

Triệu Phi Dương liếc nhìn Triệu Vô Cực khí định thần nhân ngồi uống trà liền nói:

“Cực nhi, ngươi có phải hay không nên ra ngoài nhìn ngắm thế giới này một chút? Suốt ngày không phải ở nhà đọc sách cũng là luyện thể cũng không phải là quá tốt a!”

Triệu Vô Cực 1 mặt ngờ vực nhìn của mình lão ba: “Cha, không phải ta nên chăm chỉ đọc sách luyện võ mới là con ngoan sao? Sao ngươi lại bảo ta ra ngoài vui chơi đây? Thời gian của ta rất quý giá a!”

“Khụ khụ! Không phải là ta nói ngươi lêu lổng mà là ra ngoài ngắm nhìn cảnh vật xung quanh, ngắm nhìn thế giới. Ngươi không nên quá khắt khe với bản thân mình, hơn nữa ngươi còn nhỏ tuổi có thể vui chơi nhiều 1 chút cũng không có gì to tát!”

“Trong sách có tất cả những thứ mà ta muốn biết! Hơn nữa ta luyện thể là vì đặt căn cơ cho việc tu luyện của ta sau này. Hơn nữa trong môn phái giống như không có người cùng lứa tuổi với ta à!”

Thanh Vân tông thu nhận đệ tử dạy dỗ, đệ tử có tài năng xuất chúng có thể đảm đương một phía được các trưởng lão coi trọng sẽ được phái đi ra ngoài trấn thủ các nơi, một số khác thiên phú tốt đệ tử thì bế quan tu luyện cố gắng đột phá cùng trời tranh mệnh.

Đệ tử tư chất kém thì sau thời gian dài tu hành không có kết quả xin xuất tông về tạo thành tu tiên gia tộc, tu tiên gia tộc cũng là nguồn máu mới ổn định cho các tông môn. Chỉ có các đệ tử cũ trung tuổi hoặc các ngoại môn trưởng lão mới lấy vợ sinh con ở môn phái, cũng đừng hỏi nội môn rồi. Cả nội môn chỉ có duy nhất Triệu Vô Cực là hải tử.

Triệu Vô Cực nếu cùng đám hải tử này chơi đùa mới là chuyện lạ. Hắn thời gian quý giá còn lo không kịp tu luyện đây, làm sao có thể cùng 1 đám hùng hải tử chơi đùa. Có thời gian đó không bằng hắn đọc vài lần cuốn *Được thảo đại toàn* hoặc luyện khí đại toàn có ích.

Triệu Phi Dương nhìn Triệu Vô Cực một lát rồi thở dài nói: “Được rồi ngươi yêu làm thế nào thì cứ làm thế nào dù sao ngươi cũng không làm gì sai”

Nói xong Triệu Phi Dương liền đứng dậy đi ra khỏi nhà, hắn còn nhiều tông vụ phải làm.

Triệu Vô Cực liền quay sang nhìn Sở Phi Huyền cười hi hi nói: “mẫu thân, người cũng cho rằng như thế sao?”

“haha, ta làm sao có thể đây! Cực nhi nhà ta ngoan như thế ta còn mừng chẳng kịp nữa là!” Sở Phi Huyền lập tức hí mắt cười nói

“Được rồi! Mẫu thân ta đi luyện thể đây! Người có việc cứ gọi ta a, liền ở ngay trước sân mà thôi!”

Triệu Vô Cực mỗi lần tập luyện địa điểm đều là trước sân nhà hắn, đọc sách chính dưới mái hiên nhà. Trước sân góc trái có 1 cây đại thụ, tán lá rộng lớn. Triệu Vô Cực rất thích ngồi dưới gốc cây ngăn người.

Bây giờ hắn đã 1 năm 7 tháng tuổi. Thời gian qua tích cực luyện thể để cho cơ thể hắn cường tráng đồng thời quen với việc vận động mạnh. Cũng là thời gian này hắn như đói như khát hấp thu kiến thức về thể giới này, về hệ thống tu hành của thể giới này làm sâu sắc hiểu rõ về nó.

Trước đây Triệu Vô Cực chỉ làm vận động thể dục như chạy nhanh, nhảy cóc, nhảy dây, hít đất, hít xà, đẩy tạ nằm, gập bụng,... chỉ cần không phải phụ trọng hắn đều đã làm qua. Đến bây giờ cơ thể hắn phát triển đã gần đến cực hạn, những bài tập này bây giờ đối với hắn đơn giản đã không quá hiệu quả quá nhiều. Hắn cần thay đổi cách tập luyện hoặc bước vào tu luyện chính thức.

Cũng không nên xem thường những bài luyện tập nhỏ này. Lúc trước Triệu Vô Cực còn quá nhỏ, hắn cũng không thể luyện tập quá mạnh mẽ nếu không sẽ dễ dàng tổn thương đến bản thân, được không bù mất. Những bài tập luyện này giúp cho hắn nhanh chóng khỏe mạnh lên, hệ tiêu hóa khỏe mạnh khiến cơ thể lớn nhanh hơn, xương cốt cứng chắc giúp hắn có thể tập luyện những bài luyện thể mạnh mẽ hơn.

Triệu Vô Cực đứng giữa sân, bắt đầu khởi động cơ thể. Chạy nhanh, hít đất, nhảy cóc hắn đều làm 1 lượt để làm nóng cơ thể.

Thở ra 1 hơi, Triệu Vô Cực hôm nay quyết định bắt đầu con đường tu luyện của mình. Trong đầu trí nhớ như thiểm điện xẹt qua, những kiến thức về tu luyện trước đây học được không ngừng đạo qua trong đầu hắn.

“Ta nên chọn quyền pháp, chưởng pháp hay trảo pháp để luyện thể đây?” Triệu Vô Cực bắt đầu có chút mê mang

Trước đây hắn cũng không hề luyện võ qua, cũng không biết cái nào là tốt nhất.

Cơ sở luyện thể quyền pháp, Cơ sở luyện thể chưởng pháp, Cơ sở luyện thể trảo pháp cả 3 môn đều là sách trong tầng thư lâu tầng 1 hắn từng xem qua. Mỗi môn đều có điểm mạnh của mình, nhưng phổ biến nhiều người tu hành nhất, được quảng đại tu sĩ yêu thích vẫn là cơ sở quyền pháp.

Tại sao? Tại vì từ xưa con người chiến đấu sử dụng nhiều nhất chính là quyền rồi mới đến trảo, chưởng. Hơn nữa Quyền pháp cũng là dễ học nhất, công pháp nhiều nhất, dễ tìm danh sư chỉ điểm nhiều nhất.

Tu luyện đến cao thâm quyền ý cũng là nhiều người ngộ ra nhất, tuy rằng quyền ý mỗi người mỗi khác.

“Đã không biết chọn cái nào vậy thì diễn luyện 1 lần thấy cái nào thuận tay thì dùng vậy” Triệu Vô Cực rất nhanh đưa ra lựa chọn của mình

Hắn hít sâu một hơi rồi thở ra để cho bản thân mình bình tĩnh lại.

Bắt đầu những hình ảnh về cơ sở quyền pháp đã đọc được trong sách qua lại trong đầu hắn.

Cơ sở quyền pháp hết thấy 12 chiêu là quyền pháp chi căn bản. Tất cả các quyền pháp đều là diễn biến từ cơ sở quyền pháp thêm vào nội lực vận hành mà thôi.

Thứ thứ nhất “khum bước trùng quyền”, thứ thứ hai “xoay bước phách quyền”, thứ thứ 3 “lùi bước băng quyền”... các loại động tác cơ sở quyền pháp lần lượt được Triệu Vô Cực diễn luyện một lần.

“Phù”! Triệu Vô Cực thở ra một hơi thu công.

“Xem ra cũng không quá có cảm giác gì đặc biệt” Hắn trầm nghĩ.

“Tiếp! Lại tới cơ sở chưởng pháp”!

Cơ sở chưởng pháp cũng có 12 chiêu, khá giống với cơ sở quyền pháp nhưng có 1 chỗ khác biệt là chưởng pháp có lúc dùng cả 2 tay mà quyền pháp đều là dùng 1 tay, có ý nhất quyền định sơn hà chi ý.

Diễn luyện 1 lần cơ sở chưởng pháp, Triệu Vô Cực liền lắc đầu. Hắn biết mình là không thể nào tu luyện chưởng pháp đây, thật sự 1 tí cảm giác gì cũng không có, còn phải nói là dùng không thông thuận nữa.

“Cuối cùng chỉ còn cơ sở trảo pháp rồi” Triệu Vô Cực đối với trảo pháp cũng có chút chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Cơ sở luyện thể công pháp (2)

Chỉ cần hần diễn luyện xong Cơ sở trao pháp hần liền có thể biết được mình thích hợp lối luyện thể nào nhất. Lại nói cơ sở trao pháp cũng là phức tạp nhất trong số 3 môn cơ sở võ công.

Cơ sở trao pháp chia làm 18 chiêu tiểu cảm nã và 36 chiêu đại cảm nã.

Chiêu thức tuy nhiều nhưng đa số vô dụng thời gian, chính thức sử dụng chỉ cần quen tay hay việc một số chiêu trong đó là được rồi.

Tiểu cảm nã chính là công phu bẻ khớp xương ngón tay cùng khuỷu tay. Đại cảm nã lại là từ vai trở xuống.

Luyện tiểu cảm nã hần cần phải có người đối luyện, liền gọi tới 1 cái phạm nhân hạ nhân làm bia ngắm cho hần tập luyện, hần cũng không ra nặng tay chỉ điểm đến là dừng.

Bẻ ngón cái, bẻ ngón út, bẻ khuỷu tay, bẻ khớp vai, ... các loại bẻ khớp được Triệu Vô Cực thực hiện chậm chậm tí mĩ 1 lần. Hần có chút vui mừng giống như mình về đến hiện đại cách đấu thuật như vậy.

“Quyết định. Ta chọn nguoi, pikachu! Ân, không đúng! Là cơ sở trao pháp!”

Triệu Vô Cực trong lòng thầm quyết định 1 tiếng. Từ nay về sau hần sẽ luyện trao phép rèn thể. Nhưng cảm nã thủ chỉ là thủ đoạn đối địch của trao pháp, trong cơ sở trao pháp còn có 1 bài trao công sáo lộ chuyên dùng để rèn thể nữa, cái này mới là trọng điểm. Dù sao cảm nã thủ không hề có tác dụng rèn thể một chút nào!

Triệu Vô Cực liền gọi thêm 1 cái hạ nhân đến, 2 người thay nhau làm bia cho hần luyện tập cảm nã thuật để tránh 1 người bị bẻ khớp liên tục sẽ trật khớp thật sự. Bọn họ dù sao cũng là phạm nhân mà không phải tu sĩ, Triệu Vô Cực tuy còn nhỏ nhưng ăn uống đầy đủ, linh thực ngày 3 bữa, lại chăm chỉ rèn luyện cơ thể, sức mạnh của hần đối với tu sĩ là bé nhỏ như một con kiến nhưng đối với phạm nhân cũng có thể làm đám này bị thương được rồi.

Triệu Vô Cực lặp đi lặp lại luyện tập cảm nã thuật, hần muốn thật sâu khắc ghi những động tác này, khiến cho nó trở thành bản năng của mình. Khiến cho cơ bắp kí ức những động tác này, chỉ cần hơi động thì sẽ tự xuất, nếu có thể đạt đến được cảnh giới “thân động trước ý” thì không còn gì vui sướng hơn.

Một đường luyện tập từ sáng đến giữa trưa, Triệu Vô Cực lúc này cũng có chút thấm mệt chứ đừng nói đến 2 tên phạm nhân làm bồi luyện cho hần. Lặp đi lặp lại động tác cảm nã thủ không biết bao nhiêu lần, lấy trí thông minh của Triệu Vô Cực đã sớm nhớ kĩ nhưng hần vẫn không ngừng nghỉ tập đi tập lại.

Lúc này tiếng của Sở Phi Huyền bỗng vang lên: “Cực Nhi trở lại ăn cơm, đến giờ cơm trưa rồi”

Triệu Vô Cực bây giờ mới sực tỉnh lại, bất tri bất giác hần đã luyện tập 1 buổi sáng. Thở ra 1 hơi thu công, hần liền nói: “mẫu thân, ta đến ngay”

Chạy ngay vào nhà, Triệu Vô Cực bỗng nhiên ngửi thấy một mùi thơm đến lạ lùng, mùi thơm như thấm vào ruột gan, thật sâu xúc động tâm hồn hần, hần liền hỏi:

“Mẫu thân, nguoi tay nghề lại tiến triển sao, cái gì mà thơm như vậy a?”

Sở Phi Huyền cũng ngửi được mùi thơm, bỗng nhiên cau mày nói: “không đúng a, hôm nay ta đâu có làm món nào có mùi này, mùi này có chút giống linh quả thành thực. Loại linh quả nào thành thực có thể mùi thơm bay xa đến tận luyện khí phong chỗ này chỉ sợ cũng không đơn giản, trừ phi...” Nói đến chỗ này Sở Phi Huyền hơi nhướng mày bỗng nhiên vui mừng lên “Là gốc kia Vạn Niên Bạch Nguyệt Phật Thủ Chi sao? Quá tốt rồi!”

Triệu Vô Cực không nhịn được liền tiếp lời: “Vạn Niên Bạch Nguyệt Phật Thủ Chi là cái gì a mẫu thân sao tên dài như vậy? Ăn có ngon không? Vạn niên a, cây này sống cũng đủ lâu”!

Triệu Vô Cực cũng tầm tắc lấy làm kì lạ, không phải hần kì lạ cây, dù sao tu tiên giới có rất nhiều linh thụ sống cả vạn năm nhưng hần kì lạ cái tên này trong linh thảo đại toàn hay bất cứ thư tịch nào hần cũng chưa từng thấy qua.

“Chiuuuuuuuuuuu” 1 tiếng điều mình thánh thót bỗng nhiên vang vọng toàn bộ Thanh Vân Tông, một luồng uy áp cực kì to lớn bỗng đè xuống làm cho tất cả mọi đệ tử cấp thấp trong môn phái cảm thấy khó thở.

Triệu Vô Cực sắc mặt bỗng nhiên trở nên trắng xám, luồng uy áp này khiến hần cảm thấy trên người bỗng nhiên phụ trọng thêm mấy trăm cân vậy, lúc nào cũng muốn quỳ xuống.

Thân làm nam nhi, quý trời quý đất quý phụ mẫu, sao có thể vì 1 luồng uy áp mà chịu thua, huống hồ hần còn là tu sĩ cùng trời tranh mệnh đây, tu sĩ chính là không bài thiên địa. Trong lòng Triệu Vô Cực bỗng nhen nhóm lên một cỗ phản kháng chi ý mãnh liệt: “Ta, Triệu Vô Cực không thể quỳ”!

Gầm nhẹ 1 tiếng Triệu Vô Cực mồ hôi bắt đầu tí tách nhỏ xuống.

Sở Phi Huyền thấy tình thế không ổn liền lách mình đến bên ôm lấy Triệu Vô Cực mở ra linh khí bảo hộ hần thay hần chống đỡ uy áp.

Triệu Vô Cực áp lực chợt mất lúc này mới thở nhẹ ra 1 hơi.

Sở Phi Huyền liền chân đạp phi kiếm ngự không bay ra khỏi nhà. Lúc này trên Thanh Vân Tông cũng tràn đầy các trưởng lão nội, ngoại môn ngự không mà lên, 1 bộ như lâm đại địch bộ dáng, một số trận pháp sư thì lập tức vào vị trí chuẩn bị bất cứ lúc nào mở lên hộ tông đại trận.

Triệu Phi Dương lập tức liền xuất hiện trước mặt hai người.

Liếc mắt nhìn Triệu Vô Cực một cái, Triệu Phi Dương mới nhẹ nhàng Truyền âm nhập mật nói: “ Vạn niên bạch nguyệt Phật chi thủ” đã sắp thành thực, không biết là cái nào lằng đầu thanh của Kim Ô tộc đến phá rồi.

Trên bầu trời là 1 con Tam Túc Kim Ô, lông tóc vàng óng, trên đầu mao hơi nhiễm chút hỏa hồng, có chút khác với tộc kim ô, chắc là có chút biến dị.

Tiên Việt đại lục không chỉ có nhân tộc mà còn có yêu tộc ma tộc cùng chung sống. Trong đó yêu thú chưa mở linh trí chưa hóa hình chỉ là yêu tộc cấp thấp, mà lãnh đạo bọn chúng chính là chân chính yêu tộc cấp cao hóa hình yêu tu.

Kim ô tộc là một trong những tộc hùng mạnh nhất của yêu tộc.

Kim ô tộc huyết thống cao quý, tu vi cao thâm, kim ô các lão tổ bây giờ đều có thể so với Thanh Vân Tông tiềm tu nhiều năm lão tổ tông. Kim Ô tộc số lượng không nhiều nhưng lại chiếm được một số lượng tài nguyên nhiều vô cùng, có thể nói là giàu nứt đổ vách, tài nguyên vô số. Nếu người là thành viên trọng điểm bồi dưỡng của tộc có thể suốt đời không phiền lo một mạch tu luyện đến hóa thần kỳ, tài nguyên có gia tộc cung cấp. Nhưng đây là tương lai gia chủ cấp đãi ngộ, trăm năm trong vòng cũng chưa chắc có 1 người trong tộc nhận được đãi ngộ như vậy.

Cái này có chỗ tốt là tốc độ tu luyện nhanh, có thể nhanh chóng lớn mạnh gia tộc, để gia tộc nhiều ra 1 vị cường giả tuyệt đỉnh. Nhưng cái hại cũng khá rõ, đó là ít lịch luyện tâm cảnh yếu kém, lại có chút ếch ngồi đáy giếng không coi trời đất ra gì, không hiểu sự đời.

Chiều lấy cái này tính toán nếu cái này Kim Ô dám đánh đến Thanh Vân Tông cướp linh quả chỉ có 2 trường hợp có thể xảy ra.

Một là hoàn toàn tự tin vào thực lực của mình, có thể đánh bại toàn bộ Thanh Vân Tông, lúc cần thiết có thể đánh tan Hộ môn đại trận của Thanh Vân Tông

Loại thứ 2 chính là lằng đầu thanh, mới ra ngoài lịch luyện lần đầu liền gặp ngay Thanh Vân Tông Vạn niên linh thụ thành thực nên nảy sinh lòng tham muốn cướp đoạt,

Bình thường loại này Thanh Vân Tông cách đối đãi đương nhiên chỉ một chữ “Giết” nhưng thân phận hần không tầm thường ah. Không cần thận sẽ bốc lên chiến tranh với Kim Ô tộc. Phải cẩn trọng ứng đối.

Mà Triệu Phi Dương lúc này liền rõ ràng nghiêng về tình huống sau mà phán đoán. Sở dĩ nếu là có chút kiến thức Kim Ô tộc tộc nhân sẽ không đánh tới Thanh Vân Tông. Thanh Vân Tông không phải là cái gì môn phái nhỏ vô danh, sức chống trả hết sức mãnh liệt, có Hóa Thần tu sĩ tọa trấn. Một khi không trấn được còn có hộ tông đại trận, cho dù Kim Ô tộc muốn phá cũng phải dốc toàn tộc chi lực, đây vì 1 cái linh quả còn không đáng. Vì vậy hần khẳng định cái này nhất định là Kim Ô tộc một cái lằng đầu thanh, đi qua Thanh Vân Tông đúng lúc linh quả thành thực liền nổi máu tham mà thôi.

Gió bắt đầu dừng động, các luồng khí xao động bất an, một tiếng quát to mà lên đánh tan toàn bộ uy áp mà Thanh Vân Tông đệ tử đang phải gánh chịu:

“Thật to gan! Cho rằng Thanh Vân Tông chúng ta dễ ức hiếp sao? Kim Ô tộc trước giờ chưa bao giờ dám đoạt đồ của chúng ta, ngươi lại dám ở đây điều võ dương oai? Sống đủ rồi sao? Là ai cho ngươi tự tin? Báo ra tên họ đi! Chết dúi kiểm của ta không có quý vô danh!”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Long Ngạo Thiên vs Kim Quân Lâm

Tiếng quát vừa dứt chương môn Long Ngạo Thiên liền đằng không mà lên, chân đạp phi kiếm, khí tức hùng hậu sâu lắng như biển, xung quanh hần khí lưu không ngừng lẫn lộn, loạn phong thành cương như lúc nào cũng có thể xông tới tiêu diệt đối thủ.

Bầu trời cũng một mảnh tối sầm lại, giống như trước cơn bão báo động, cả một vùng trời khí tức âm u, càng phụ thêm cho khí thế của chương môn thêm hùng hồn bá khí, chưa xuất chiến liền chiếm trước ưu thế về mặt trận thế.

“Bổn công tử là Kim Quân Lâm. Là Kim Ô tộc thiếu chủ. Đi ngang qua thấy các người có linh quả thành thực liền ghé qua xem, ta rất vừa ý linh quả này. Chúng ta làm một cuộc trao đổi thế nào, các người giao ra linh quả, ta Kim ô tộc có thể cho các người đổi một số thứ khác giá trị tương đương như linh thạch, thiên tài địa bảo”

Lời nói không đến mức quá phận nhưng cũng không hề có tí lễ phép nào, lại mang mỗi luồng thượng vị giả mùi vị, xem thường tu sĩ Thanh Vân Tông, xem thường Long Ngạo Thiên.

Hắn sờ dĩ đưa ra Linh thạch làm trao đổi đầu tiên thì thiên tài địa bảo phía sau hắn cũng không là đồ tốt gì. Đổi thế nào còn phải xem tâm tình hắn. Sờ dĩ hắn có tự tin này là vì hắn là thiếu chủ môn Kim Ô tộc, Thanh Vân Tông dù gan to bằng trời cũng sợ Kim Ô tộc trả thù, hôm nay không thể đem hắn làm thế nào.

Long Ngạo Thiên từ lúc tu đạo đến nay cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, trong tên hắn cũng đã có chữ “Ngạo” rồi, làm sao chịu cái này điều khí khinh thường bản thân.

Liếc mắt nhìn ra tu vi của Kim Quân Lâm, cũng sần sần như mình là Nguyên Anh 8 tầng hắn liền nói:

“Buồn cười! Người nghĩ đây là đâu? Người là ai mà có thể muốn đồ vật của bổn môn? Đừng nói là đổi cho dù người gấp 2 3 lần để mua lấy cái này linh quả ta cũng không đồng ý. Lại nói người đến ta Thanh Vân Tông điều vô dương oai đây là muốn cái gì? Khai chiến sao? Bây giờ cho người 1 cơ hội đi người đi ngay còn kịp, đừng để ta đổi ý!”

Long Ngạo Thiên cũng không khách sáo tí nào. Vạn niên nguyệt bạch phạt chi thủ là tài liệu chính luyện Cố Thần Đan. Cố Thần đan là đan dược cực kì quan trọng trong việc hỗ trợ đột phá Hóa Thần kì. Hắn đã tới Nguyên anh hậu kì chẳng mấy chốc sẽ tới đỉnh phong rồi đột phá Hóa thần. Cái này Linh quả hắn là bắt buộc đây, không thể nào bỏ qua cơ hội ngàn vàng này được.

“Muốn để ta đi, hahaha còn phải xem người có bản lĩnh đó không?” Đại điều Kim Quân Lâm cuồng tiếu

Triệu Vô Cực ở phía dưới sớm xem ngốc. Đây chương môn cũng quá mạnh mẽ quá đẹp trai đi chứ. Hắn lần đầu thấy chương môn sư bá bày ra thực lực chân chính, lại nói 1 loạt lời thoại đẹp trai ngây người như vậy.

Hơn nữa cái kia Tam Túc Kim Ô đại điều lại mở miệng nói tiếng người, trong tiểu thuyết tuy đã đọc qua nhưng thấy tận mắt vẫn rất là kinh ngạc, huống chi đối phương còn được xem là thần thú đây, có thể sánh ngang kì lân, long những thứ này.

“Thiếu Hàm trưởng lão, mở ra hộ tông đại trận”

Chương môn Long Ngạo Thiên quát to 1 tiếng lập tức chân đạp phi kiếm bay vọt lên nghênh địch. Trận pháp phong phong chủ Thiếu Hàm lập tức điều động tông môn trận pháp sư khai trận. Không phải thực lực của cái này Nguyên Anh hậu kì Kim Ô mạnh bao nhiêu mà sợ chiến đấu dư ba lan đến các đệ tử trong tông môn mà thôi.

Long Ngạo Thiên cũng không nói lời khách khí vừa lên tới liền điều khiển phi kiếm công tới.

Kiểm tinh như tiềm long tại uyên, kiếm xuất như phi long tại thiên, quanh thân kiếm linh khí dao động mãnh liệt, tràn ngập một cỗ sát phạt chi ý. Những nơi kiếm đi qua ánh sáng đều bị khúc xạ lưu lại 1 vệt sáng mờ, mỏng ảo như lưu quang, thế tới mãnh liệt tốc độ như bốn lôi không có 1 chút nào lưu thủ.

“Chiuuuu”! Kim Quân Lâm thấy thế cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, kêu to 1 tiếng lập tức tụ tập linh lực vào tam chảo. Tam chảo lập tức sáng rực lên, phóng to 1 vòng, giữa trời liền xuất hiện 3 cái do linh khí cực độ ngưng tụ thành linh chảo bên ngoài linh chảo còn bốc lên hơi nóng tột cùng, Kim Ô được cho là yêu thú đại diện cho mặt trời quả nhiên có chút môn đạo.

Phi kiếm cùng linh chảo lập tức liền va chạm nổ ra âm thanh chói tai.

Phi kiếm 1 kích không thành công liền không ngừng nghỉ thay đổi các góc độ tấn công khiến cho tam chảo không thể không thay phiên phòng thủ. Lấy 1 địch 3 mà không rơi hạ phong, ngược lại có thể lấy công làm thủ đủ thấy Long Ngạo Thiên kiếm pháp cao minh.

“Phân kiếm quyết”!

Long Ngạo Thiên quát nhẹ 1 tiếng, phi kiếm đang cùng tam chảo giao thủ bỗng hơi lùi về sau, trong chớp lát phân thành tam kiếm, mỗi kiếm đều mang hình dáng cũng khí tức giống hệt nhau. Không thể phân biệt được cái nào là từ phân kiếm quyết sử ra đến.

“Đỡ”! Tay áo Long Ngạo Thiên vung lên, tam kiếm quân phân 3 đường tiến công Kim Quân Lâm

Kim Quân Lâm trong lòng hơi trầm xuống. Tuy phân kiếm sẽ làm giảm sức mạnh trên mỗi kiếm, nhưng hắn 1 cái đã đối phó vất vả rồi a, 3 cái đúng là có chút rắc rối.

Tam kiếm bay tới, nhất kiếm kiếm chế kim ô chảo 2 kiếm liền bọc đánh 2 bên. Kim Quân Lâm bây giờ không còn thể ung dung đón đỡ được nữa mà bắt đầu phải vận linh lực vào cả 2 cánh đón đỡ bị đánh cho có chút chật vật trái đón phải đỡ.

Long Ngạo Thiên sử kiếm xảo trá mấy lần suýt chút nữa đột phá được phòng tuyến nhưng Kim Quân Lâm mấy lần hiểm hóc trong lúc quan trọng đánh bay phi kiếm gỡ lại được thế cục.

Long Ngạo Thiên nói: “nãy giờ chỉ là khởi động thôi, bây giờ chúng ta mới chính thức bắt đầu! Xem chiêu”!

Cao thủ so chiêu trước đều sẽ có 1 quá trình thăm dò đối thủ thử xem đối phương sâu cạn sở trường sở đoản rồi mới quyết định chiến thuật tấn công mà không phải vừa lên sẽ mở đại chiêu. Nếu thật vừa lên liền mở đại chiêu sẽ có rất lớn tỉ lệ bị đối thủ tránh thoát. Dù sao ai cũng có thủ đoạn bảo mệnh của riêng mình, đại chiêu chỉ là lúc quyết định thắng bại mới khai mở.

“Từ Lôi Diệt Kiếp Kiếm Pháp-Cửu Lôi Cuồng Vũ”!

Long Ngạo Thiên lời nói ở giữa liền thúc dục linh lực. Linh lực giống như núi lửa phun trào, Phi kiếm trên thân quang mang nhất tạnh, bầu trời mây đen dày đặc tiếng sấm chớp động liên hồi. Đến loại cảnh giới này của Long Ngạo Thiên 1 khi xuất thủ đã có thể ảnh hưởng 1 vùng khí hậu nhất định, dựa vào tự thân chi lực câu thông thiên địa ở giữa, lấy vì mình dùng.

Tam kiếm được tiếp thêm linh khí quang mang chợt phóng không ngừng réo rắt, từ 1 phân 3 nay lại từ 3 phân 9, mỗi thanh kiếm đều bao bọc lấy lôi đình chi lực từ tứ phương bát hướng lao tới Kim Quân Lâm, thế tới nhanh mạnh như thiên lôi.

Kim Quân Lâm cũng không chịu yếu thế, hòa linh lực tụ khắp toàn thân, hòa năng phóng lên tận trời.

“Chúuu” khiếu to 1 tiếng Kim Quân Lâm cũng hét to: “Vô ảnh thập bát trảo”

Kiểm tới như cơn lốc, trảo xuất như thiểm điện, vô tung vô ảnh trong nháy mắt liên giao nhau hơn trăm lần, tiếng binh khí chạm vào nhau vang lên lạnh lẽo.

Triệu Vô Cực sớm nhìn ngốc, hắn cũng là lần đầu tiên thấy chương môn sư bá tỏ xuất thủ, không ngờ có thể mạnh mẽ tới vậy. 1 lần lại 1 lần quét mới tam quan của hắn về tu sĩ làm hắn càng xem càng thích thú, càng xem càng ngưỡng mộ hướng tới.

Sẽ có 1 ngày, hắn, Triệu Vô Cực cũng sẽ mạnh mẽ như thế và còn hơn thế nữa, hắn muốn vấn đỉnh tu chân thế giới này.

Còn về phần Kim Quân Lâm thì hắn thật sự không thể theo kịp tốc độ ra trảo của đối phương, chỉ nhìn thấy đối phương ở trên trời xoay quanh đỡ trái đỡ phải mà thôi.

Nói thì dài mà xảy ra thì nhanh, chớp mắt giữa 2 người đã so tay mấy trăm kiếm, Kim Quân Lâm lúc đầu còn có thể đỡ tốt kiếm của Long Ngạo Thiên nhưng về sau có chút giệt gấu vá vai thỉnh thoảng bị chém trúng bản thể.

Kim Quân Lâm là yêu thú thân thể cỡ nào cường đại, tuy kiếm chém vào không làm hắn bị thương nhưng lôi điện chi lực làm hắn hơi tê dại, hơn nữa hắn cực chán ghét lôi điện vật này.

Nén quá thành giận, Kim Quân Lâm không thể cứ bị đè lên đánh thế này, như thế quá mất mặt, hắn bắt đầu tìm kiếm cơ hội phản kích.

Lấy công làm thủ cũng là 1 thủ đoạn tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Long Ngạo Thiên vs Kim Quân Lâm(2)

Kim Quân Lâm đường đường là thiếu chủ Kim Ô tộc lúc nào chịu cảnh này. Gầm to 1 tiếng linh lực tụ tập tại đan điền (yêu đan), cả người lông tóc bỗng nhiên phiếm hồng, hỏa bồng từ quanh thân đốt lên, nhiệt độ nóng đến nỗi Triệu Vô Cực ở dưới sân nhỏ cũng phải vuốt vuốt một chút mồ hôi.

Linh lực được Kim Quân Lâm nén đến cực hạn bắt đầu theo đan điền bùng mãnh lao ra như nước vỡ đê, đi tới miệng hắn biến thành 1 luồng nóng đến có thể phân thiên cửu hải hỏa diễm bắn mạnh tới trước phía Long Ngạo Thiên.

Long Ngạo Thiên sắc mặt bình tĩnh, hắn không thể tiếp tục công kích liền lập tức thu phi kiếm về. Kim Quân Lâm chiêu này hắn không thể không tận lực đối đãi nếu không hắn là nguyên anh hậu kì cũng sẽ bị đốt thành cặn.

Long Ngạo Thiên thúc dục linh lực quán chú vào phi kiếm, Phi kiếm quang mang đại thịnh, 9 kiếm hợp nhất. Trên thương khung lôi vũ bị Long Ngạo Thiên dẫn động, từng luồng từ lôi không ngừng lấp lóe. Đột nhiên 1 đạo thô to từ lôi đánh xuống rơi vào Phi Kiếm, bị Phi Kiếm đồng hóa hấp thu quanh thân Phi kiếm Từ lôi lượn lờ. Mượn nhờ lôi thể không ngừng xoay vòng quanh thân kiếm, Long Ngạo Thiên tỉ mỉ khống chế Phi kiếm, tay nhanh thành tàn ảnh bấm pháp quyết. Từ lôi bỗng cuộn cuộn hóa thành 1 đầu Từ Long, Phi kiếm, hay nói đúng hơn là Từ Lôi Long bắt đầu bay cao, long đằng cửu thiên, bề ngê thiên hạ chúng sinh, thoải mái rít gào.

“Từ Long diệt thế” Long Ngạo Thiên rồng to. Lập tức xuất kiếm

Từ Lôi Long lác đầu quấy đuôi liền lao tới Kim Quân Lâm

Kim Quân Lâm Linh hòa cũng không yếu thế, 1 bộ phần thiên chữ hải chi thế lao tới Long Ngạo Thiên.

“Oành”!!!

Một tiếng nổ to lớn vang vọng Thanh Vân Tông, Thiên Lôi đụng địa hỏa nổ ra sóng xung kích cũng để mọi người ở phía xa quan chiến khiếp sợ không ngừng. May mắn có hộ tông đại trận chống đỡ sóng xung kích nếu không những cái kia nhỏ yếu đệ tử chỉ sợ đều phải tai ương.

“Sur Huỳnh công lực lại tiến bộ”. Luyện Khí phong phong chủ La Thiên cao hứng mà nói.

“Trận này thắng định rồi, hẳn là không lâu nữa sur huỳnh có thể đột phá đi” Cẩm chế phong Mộc Thanh Hà liền tiếp lời

“Chúng ta càng ngày càng bị sur huỳnh bỏ xa a” Phù phong phong chủ Hạ Chu có chút đáng chát

“Là phúc của Thanh Vân Tông chúng ta” Kiếm phong phong chủ Thái Nhất lạnh lùng nói

Trong lúc mọi người nói chuyện thì trên bầu trời đấu pháp cũng không ngừng lại.

Nổ lớn chỉ là bắt đầu mà thôi. Linh hòa của Kim Quân Lâm tuy mạnh nhưng Kiếm pháp của Long Ngạo Thiên cao hơn 1 bậc liền chiếm được ưu thế, Kim Quân Lâm khỏe miệng đã có chút rỉ máu, quanh thân còn có lôi điện lượn lờ, xem ra bị điện không nhẹ.

Long Ngạo Thiên trước giờ không hề là người biết thương tiếc đối thủ, nếu không nhận thua thì hẳn sẽ còn tiếp tục đánh, đánh cho người chịu phục mới thôi.

Không hề cho Kim Quân Lâm cơ hội thở dốc, Long Ngạo Thiên trên phi kiếm truyền ra 1 cỗ chấn động linh lực rất nhanh sau đó liền thu liễm mất. Lần này cũng không có mạnh mẽ đẹp đẽ từ lôi, cũng không có khí thế như cầu vòng phi kiếm mà chỉ là đơn giản 1 thanh ngưng tụ đến cực hạn tinh-khí-thần phi kiếm. Nhất kiếm xuất, vạn vật quay trở về với tịch mịch hư không.

Long Ngạo Thiên không lại rồng to mà có chút nỉ non. Kiếm thứ 3 “Quy Tịch”

Phi kiếm không chút nào hoa mỹ bay thẳng tới Kim Quân Lâm. Tốc độ không nhanh không chậm, không chút hoa mỹ nhưng lại làm cho Kim Quân Lâm cả người lông tóc dựng đứng. Một cỗ tử vong sợ hãi tràn ngập nội tâm hắn. Hắn muốn né tránh nhưng phi kiếm khí thế bao phủ cả người hắn, hắn biết lần này né không.

“Khốn kiếp” Kim Quân Lâm thầm mắng trong lòng.

Không chút chần chờ trên người hắn linh lực mãnh liệt hội tụ, không khí cũng giống như bị “tụ lí cản khôn” thần thông hút vào, xung quan 1 dặm bỗng nhiên hình thành 1 cỗ không thể hút thở khu vực.

Trên người Kim Quân Lâm bỗng nhiên 1 vòng Hư hỏa quang hoàn xuất hiện, không khí đột nhiên bị đốt lên tỏa ra ánh sáng chói mắt, ánh sáng cực mạnh đột kích khiến tất cả mọi người vì đó nhắm chặt mắt lại. Kim Quân Lâm bây giờ đơn giản như mặt trời ban trưa, không người có thể mở mắt nhìn thẳng.

Đồng thời từ trong miệng Kim Quân Lâm cũng thét ra 1 tiếng chói tai, như là miêu trảo cào trên cửa kính mang theo từng tiếng “crit Crit” siêu cao Đê-xi-ben khiến mọi người 2 tai ông ông, các tu sĩ thần thức ngoại phóng lập tức bị đánh trở về bản thể 2 tai ông ông không ngừng, chân phát run rẩy. Nhỏ yếu tu sĩ thì trực tiếp quỵ tại trên mặt đất nôn mửa, mất hết sức chiến đấu.

Triệu Vô Cực cũng không khá khẩm hơn gì. Hắn tuy được Sở Phi Huyền che chở nhưng vẫn cảm thấy trước mặt hoa mắt, hình ảnh như là phân thành 2 4 8 cái không ngừng bay qua bay lại và chạm dung hợp lại tách ra với nhau, 2 tai ông ông cả người mềm rũ vô lực. Hắn liền cảm giác như mình vừa ăn 1 quả FlashBang trong thế giới cũ vậy, trong lòng thầm khen 1 tiếng: Đại điều a, chiều này của người đủ cay độc”

Kim Quân Lâm trong miệng phát ra âm thanh có chút suy yếu mà tràn ngập phẫn hận: “Long Ngạo Thiên đúng không? Ta nhớ kĩ ngươi!”

Nói xong hắn liền như 1 vệt lưu tinh hướng về phía sơn mạch bay đi, tốc độ này muốn đuổi cũng không dễ, hơn nữa cũng không ai có tâm đuổi.

Long Ngạo Thiên nhìn thấy vậy chỉ hừ lạnh một tiếng, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường. Thu lại phi kiếm hắn liền nói: “triệt tiêu hộ tông đại trận”

Các đệ tử lúc này còn có chút bủn rủn tay chân. vầng đầu hoa mắt nhưng không dám chút nào chậm trễ liền thu lại hộ tông đại trận.

Long Ngạo Thiên không nói một lời liền bay về chủ phong, các trưởng lão rất nhanh cũng liền bay theo.

Sở Phi Huyền thấy mọi việc đã kết thúc liền mang Triệu Vô Cực trở lại nhà, Lại nhìn Triệu Vô Cực rất nhanh liền tỉnh táo lại không còn 1 bộ nhuyển chân tâm liền rất hài lòng.

Triệu Vô Cực rất nhanh miệng liền hỏi lên: “mẫu thân, các trưởng lão đều tới chủ phong,ngươi ngược lại ngồi đây nhàn nhã uống trà?”

Sở Phi Huyền liếc Triệu Vô Cực 1 mắt, đưa tay liền nhấn nhẹ vào mi tâm hắn 1 cái,động tác hết sức thân thiết cũng chiều mà nói: “ngốc nhi tử, tất cả trưởng lão đều tới rồi thì sao? Cũng không phải chuyện gì to tát. Không cần xem như vậy quá nặng. Chương môn tu đạo đến nay bị người ghi nhớ thù hận hẳn là vô số,thêm 1 cái cũng không tính là gì. Tu sĩ chính là 1 chữ “Tranh”. Tranh đấu,tranh mệnh,tranh giành cơ duyên. Tất cả mọi thứ đều phải tranh giành. Nếu hôm nay chúng ta yếu đuối liền thật bị người cướp rồi, như vậy mới là sỉ nhục.Lại nói các trưởng lão trong đó có cha ngươi a, nếu như có quyết định gì quan trọng ta ở nhà cũng có thể biết được,không cần thiết lại tới chủ phong.”

Nhìn Sở Phi Huyền nhàn nhã bộ dạng, Triệu Vô Cực chỉ âm thầm trong lòng nhờ nước bọt: “ mẫu thân, ngươi hẳn là 1 năm nay ở nhà nhàn rồi không muốn lại ra ngoài chứ, trộm cái lưỡi thì cứ nói a, ta cũng sẽ không cười ngươi”

Tuy nhờ nước bọt nhưng tất nhiên không dám nói ra, nếu không hẳn sẽ bị 1 trận véo tai hoặc véo mặt, đây là điều Triệu Vô Cực không hề muốn 1 chút nào.

“Không kiến thức thật đáng sợ a” Triệu Vô Cực cảm thán 1 tiếng

Sở Phi Huyền liền nói: “ 8 9 phần là thế, hẳn hẳn là Kim ô tộc lăng đầu thanh như cha ngươi nói, nhưng ai biết có phải hẳn cũng muốn cùng người qua tay đâu, Lần này ăn thiệt thòi lần sau sẽ không còn ngu ngốc nữa rồi. Cực Nhi, tu sĩ muốn sống được lâu bất cứ lúc nào cũng phải nhớ kỹ không được xem thường kẻ khác,nếu không chính mình sẽ có 1 ngày lật thuyền trong mương”

“Vâng,mẫu thân” Triệu Vô Cực có chút nghiêng ngả, ghi sâu trong lòng.

Trận chiến này tuy bị 1 chiêu cuối cùng của Kim Quân Lâm làm cho chân tay run rẩy nhưng hắn thu hoạch cũng rất lớn. Được xem các cao thủ đỉnh cao giao thủ như thế này là cơ hội trăm năm có một, không phải lúc nào cũng có, hơn nữa chiêu thức của Kim Quân Lâm cho hắn một chút dẫn dắt, sau này có cơ hội hẳn nhất định sẽ thử nghiệm học theo. Còn bây giờ tiếp tục luyện của hắn Cơ sở thảo pháp a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tu luyện hàng ngày (1)

Sáng sớm ngày hôm sau, mọi người ai vào việc nấy, dường như không còn có ai nhắc đến chuyện ngày hôm qua.

Triệu Vô Cực chính đang say sưa ngon lành ăn bữa sáng do mẫu thân hắn tự tay làm. Bàn cơm 3 người đều yên lặng ăn uống, hiện ra hết sức thanh tĩnh văn nhã.

Triệu Vô Cực bỗng nhiên nói: “Chà, ta cần ngươi giúp ta chế tạo 1 món đồ vật”!

Nói, Triệu Vô Cực liền đưa ra 1 bản vẽ, chính là bản vẽ máy tập tạ kéo dây hồi ở địa cầu. Hắn dựa theo trí nhớ vẽ lại.

Triệu Phi Dương đón nhận bản vẽ 1 chút, nhìn qua xong nói: “ bản vẽ rất đơn giản, Vô Cực con định luyện thể với cái pháp khí này sao”

Triệu Vô Cực vội ho 1 tiếng nói: “ Cha, không phải pháp khí gì, ngài chỉ cần dùng phạm thiết đúc thành cho ta là được, quan trọng là làm nhiều một chút những cục sắt này, để ta có thể gia tăng cân nặng tùy ý.”

“Ừm. Tới về ta sẽ mang về cho” Bản vẽ Triệu Vô Cực đưa cho hắn quá đơn giản, hắn nhìn qua liền hiểu ngay, trước đó hắn còn làm qua nhiều bản vẽ phức tạp gấp vạn lần, việc này chỉ là chút lòng thành. Triệu Vô Cực yêu chơi sao thì chơi sao, hài tử muốn đồ chơi phụ mẫu liền sẽ cho. Chỉ cần hắn không hồ đồ là được.

Ăn uống xong xuôi, Triệu Phi Dương lại đi đến chính phong. Triệu Vô Cực cùng mẫu thân hắn lại ngồi uống trà nghỉ ngơi, tất cả giống như chương trình được lặp đi lặp lại vậy.

Trà nước xong xuôi, Triệu Vô Cực liền vỗ vỗ mông đứng dậy: “ mẫu thân,ta đi luyện công buổi sáng đây”

Sở Phi Huyền nhẹ nhàng gật đầu,âu yếm nhìn hắn 1 chút. Triệu Vô Cực từ lúc sinh ra đến bây giờ luôn luôn biểu hiện được quá mức tốt khiến nàng không có chỗ nào chê trách. Không khóc không nháo, không gây phiền phức, không cậy thế bắt nạt người, lại còn chăm chỉ đọc sách viết chữ luyện công. Thật đúng là khiến nàng bớt đi nhiều việc.

Ra luyện võ trường của bản thân, Triệu Vô Cực liền cởi áo ra chỉ mặc 1 chiếc quần mà thôi. Bắt đầu khởi động ngồi sâu hít đất, chạy bộ 1 loạt động tác.

Khởi động khoảng 15 phút nóng người xong, Triệu Vô Cực bắt đầu bày ra cơ sở thảo pháp luyện thể thức mở đầu.

Cơ sở thảo pháp luyện thể bao gồm 2 phần. 1 phần là cơ sở cảm nã đầu pháp,1 phần là cơ sở sáo lộ luyện thể.

Sáo lộ động tác cũng không phức tạp, bao gồm các bước như: “khum lưng xuất trào, bạt trào,hoàng trào, móc ngược trào, xé hầu trào,.... các loại động tác. Người tập luyện cần không ngừng diễn luyện làm đi làm lại động tác đến mức lô hòa thuần thành.

Trong đó chú trọng nhất chính là “Nhanh. Chuẩn, Hung ác” 3 chữ này. Trào xuất nhanh như Chim ưng vỗ mồi, mạnh như hắc hổ đào tâm, mỗi lần đánh ra đều phải gồng gánh toàn thân cơ bắp các khối, tập trung tinh thần mới đưa đến kết quả rèn luyện.

Có thể thuần thực đánh ra 1 bộ cơ sở trào pháp tính nhập môn. Động tác tiêu chuẩn dừng mãnh, trào xuất xé gió 1 cái nháy mắt thời gian liền tính tiểu thành.

Trào xuất xé phong 2 cái nháy mắt thời gian thêm cơ bắp hoạt động phối hợp đúng vị trí liền tính Đại thành.

Trào xuất xé phong 3 cái nháy mắt thời gian, cơ bắp hoạt động, cơ thể phối hợp nhịp nhàng, tinh khí ngưng tụ chính là viên mãn.

Triệu Vô Cực luyện trào pháp động tác tuy dựa vào hần trí nhớ đã khá tốt rồi nhưng vẫn còn có chỗ trức trắc không suôn sẻ. Khom lưng xuất trào, bạt trào,... 1 loạt động tác được hần bày ra, đánh cho có hình có dạng.

Đánh xong 1 lượt luyện thể trào pháp, Triệu Vô Cực liền thu công. Dừng yên tĩnh khí suy nghĩ cảm ngộ trào pháp hần vừa đánh. Cả bài luyện thể trào pháp hạch tâm động tác chính là khom bước xuất trực trào, động tác được sử dụng nhiều nhất cũng là tính túy nhất. Triệu Vô Cực mơ hồ cảm thấy nếu muốn luyện trào pháp thật tốt nhất định phải hảo hảo nghiên cứu động tác này.

Tĩnh khí xong xuôi, Triệu Vô Cực lại tiếp tục 1 lần 1 lần đánh sáo lộ, mỗi lần hần đều bỏ ra 1 chút thời gian cảm nhận lại chỗ tốt và thiếu sót trong trào pháp để lần sau có thể khắc phục làm tốt hơn.

Luyện thể chính là hao phí thể lực của bản thân, dùng Tĩnh khí tôi thể. Triệu Vô Cực từ lúc sinh ra đã được uống mẫu thân hần nguyên anh kì nãi, từ lúc bắt đầu ăn cơm liền là dược thiện, có thể nói là hoàn cảnh đủ tốt. May mắn hần còn chăm chỉ rèn luyện,nếu không đúng thật dinh dưỡng thừa thải tạo thành 1 cái Phi Triệu Vô Cực

Cơ sở tốt đẹp, Triệu Vô Cực liên tục lặp đi lặp lại đánh Trào pháp. Mỗi lần đánh xong hần đều cảm thấy thân thể uể oải đi 1 chút, nhưng nghỉ ngơi xong hần lại tiếp tục không ngừng nghỉ lặp lại luyện tập. Càng luyện càng hăng say.

Có thể Triệu Vô Cực không biết, thế giới này nhân loại cơ thể thiên yếu, tu luyện cũng là linh pháp được linh khí tôi thể mới có chuyển biến tốt. Chưa kể đến có một số người ăn còn không đủ no chứ đừng nói tập võ. Cùng văn phú võ câu này cũng không phải là nói chơi. Có tiền mới có thể nuôi nổi võ giả.

Võ giả sức ăn lớn, dược liệu chi phí tốn kém không phải là nhà bình thường hải tử tiêu phí nổi đấy. Trừ khi người có thiên đại kì ngộ, có lão gia gia những thứ này mới có thể bù đắp. Bằng không nhà nghèo hải tử đã thua ngay ở điểm bắt đầu, từ đó dẫn đến càng ngày càng khó đuổi kịp bước tiến của các nhà giàu hải tử kia. 1 bước chậm ngàn bước chậm, như bị lấn cẩu tuyết vậy. Vì vậy đại đa số tu luyện thiên kiều đều là con em gia tộc.

Triệu Vô Cực từ nhỏ liền bắt đầu chăm chỉ rèn luyện, thể lực của hần so với hải tử cùng lứa phải có gấp đôi. Gấp đôi không có nghĩa là hần 1 lúc có thể đánh 2 cái, mà là 3 4 cái cũng có thể. Giống như trong game chỉ số thuộc tính áp chế, đánh không phá giáp thì đừng nói 2 người đánh BOSS mà phải gọi cả bang hội ra mới đánh được.

Thân thể bông kéo theo tinh thần cường lại thêm tiên thiên xuyên việt giả ưu đãi khiến tinh thần hần mạnh mẽ hơn người cùng tuổi rất nhiều. Tuy chưa biểu hiện ra rõ ràng nhưng tinh thần mạnh mẽ khiến khả năng kháng mỗi mệt của hần cũng tăng thêm, kéo theo hần có thể đánh ra nhiều lần cơ sở luyện thể hơn.

Nếu mỗi người có thể cùng 1 lúc đánh luyện thể pháp đến lúc kiệt sức là 3 lần, thì Triệu Vô Cực có thể đánh tới 5 lần thậm chí 6 7 lần. Tháng ngày dài tích lũy xuống chính là thiên đại cảnh giới sai biệt.Đừng quên hần còn chưa đầy 2 tuổi đấy.

Một mức đánh trào pháp đến tận buổi trưa, Triệu Vô Cực đúng là có chút mệt thành cẩu dạng. Đến mức mẫu thân hần gọi mấy lần mới rên rỉ đáp lại.

Sở phi Huyền sắc mặt có chút lo lắng từ xa đi tới, nhìn thấy Triệu Vô Cực nằm nhoài trên đất, le lười ra thở hổn hển liền sợ hãi quái khiêu: “a nha, Cực nhi ngươi làm sao vậy?”

Nàng liền bước tới gần đưa vào cơ thể hần 1 đạo linh lực. Đạo linh lực này dò xét khắp cơ thể 1 vòng, xác định hần không có vấn đề gì, Sở Phi Huyền mới chậm rãi thở 1 hơi: “Cực nhi, ngươi luyện cái quỷ gì mà có thể luyện mệt thành dạng này à? Ngươi có biết trước 6 tuổi tinh khí tiêu hoa quá độ sẽ ko lớn được không?”

Triệu Vô Cực cười khổ: “mẫu thân ta nắm chắc, sẽ không tiêu hao bốn nguyên, chỉ là cố gắng đánh thêm 1 lần cơ sở luyện thể nên mệt quá sức thôi”

“HỪ” Sở phi Huyền lại độ thêm 1 ít linh khí vào giúp hần phục hồi thể lực, liền bế hần bay trở về nhà.

Về đến nhà, phụ thân hần đã ở, thấy Triệu Vô Cực được bế về liền ngạc nhiên, có chút trêu tức nói ra: “a nha, Cực nhi nhà ta không phải là không thích mẫu thân bế sao? Sao bây giờ lại làm nũng đòi bế thế kia?”

Xác thực Triệu Vô Cực có chút không thích bị bế, dù sao hần cũng là 1 cái trạch nam, không giỏi này kia nhưng bị bế thì hần có chút mất mặt không

chịu nổi. Nên trước giờ từ khi có thể đi lại hẳn liền không cho mẫu thân hẳn SỞ Phi Huyền bế qua, khiến mẫu thân hẳn còn thờ dài mấy lần đây.

Triệu Vô Cực trợn mắt nhìn phụ thân 1 chút, “Phụ thân, sao ta cảm thấy ngài rất vui vẻ à. Có thể đừng cười trên nỗi đau của người khác được không?”

“hahaha” Triệu Phi Dương cười to: “tôi tới tới, ăn cơm thôi” Nói xong liền vớt cho hẳn 1 cái thanh tẩy thuật pháp cơ sở.

Triệu Vô Cực trên người dơ bẩn cùng mồ hôi đều bị quét sạch, nhưng hẳn không cảm giác thoải mái liền vẫn đi tắm 1 lần mới quay trở lại ăn cơm. Buổi sáng tu luyện coi như viên mãn kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tu luyện hàng ngày (2)

Cơm nước xong xuôi, Triệu Phi Dương nhìn 1 chút Triệu Vô Cực: “Chắc chắn, Cực Nhi nhìn rất tinh thần a. bằng tuổi người cái khác hài tử còn đang chơi bùn đây”

Triệu Vô Cực đứng không khiêm tốn: “Cha, cái này còn phải nói sao. Ta đường đường là con của 2 Nguyên anh tu sĩ có thể giống hài tử khác đi chơi bùn sao. Bây giờ lấy kiến thức của ta đi thi 1 cái trạng nguyên còn dư sức.”

Triệu Phi Dương mắt đảo 1 vòng, khỏe môi nhắc lên lại cười hỏi: “Người còn rất tự tin đây. Người 1 bước cũng không ra khỏi cửa như cái khuê nữ, còn biết thi trạng nguyên cái này mà sự?”

“Trong sách có viết, ta không hiếm lạ” Triệu Vô Cực mở miệng liền khoác lác. Hẳn là dựa vào tiền kiếp kí ức, sách trong tàng thư lâu cũng không có nhắc qua chuyện này.

Triệu Phi Dương liền không buông tha: “người biết thi trạng nguyên phải giỏi văn từ thi phú, lại phải am hiểu kinh luân, lịch sử. Nhìn người không giống giỏi thi từ à. Lại nói ta cùng mẫu thân người cũng không giỏi làm thơ à?”

Đúng thật hẳn cùng Sở Phi Huyền liền không có thiên phú thơ từ, làm chơi 1 chút còn được, gọi là múa rù qua mắt thợ đi

Triệu Vô Cực khoác lác sắp bị thổi phách liền nhanh nhẹn bào chữa: “cha, người không có liền không có nghĩa ta không có. Ta cảm thấy ta làm thơ rất được. Sau này lớn một chút đi thi cái trạng nguyên về cho người xem. Đến lúc đó rạng rỡ tổ tông.”

Triệu Phi Dương liền bật cười. Rạng rỡ tổ tông cái này chỉ làm phạm nhân được triều đình ban thưởng mà có ý nghĩ mà thôi. Đến như hẳn loại này tu sĩ, 1 cái triều đình nói là thứ gì, thích diệt liền diệt. Nghĩ thế thôi chứ hẳn không phải là ma đạo tu sĩ, không lạm sát người vô tội.

Sở Phi Huyền cũng thấy rất có ý tứ, Triệu Vô Cực không biết học của ai còn biết khoác lác a. Khoác lác tuy đối với tu sĩ không tốt nhưng hẳn khoác lác là thi trạng nguyên làm rạng rỡ tổ tông thì cái này lại rất có ý tứ. Hài tử sớm thông minh, lại có kiến công lập nghiệp chỉ ý sau này sẽ không là phổ thông những cái kia con cái nhị đại của các trưởng lão tông môn khác có thể sánh được đây. Nàng cũng mang trò vui tâm lí nói ra: “vậy Cực Nhi làm 1 bài thơ thử xem”

Triệu Vô Cực liền nhú mày, đạo thơ hẳn liền biết, nhưng trước giờ cũng không chú ý văn đàn à. Nếu đã phải làm thơ thì làm bài nào đó quen thuộc được rồi. Phụ mẫu cũng sẽ không chê cười hẳn.

Triệu Vô Cực liền ho 1 tiếng, đồng dục đọc thơ:

“Công Cha, như núi ngất trời”

“Nghĩa mẹ, như nước ngời ngời biển đông”

“Nước biển đông, không dong đầy tình mẹ”

“Mây trời lồng lộng, không phủ kín công cha”

Đọc 1 cách có vần điệu, câu thơ súc tích ngắn gọn ý tứ sáng tỏ dễ hiểu. Bày tỏ tình cảm của 1 người con đối với phụ mẫu của mình tương tính như trời biển.

“Hiếu đức lễ nghĩa” chữ hiếu làm đầu. Làm người không thể quên ơn sinh thành dưỡng dục, nếu không thiên bất dung thứ, 1 bước khó đi, bị người gọi đánh.

Triệu Phi Dương nghe xong liền sững sờ tại chỗ. Không nghĩ chưa đầy 2 tuổi Triệu Vô Cực còn thật biết làm thơ, mà lại còn ca ngợi hẳn, trong lòng liền cảm thấy đứa con này sinh không lầm. Cảm động cực kì.

Sở Phi Huyền thì lại nước mắt lưng tròng, khóc nói: “A, Cực nhi thật thông minh hiểu lễ nghĩa, mẫu thân thật vui mừng” nói xong liền ôm lấy Triệu Vô Cực ở trên mặt hấn loạn hôn 1 chập

Triệu Vô Cực có chút cười khỏ, mẫu thân đại nhân của ta, người không cần kích động như thế chứ, ta đạo một chút văn mà thôi.

Triệu Phi Dương lấy lại tinh thần, cười haha nói: “Cực nhi thơ rất tốt, tới tới đây phụ thân thưởng cho”

Nghe có thưởng Triệu Vô Cực liền mừng rỡ chạy sang, Triệu Phi Dương liền ôm lấy hấn cũng hôn mấy cái.

Triệu Vô Cực liền phiên muộn: “Cha, đây là người nói thưởng sao. Ta còn tưởng có gì hay đây”

“người không thích sao” Triệu Phi dương nghi ngờ đạo

“Không phải là không thích nhưng người ta đều là đại nam nhân hôn cái gì a” Triệu Vô Cực lăm bầm

Triệu Phi Dương tai rất tinh, nghe vậy liền haha cười: “Được rồi Cực nhi, ta phải đi rồi, tí nữa ta phải kể cho các trưởng lão nghe mới được”. Nói xong hấn liền bước ra khỏi cửa

Triệu Vô Cực thấy thế cũng không dám ở lại lâu, ở lại nữa sẽ bị mẫu thân hấn xem là tiểu nãi cầu mà ôm hôn mất, liền nói: “mẹ ta cũng đi tu luyện đây”

Nói xong liền chạy tới trong sân.

Buổi chiều tại Thanh Vân Tông cũng có chút nắng nhẹ nhưng không qua gay gắt. Triệu Vô Cực cũng không tiếp tục luyện cơ sở trao pháp mà đổi thành rèn luyện thể lực. Cũng đừng hỏi vì sao hấn lại không luyện thể buổi sáng rồi, đơn giản là hấn buổi sáng luyện thể cảm giác không quá nhập tâm, luyện trao mới có thành tựu.

Đến sân tập luyện, bày trên đất là vô số các loại thạch khí luyện thể, cân nặng được đo lường kĩ càng.

Những đồ vật này đều là cho tập dịch cùng ngoại môn đệ tử chuyên dùng, hấn cũng nhờ phụ thân muốn 1 bộ đầy đủ.

Cầm lên các loại thạch cụ, Triệu Vô Cực liền chọn mấy cái 5 kg thạch cụ bắt đầu ngồi lên ghế, khủy tay để trên mặt bàn dốc nghiêng bắt đầu tập luyện.

5kg thạch cụ đối với hấn vẫn là nặng làm được khoảng 3 cái liền cảm giác tay nhức mỏi, hấn liền lập tức dừng lại. Nghi ngơi ngắn ngủi cho khí huyết lưu thông, hấn lại chuyển sang gấp bụng.

Gấp bụng từ trước đến nay hấn đều luyện qua nên không khó khăn gì, trăm cái chỉ là chút lòng thành.

Một mực gấp bụng 500 cái, Triệu Vô Cực hơi chút mệt mỏi, lại nghỉ ngơi 1 chút. Tiếp theo là tạ đẩy nằm. Phụ trọng tạ là 10kg hấn đẩy 5 cái liền ngừng.

Tất cả các loại thạch khí rèn luyện khí lực hấn đều làm qua 1 lượt, chỉ cần không phải là phụ trọng gánh vác hấn đều tập luyện. Tập xong 1 vòng liền nghỉ ngơi 5 phút bắt đầu vòng mới.

Lần đầu luyện tập cơ thể còn khỏe mạnh chỉ cần nghỉ ngơi 5 phút là có thể tiếp tục nhưng sau đó trong cơ bắp của hấn bắt đầu mỏi mệt, axit lactic tích trữ trong cơ thể khiến hấn bắt đầu có hiện tượng mỏi cơ bắp, không thể tập luyện lâu như lần đầu nữa. Vì vậy càng về sau thời gian cần nghỉ ngơi của hấn càng gia tăng, nhưng dù thế hấn cũng không ngừng nghỉ mà luyện tập 1 mạch đến tối.

Lê lét thân thể mỏi mệt về tới cửa nhà, mẫu thân hấn đã đợi sẵn, thấy hấn Sở Phi Huyền liền nói:

“Cực nhi, người tắm qua 1 chút rồi trở lại ngâm dược liệu”

“Ngâm dược liệu?” Triệu Vô Cực có chút nghi ngờ hỏi lại

“Đúng thế. Ngâm dược liệu a. Luyện thể mà không bồi bổ cơ thể đảm bảo luyện tàn người. Trước hết đừng nói vào tắm đi, ta đã chuẩn bị dược liệu cho người rồi.”

Triệu Vô Cực ngoan ngoãn đi vào nhà tắm. 1 lát sau hấn liền sạch sẽ tinh tươm đi ra, trên người mồ hôi bụi bần đều quét sạch sành sanh.

“Cực nhi, tới đây. Vào trong bồn tắm này ngâm”

Triệu Vô Cực đi tới bên thùng nước tắm mà Sở Phi Huyền nói, chỉ thấy chất nước đục ngầu, màu đen dịch còn có hơi ẩm bốc lên, xem ra là đã được đun nóng không lâu.

Hấn liền nghi ngờ hỏi: “mẫu thân, đây là luyện thể dược dịch sao?”

“Đúng thế, luyện thể chính là tiêu hao tinh khí của bản thân, người nếu lớn 1 chút thì chỉ cần ăn uống là đủ, ngâm luyện thể dịch thì càng tăng nhanh tốc

độ. Nhưng người quá nhỏ, nếu luyện thể mà không ngâm luyện thể dịch chỉ sợ sau này luyện tàn người. Tốt, đừng nói nhiều vào đây đi, nhớ kĩ chịu khó một chút là được rồi.”

Triệu Vô Cực không nói hai lời liền cởi áo ra, bước vào thùng được dịch. Nước hơi nóng nhưng hắn vẫn có thể chịu được.

Được dịch luyện thể được nấu từ nhiều loại thảo dược khác nhau, niên đại cũng không giống. Tùy theo cảnh giới mà được niên cũng không giống. Một số luyện thể bí pháp còn bắt buộc phải có luyện thể bí phương chế riêng. Bí phương chính là đặc sắc của luyện thể thuật, không có bí phương luyện thể dịch sớm muộn người cũng luyện tàn.”

Luyện thể giống như đang không ngừng rèn luyện cơ bắp thân thể nhưng nó cũng không ngừng tiêu hao tự thân tiềm năng. Nếu không có bí phương, tu luyện lâu không đột phá sẽ tiêu hao hết tiềm năng cơ thể. Đến lúc đó thì đừng nghĩ đột phá luyện thể nữa rồi.

Triệu Vô Cực ở trong được dịch đầu tiên chỉ cảm thấy như đang ngâm nước ấm, lúc đó được dịch còn chưa ngấm vào cơ thể hắn, hắn cũng chưa hấp thu được.

Chỉ một lát sau hắn liền cảm thấy làn da ngứa ngáy như có hàng trăm ngàn con kiến đang bò, kiến bò nhưng không đốt, ngứa lại không biết gãi từ đâu mới hết. Triệu Vô Cực liền hiểu được liệu đang phát huy tác dụng to lớn, chữa trị những trầm tích lúc chiều luyện thể mang lại, đồng thời bồi bổ cơ năng thân thể mình.

Hắn cảm nhận được làn da của mình đã trở nên đàn hồi rất nhiều mà không phải là cứng cáp. Độ căng này nếu tích lũy ra được có thể căng như da trâu, đao thương bất nhập.

Triệu Vô Cực liền nói: “mẫu thân, những được liệu này có quý không?”

“không quý, người mới bước vào luyện thể bước đầu mà thôi, dùng cũng là phạm được. Nhưng đan phương lại là của người xuất ra, là bí phương hiếm có, rất thích hợp với loại này mới luyện thể như người, cảm giác thế nào”

“A, là bạch gia gia a. ta cảm thấy ngứa ngáy 1 chút, nhưng này không vấn đề gì ta còn có thể chịu được, mẫu thân người có thể ra ngoài không? Người đứng 1 bên nhìn ta rất không có ý tứ?”

“Xi,xu tiểu tử! Người là 1 tay ta nuôi lớn còn làm ra vẻ? Thôi được rồi, nhìn tốc độ hấp thu này của người chắc 1 giờ đủ rồi. Ta ra ngoài trước”

Triệu Vô Cực có chút không nói gì mẫu thân hắn. Liền nhắm mắt cẩn thận cảm nhận cơ thể biến hóa trong được dịch.

Không cảm nhận thì thôi một cảm nhận sẽ làm cho hắn cảm thấy thật ngứa, Giống như người bị thương nếu dục huyết phản chiến thì sẽ không cảm thấy đau đớn gì, vì đau đớn sẽ tạm thời bị che đi. Nhưng nếu người suốt ngày nhìn vết thương cảm thấy đau đớn phóng đại ra nhiều lần.

Triệu Vô Cực suy nghĩ liền hiểu ngay, hắn liền không cảm nhận cơ thể nữa mà bảo nguyên thủ nhất, chỉ để lại 1 dòng nhỏ suy nghĩ, tự nhủ bản thân: hấp thu được dịch, hấp thu được dịch,hấp...”

Hắn không ngừng thôi miên lấy bản thân hấp thu được dịch, tuy rằng hắn cũng không biết việc này có tác dụng hay không nhưng còn hơn là cảm nhận ngứa ngáy mà không thể gãi.

Một giờ sau Triệu Vô Cực tỉnh lại, thủy đã chuyển từ đục ngầu thành nước trong. Triệu Vô Cực chỉ cảm thấy cả cơ thể nhẹ nhàng khoan khoái, một nhọc cả ngày đều quét sạch.

Cảm giác 1 chút hắn chỉ muốn hét to: sướng khoái!!!

Mặc vào quần áo hắn đi ra tới đại sảnh, cơm đã chuẩn bị sẵn sàng, phụ thân hắn cũng không biết đã về từ lúc nào đang mỉm cười nhìn hắn. Cả nhà lại tiếp tục cùng nhau ăn cơm, khung cảnh hài hòa ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tu luyện hàng ngày (3)

Luyện khí phong đỉnh núi, Triệu Vô Cực gia, bàn cơm.

Triệu Phi Dương nhìn Triệu Vô Cực đang ăn 1 cách say sưa ngon lành chợt hỏi: “Cực nhi, hôm nay tu luyện thể nào à? Nhìn người giống như ăn thật nhiều”

“Cha, hôm nay ta bắt đầu chính thức luyện thể, đã bắt đầu luyện tập cơ sở trao pháp, trước đó rèn luyện chỉ là vui đùa mà thôi. Kể từ bây giờ ta mới chính thức luyện ngoại công, lấy ngoại sinh nội.”

“Ồ, sao ngươi lại chọn trào pháp mà không chọn quyền pháp a?”

“Hi hi, ta cảm thấy ta thích hợp trào pháp hơn đây”

Triệu Phi Dương có chút suy nghĩ, im lặng 1 lúc rồi nói: “đồ vật ngươi muốn ta đã luyện xong. Ngươi muốn để chỗ nào?”

“Cha,ngươi cứ để trong sân tập cho ta là được?”

“Hôm nay ta luyện xong cho ngươi, đúng lúc sư tôn của ngươi tới, gặp được vật này cảm thấy hứng thú, Sau đó các trưởng lão đều xem qua, nhận định vật này đối với luyện thể có chỗ tốt, muốn mở rộng cho cả môn phái sử dụng. Ngươi thấy thế nào?”

Mấy tập tạ kéo tay là do Triệu Vô Cực thiết kế bản vẽ đưa cho Triệu Phi Dương đây, muốn mở rộng toàn môn phái trước hết phải xem 1 chút ý nghĩ của hắn, dù sao thân phận của hắn trong môn phái rất đặc thù. Không ai nguyện vì 1 cái đồ chơi nhỏ của luyện thể tu sĩ đi đắc tội hắn cả, càng không ai dám đi cướp giật đồ của hắn. Trừ khi chuẩn bị cùng Luyện khí phong và luyện đan phòng túc địch.

Triệu Vô Cực nghe vậy có chút suy nghĩ nói:“Ồ? Các trưởng lão đều cảm thấy vật này hữu ích ư? Là vị trưởng lão nào đề ý?”

Câu hỏi này có chút ý vị sâu xa, giống như Triệu Vô Cực muốn xác minh là ai muốn mang đồ vật của hắn cho toàn bộ môn phái dùng chung vậy. Triệu Phi Dương hơi chần chờ, nhưng là vẫn mở miệng cho đáp án: “ là chương môn. Nhưng chương môn nói về hội ý kiến của ngươi như thế nào?”

“Được. Cha, ngươi giúp ta nói lại với chương môn, có thể cống hiến cho môn phái giúp 1 chút bề bộn nhỏ là vinh hạnh của ta.”

Triệu Phi Dương có chút bất ngờ nhìn hắn nói: “Cực nhi, ngươi nghĩ vậy thật sao?”

Triệu Vô Cực cười haha đáp lại: “Cha. Ngươi đoán thử xem”

Triệu Phi Dương càng nhìn thêm Triệu Vô Cực mấy lần, Sở Phi Huyền liền đứng ra giải vây: “tốt tốt, ăn cơm thôi”

Cũng không mất bao lâu Triệu Vô Cực ăn xong, cả nhà 3 người ngồi uống trà. Triệu Vô Cực liền tranh thủ thỉnh giáo cha hắn:

“Cha, ta định buổi tối tập đứng tấn, ngươi có gì chỉ giáo cho ta không?”

Triệu Phi Dương không nhanh không chậm nói:

“Đứng tấn hay còn gọi mã bộ là võ sĩ chỉ cần bản. Ngoài mã bộ ra còn có xà bộ, kim kê bộ, hạc bộ, quy bộ,... nhiều loại nhưng qua hàng trăm ngàn năm võ học tích lũy, giản hóa ra mã bộ vừa đơn giản lại hiệu quả, thích hợp nhất với tu sĩ, từ đó trở đi tất cả tu sĩ đều luyện mã bộ. Mã bộ tên như ý nghĩa, tư thế giống như đang cưỡi ngựa. 2 chân trung bình mở ra, tay gấp lại đặt dưới nách song song với vai, 2 chân hơi chùng, như ngồi mà không phải ngồi. Đứng tấn chia làm các cảnh giới tiểu thành, đại thành, viên mãn. Có thể tìm ra được căn hay trọng tâm của mình liền đạt tới tiểu thành. Từ căn bắt đầu như là đại thụ mọc rễ đâm sâu vào đất, trong lúc chịu đỡ kích hay vận dụng thân pháp võ kỹ đều không lạc mất căn liền là đại thành. Có thể tùy ý di chuyển nửa trên thân thể dùng tới né tránh công kích hay khoảng cách ngắn nhỏ xê dịch, 2 chân vẫn vững như bàn thạch như là đại thụ bám rễ sâu vào đất,bước đi ở mọi địa hình đều như đất bằng liền là viên mãn. Mã bộ là thứ mà tất cả võ tu đều phải tập luyện, là cơ sở của bộ pháp thân pháp. Luyện mã bộ càng tốt, võ học thành tựu càng cao. Cực nhi, ngươi hiểu chưa?”

Triệu Vô Cực suy ngẫm lời nói của lão cha một chút, gật đầu tỏ vẻ đã hiểu. Láy trí nhớ của hắn chỉ cần nghe một lần thì đã không thể quên được rồi.

Sau đó hắn bắt đầu ở trong phòng tập lên mã bộ. Mới đầu đứng liền cảm giác khó chịu, chân hết sức nhức mỏi, luôn có một cỗ cảm giác tư thế đứng thật kì quái. Đôi lúc tư thế hắn liền sẽ có chút sai lệch, chẳng mất bao lâu thời gian Triệu Phi Dương liền sẽ đi tới chỉ điểm hắn điều chỉnh tư thế.

Càng lâu thời gian chân hắn càng phát ra mệt mỏi, 2 chân như nhũn ra, phía sau lưng mồ hôi chảy ròng, trong đầu hắn không ngừng có một giọng nói đang nói với hắn: “nghỉ một chút thôi, quá mệt rồi, ta không cần cố gắng như thế, ngày hôm nay đã tập luyện đủ nhiều rồi. Nghỉ một chút cũng sẽ không ai trách phạt ta..” những ý nghĩ như vậy cứ như sóng lớn hết lớp này đến lớp khác ập đến trong đầu hắn.

Thực sự, Triệu Vô Cực cũng cảm thấy rất mệt mỏi, hắn không ngờ chỉ đứng yên một chỗ thôi cũng có thể mệt mỏi thành như vậy. So với việc luyện thể, hắn thà luyện thể 1 ngày cũng không muốn tiếp tục đứng mã bộ thêm 1 giờ nào nữa, tính cách trẻ con trong hắn như đang nổi dậy. Trẻ nhỏ ham chơi, nhanh vui nhanh nhảm chán, lúc đầu mã bộ đối với hắn chỉ là 1 bài tập, hắn rất vui vẻ tiếp lấy. Nhưng theo thời gian trôi đi. 1 nén nhang nửa giờ, một giờ trên trán hắn mồ hôi lấm tấm, sau lưng mồ hôi chảy ròng thấm ướt áo, 2 chân thì run run đến như có bệnh động kinh, nhưng hắn vẫn đứng đấy.

Kiếp trước hắn là một cái phế trạch, muốn tiền không muốn tài năng cũng không. Chả nhẽ kiếp này hắn còn muốn như thế sao? Không, hắn không cam lòng tầm thường vô vi. Hắn muốn Tiểu ngao thương khùng, kiếm bặt sơn hà, bề ngễ giữa chúng sinh thiên địa.

Hắn, Triệu Vô Cực muốn làm mạnh nhất tu tiên giả.

Mang trong lòng một cỗ bùng binh khí này, Triệu Vô Cực lập tức quét tan hết mọi tạp niệm, hắn bảo nguyên thủ nhất chỉ lưu lại một sợi ý thức duy trì tư thế của bản thân. Hắn muốn ép cơ thể đi tới cực hạn, xem xem bản thân mình có thể đứng được bao lâu. Còn về chuyện tìm căn? Quên đi lần đầu tiên mã bộ hắn cũng không cầu quá nhiều, có chút tự mình hiểu lấy là được rồi. Hắn biết mình không phải là thiên tài cũng không có ngộ tính siêu cấp như

những nhân vật chính kia. Việc hấn cần làm là lấy chăm chỉ bù đắp tiên thiên yếu kém của bản thân.

Một giờ đi qua, Triệu Vô Cực vẫn đứng đấy, 2 chân run run nhẹ nhẹ, áo đã ướt đầm mồ hôi, hàm răng cắn chặt nhẫn nhịn sự mệt mỏi toàn thân.

Hai giờ đi qua, Triệu Vô Cực vẫn còn đứng đấy, 2 chân run có chút mạnh, mồ hôi từ trán hấn nhẹ nhàng nhỏ xuống sàn nhà, không chỉ áo mà cả quần của hấn cũng đang bị mồ hôi làm ướt, cả người như là vừa từ trong nước vớt ra, hai hàm răng nghiến chặt khảnh khách rung động.

Ba giờ đi qua, Triệu Vô Cực như đạt đến cực hạn, không chỉ chân mà cả người hấn đang run run, khắp trán hấn nổi lên từng đợt gân xanh, mồ hôi như suối không ngừng bài tiết ra, hấn cảm giác chân đã chết lạnh, hấn nghiến răng nghiến lợi cố gắng kiên trì, xung quanh bờ môi cũng đã có tia máu tràn ra do hấn cắn vỡ bờ môi. Đến lúc này hấn còn đứng chỉ là dựa vào tinh thần mạnh mẽ hơn mà ngạnh kháng.

Bắt đầu canh giờ thứ tư, Triệu Vô Cực mất đi ý thức ngã trên mặt đất, nhưng trên khóe miệng của hấn treo một nụ cười. Hấn đã chiến thắng chính bản thân hấn hôm nay.

Triệu Vô Cực vừa ngã ngất đi, Triệu Phi Dương cùng Sở Phi Huyền liền như một làn gió xuất hiện trong phòng hấn.

Triệu Phi Dương ánh mắt phức tạp nhìn con trai hấn.

Sở Phi Huyền thì nhẹ nhàng giúp hấn một cái thanh tẩy thuật, sau đó ôm lấy hấn, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc hấn, mẫu tính quang huy tràn lan.

Triệu Phi Dương liền nói: “Cực nhi quả thật rất tốt, lần đầu tiên đứng tấn liền có thể kiên trì 4 giờ, chúng ta dùng thần thức tra xét nó nhiều lần thấy hấn như muốn buông xuôi, nhưng sau đó hấn lại có thể tiếp tục ngạnh chống được. Ý chí của hấn thật mạnh mẽ. Có điều ta không hiểu, sao Cực nhi lại đối với võ đạo 1 lòng cố chấp như vậy? Lấy tuổi nó không phải nên chơi bời một chút sao?”

Thấy Triệu Phi Dương nói vậy, Sở Phi Huyền liền bật cười: “Cực nhi là con ta tất nhiên là tốt rồi. Ta xem qua không biết bao nhiêu hải tử tập mã bộ nhưng chỉ được nửa giờ, giới limit cũng một giờ mà thôi. Cực nhi có thể đứng 4 giờ đã là vạn nhân khó tìm một, hấn là cùng cực nhi tinh thần mạnh mẽ có liên hệ. Còn nữa, hấn đối với võ đạo cố chấp không phải là rất tốt sao, chả lẽ người còn muốn hấn suốt ngày lêu lổng gây họa giống những cái kia tu sĩ nhị đại, một bộ não tàn dánh vè?” Nói xong nàng lại âu yếm nhìn Triệu Vô Cực một chút.

Triệu Phi Dương liền cười khan 1 tiếng nói: “Cực nhi liền rất tốt, chỉ có điều ta thấy nó quá cố gắng. Lúc nào cũng bức ép bản thân đến cực hạn. Nàng thường xuyên ở nhà nhớ phải chăm sóc kĩ cực nhi, đừng để nó tự mình luyện tàn.”

“Trước đây Cực Nhi luyện tập chỉ là trò đùa nhỏ mà thôi, như gập bụng, nhảy dây, chạy nhanh các loại. Ta thường dùng thần thức quan sát hấn cũng không thấy gì quá nguy hiểm, cũng không thấy hấn mệt quá dạng này liền thôi. Từ bây giờ xem ra phải hảo hảo quan sát Cực nhi tu luyện thôi, càng ngày càng liều mạng a.” Sở phi Huyền có chút than thở

Triệu Vô Cực được Sở Phi Huyền bế lên giường, tư thế nằm ngủ ngay ngắn.

Sau đó 2 người cũng trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Một ngày tu luyện của Triệu Vô Cực cứ như vậy kết thúc.

đọc 15 chương có thể đánh giá rồi. cầu đánh giá 10sao

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tu luyện hàng ngày (4)

Sáng thức dậy, Triệu Vô Cực liền cảm thấy tinh thần no đủ, sáng khoái cực kì.

Một cái lí đỉnh đã ngư bật ngược dậy, Triệu Vô Cực liền đi ra khỏi phòng, rửa mặt làm tốt vệ sinh cá nhân của mình.

Vào đến đại sảnh, Triệu Phi Dương cùng Sở Phi Huyền đã ngồi đó từ lâu, Sở Phi Huyền liền hiền từ cười nói: “Cực nhi, mau tới ăn cơm, đã chuẩn bị đầy đủ cho người.”

“Vâng, mẫu thân” Triệu Vô Cực lập tức liền tới ngồi vào vị trí của mình bắt đầu lang thôn hổ yết.

Hấn chỉ cảm thấy bản thân mình thật đói thật khát, muốn ăn thật nhiều để bù đắp năng lượng trong cơ thể đã tiêu hao. Mới bắt đầu chính thức luyện thể có 1 ngày mà lượng cơm ăn của hấn đã tăng gấp tăng lên, may mắn lão ba lão mẹ coi như là nhà giàu, không sợ hấn ăn nghèo. Cùng vẫn phú võ cũng không phải nói chơi.

Thấy Triệu Vô Cực ăn như gió cuốn, Sở Phi Huyền hết sức vui mừng, gấp liền cho hắn mấy cái đùi gà to. Gà này liền là hóa vĩ kê Linh thú sơn chần nuôi, các nội ngoại môn trưởng lão chuyên dùng. Nhưng thực ra các trưởng lão đa số đều đã tích cốc, chỉ một số người thỉnh thoảng muốn đổi vị mới tới nắm mà thôi. Gần đây số lương hóa vĩ kê có chút tăng mạnh, Triệu Vô Cực cái này ăn hàng liền giúp chúng giảm dần số.

Vô gia bước chân vào tu luyện liền là phải ăn, đi con đường luyện tinh hóa khí. Người không ăn lấy đâu ra sức để luyện, không có tự thân tích trữ năng lượng còn tu cái rắm vô học.

Triệu Vô Cực thân thể rất bông, sức tiêu hóa cũng kéo theo mạnh mẽ, để hắn có thể rất nhanh tiêu hóa lấy thức ăn. Một đêm qua tiêu phí sức lực lập tức được hắn bồi trở về.

Triệu Phi Dương nhìn Triệu Vô Cực liền hết sức hài lòng, hài tử nha, không cho đại nhân thêm phiền não, ăn được ngủ được là tốt rồi. Còn muốn chơi thể nào tùy ý hắn đi.

Ăn uống nghỉ ngơi xong xuôi Triệu Vô Cực đến diễn võ trường của bản thân. Hắn liền trông thấy mấy tập tạ kéo tay của phụ thân hắn để sẵn ở đây. Xem vài vòng, Triệu Vô Cực hết sức hài lòng, tay nghề của cha hắn quả nhiên không phải thối ra đây.

Bắt đầu khởi động ngồi xổm hít thở sâu, hít đất chạy bộ một loạt động tác xong Triệu Vô Cực liền bắt đầu nâng tạ.

Buổi sáng vẫn là tiếp tục không ngừng nghỉ đánh Cơ sở luyện thể trao pháp. Một lần lại một lần đánh lại, Triệu Vô Cực đối với trao pháp này đã quá thuần thục, thiếu chỉ là sức mạnh cơ thể mang tới đột phá mà thôi. Cơ sở luyện thể trao pháp cũng không phải chỉ là sáo lộ rỗng, nó cũng đang không ngừng cường hóa lấy thể phách Triệu Vô Cực.

Buổi chiều, hắn vẫn bắt đầu với mức tạ 5kg. Hấp thu kinh nghiệm hôm qua, lần này hắn liền kết hợp giữa hô hấp và động tác tạo thành một tiết tấu cụ thể. Nâng tạ lên thì hít sâu, thả tạ xuống thì thở ra.

Tuy động tác này khiến hắn có chút chưa quen nhưng hắn cảm thấy như thế hắn luyện được càng ung dung, thu hoạch so trước đó còn nhiều.

Hôm nay hắn có chút tiến bộ, nâng được 7 cái.

Tiếp tục đổi thành nằm đẩy tạ, hắn cũng cố gắng nâng được 7 lần.

“Có vẻ cơ thể của ta phát triển rất đồng đều a” Triệu Vô Cực thầm nghĩ

Một loạt các thạch cụ qua đi, Triệu Vô Cực đi đến trước mặt mấy tập kéo dây của hắn.

2 chân bải ra mã bộ, lưng quay về phía máy, 2 tay cầm 2 đầu viên hoàn kéo theo 5kg cục thiết tạ. Triệu Vô Cực liền dùng khom lưng xuất trao động tác bắn ra.

Công cụ này vốn dùng để cường hóa cơ bắp phía sau vai, Triệu Vô Cực thêm vào làm lực cản để luyện tập tốc độ xuất trao của bản thân, chỉ cần hắn có thể dưới loại áp lực này xuất trao với tốc độ bình thường, trao công của hắn sẽ tiến nhanh.

Bởi vì kéo là tạ dây, Triệu Vô Cực có thể làm liền mỗi tay 10 cái mới ngừng. Hắn dự định chỉ cần loại tạ nào có thể 1 hồi làm được 20 cái hắn sẽ lập tức nâng mức tạ lên mà không tiếp tục rèn luyện số lần nâng tạ, như thế có thể đảm bảo hắn tiến bộ đều đặn.

Xế chiều trở về nhà, ăn uống no đủ. Buổi tối lại tiếp tục đứng tấn. Triệu Vô Cực kiên trì thêm được 5 phút lại tiếp tục ngắt đi. Mẫu thân hắn lại bế hắn lên giường ngủ.

----- dòng phân cách tà ác -----

2 tuần sau, sân nhỏ luyện võ trường

Triệu Vô Cực đang chăm chú nâng lên tạ đá, động tác nhẹ nhàng lưu loát có nhịp điệu, hít thở thông thoáng mạnh mẽ.

Từ lần trước tu luyện đến nay đã được 2 tuần trải qua không ngừng rèn luyện, thể lực của Triệu Vô Cực đã mạnh lên trông thấy. Hắn đã có thể một tay nâng thạch tạ 20kg. Đứng nhìn 20kg đối với tu sĩ không có nghĩa lý gì. Triệu Vô Cực còn không phải tu sĩ chỉ là đơn thuần luyện thể mà thôi, hơn nữa hắn chưa tới 2 tuổi, 1 tay nâng 20kg tạ đá nếu xuất 1 quyền ra có thể lấy tính mạng của một người bình thường, nếu đánh yếu hại thì càng đỡ tốn sức.

Luyện tập, tắm thuốc, ăn uống những thứ này là công việc hàng ngày Triệu Vô Cực trải qua. Đối với tắm thuốc hắn lúc trước cần đến một giờ để hấp thụ thì bây giờ chỉ cần cần 45p, tiến bộ rõ rệt.

Cả cơ thể nội và ngoại của hắn càng ngày càng lớn mạnh, sinh cơ tràn đầy.

Cơ bắp bắt đầu phát triển, sức bền sức chịu đòn gia tăng nhanh chóng.

Mã bộ của Triệu Vô Cực vẫn không có tìm đến căn, nhưng hắn đã có thể kiên trì 5 giờ. Trải qua không ngừng tiêu hao tinh thần chống đỡ đau đớn, tinh thần hắn cũng được rèn luyện trở nên cứng cỏi hơn. Tuy không tăng cường cường độ tinh thần, nhưng ý chí của hắn trở nên mạnh mẽ sắt đá hơn, so với người cùng lứa tuổi mạnh cả trăm lần.

Sức mạnh của hắn bây giờ đã gần đạt tới giới hạn của tuổi tác, nếu đột phá chính là mở ra một cửa ải mới cho bản thân.

Máy tập kéo dây hắn đứng mã bộ cũng đã kéo được 30kg không tốn quá nhiều sức lực, lúc xuất trào cơ bắp cổ động đã hơi nghe tiếng gió, trào pháp bắt đầu có dấu hiệu đi đến tiểu thành.

2 tuần qua hắn trải qua phong phú tu luyện cùng thu hoạch.

Dồn sức nâng lên lần thứ 7 tạ đá 20kg, Triệu Vô Cực có chút mệt mỏi nghỉ ngơi, trong đầu hắn nhanh chóng kết luận thu hoạch được trong 2 tuần qua.

“Rèn luyện thể lực là chuyện lâu dài không phải ngày một ngày 2 liền có thể xong, chỉ là cơ sở luyện thể trào pháp ta đánh tượng mô tượng dạng nhưng lại luôn cảm thấy khuyết thiếu thứ gì đó là có thể đột phá. Rốt cục là thứ gì? Có nên về nhà hỏi lão cha hay không? Không được, nếu cái gì cũng muốn có sẵn đáp án sẽ bất lợi cho tu luyện của ta sau này. Hôm nay tu luyện cũng đã tạm ổn rồi hay là nên ra ngoài xem mọi người tu luyện thể nào. Dù sao võ học cũng nên tham khảo lẫn nhau, 1 mình đóng cửa làm xe là không thể luyện thành tài được đấy.”

Quyết định như thế Triệu Vô Cực liền đứng dậy trở về nhà, tắm rửa thay đổi 1 bộ quần áo thường ngày của hắn chuẩn bị ra khỏi cửa.

Lại nói đến quần áo Triệu Vô Cực có chút chửi má nó xúc động. Không biết Sở Phi Huyền là nghĩ như thế nào, áo quần của hắn thuần một màu vàng, tuy không giống long bào của hoàng đế nhưng lại lộ ra một cổ thổ hào khí tức. Giống như là nhà giàu mới nổi sợ người khác không biết mình giàu vậy. Áo quần hoa văn lại còn thêm hình kim bảo (cục vàng), Triệu Vô Cực là không muốn mặc nhưng hắn thật không còn bộ áo quần nào nữa rồi.

“mẫu thân, ta ra ngoài chơi đây”

“A, Cực nhi ngươi muốn đi đâu chơi”

“ta ra ngoài xem mọi người tu luyện thể nào mà thôi”

Sở Phi Huyền suy nghĩ một chút, lấy ra 1 tấm lệnh bài nhét vào trong áo Triệu Vô Cực nói: “nếu gặp rắc rối gì liền lấy lệnh bài này ra, đây là trưởng lão lệnh bài của mẫu thân, có nó sẽ không ai làm khó ngươi, được rồi ngươi đi chơi đi.”

Hiếm khi thấy Triệu Vô Cực bước chân ra khỏi nhà, Sở Phi Huyền cũng là muốn hắn đi đi ra ngoài xem nhiều phong cảnh mở mang chút kiến thức đấy. Còn về lệnh bài chỉ là phòng hờ, trong tông môn này lấy thân phận của Triệu Vô Cực không ai dám làm hại hắn.

Được rồi, ta đi đây” Triệu Vô Cực tung tăng ra khỏi nhà, đây là lần đầu hắn một mình ra ngoài, tuy là chỉ đi vòng trong tông môn mà thôi nhưng hắn còn có chút hồi hộp đấy.

-----

p/s máy tập gym kéo dây trong truyện dc thay đổi 1 chút cho phù hợp với truyện, đây là hình ảnh cho mọi người dễ hình dung

https://www.google.com.vn/search?tbm=isch&sa=1&ei=b42yW8qUBJv3hwO_s6uwBQ&q=m%C3%A1y+t%E1%BA%ADp+gym+...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ngoại môn diễn võ trường

Triệu Vô Cực đi xuống luyện khí phong, dọc đường cũng có đệ tử nhìn thấy hắn, nhưng nhìn hướng hắn đi tới liền hiểu hắn là từ đỉnh núi đi xuống. Ở thanh vân tông địa vị càng cao thì ở càng gần đỉnh núi, vì vậy những đệ tử này sẽ không đi trêu chọc hắn hơn nữa cũng không có lí do đi trêu chọc hắn.

Dù sao Triệu Vô Cực còn là hài tử nha, đại nhân đi trêu chọc hài tử không tốt lắm đâu.

Triệu Vô Cực một mạch đi thẳng xuống núi, ở luyện khí phong chỗ này là nội môn đệ tử chỗ ở. Nội môn đệ tử đều có chỗ tu luyện của riêng mình, ít khi xuất hiện tụ tập đám đông luyện võ trừ khi là tông môn thi đấu.

Mục đích của Triệu Vô Cực chính là ngoại môn diễn võ trường.

Nơi này ngư long hỗn tạp, đủ loại kì hoa xuất hiện. Có thuần tu luyện linh khí tu sĩ, có thuần luyện thể tu sĩ, lại có cả 2 loại kiêm tu tu sĩ. Tuy kiêm tu sẽ có được một ít chỗ tốt nhưng thời gian tu luyện sẽ bị thời gian luyện thể kéo dài, còn phải xem mục đích tu luyện của cá nhân cùng tác dụng mang lại, nếu không đơn thuần tu luyện một môn mới là chính đạo, là cách mà đa số tu sĩ lựa chọn.

Triệu Vô Cực một bộ kim phục hoa văn lờ lẹt cũng hết sức chói mắt, một đường đi qua đưa đến không ít đệ tử hiếu kì.

“Này, sư đệ, người biết hài tử áo vàng kia là ai không?”

“Sư huynh, ta không biết a. có thể là hài tử của trưởng lão nào đó cũng có thể là của đệ tử trong môn phái, nhưng nhìn cách ăn mặc thân phận hẳn không thấp” Một vị sư đệ nào đó đáp lại

“A, tiểu hài tử lúc này đều đẹp trai đáng yêu như thế này sao, thật muốn sinh một cái” Một cái nào đó sư tỉ mở trò đùa

“Sư muội nếu không ngại ta cùng với người sinh một cái, hắc hắc” 1 vị sư huynh nhìn vị kia nở nụ cười bỉ ổi

“hắc cái đầu người mà hắc! Gặp quý đi thôi” Vị sư tỉ kia trợn mắt bỏ đi

Triệu Vô Cực hứng thú nhìn mọi người, bước chân không giảm tiến về phía ngoại môn.

Ngoại môn diễn võ trường thân ảnh đông đúc, người luyện quyền người luyện kiếm, người luyện thể, mỗi người mỗi việc không ai liên quan gì tới nhau. Mọi người đều ăn ý giữ một khoảng cách nhất định tránh xảy ra va chạm không cần thiết.

Triệu Vô Cực nhìn một hồi thấy những người này có người kĩ thuật vẫn tính là tốt, có người thì may mắn chẳng ra cái gì, xem ra đúng thật là hỗn loạn 1 mảnh, nhưng mọi người đều tại đây vùng ra nhiệt huyết cùng phần đấu của mình.

‘[Ngoại môn đúng là đủ loạn]’ Triệu Vô Cực thờ dài. Hắn đã không có ý tứ xem tiếp

Bỗng một loạt tiếng kêu hay chạy vào lỗ tai hắn, Triệu Vô Cực chợt chú ý tới phía bên này. Nhìn qua hắn liền phát hiện ra là võ đài

Thanh Vân Tông không cho phép đệ tử nội đấu tương tàn, nhưng luận bàn tỉ thí vẫn là có. Chỉ cần không gây ra nhân mạng, các trưởng lão sẽ nhắm mắt cho qua, dù sao cạnh tranh mới là động lực phát triển. Một môn phái không có cạnh tranh chính là loại môn phái đang hướng tới hủy diệt, nhưng nếu cạnh tranh quá gay gắt thì sớm muộn cũng sẽ xuống dốc. Cần nắm chắc khoảng này môn phái mới lâu dài được.

Triệu Vô Cực đi tới bên cạnh Võ đài, võ đài xung quanh đã sớm đứng chật người. Hắn muốn thử chen vào phía trước để xem tỉ võ, dù sao lấy thân cao của hắn đứng phía sau là không thấy gì đâu.

Cố thử chen vào vài lần nhưng đều thất bại, Triệu Vô Cực có chút phát hỏa “thảo, không phải là đấu võ sao, nhiều người xem như vậy làm gì? Các người rảnh rồi quá có thể không cần tu luyện sao? Tập trung hết ở đây ta làm sao vào xem a?”

Chửi thầm trong lòng một tiếng, Triệu Vô Cực liền biết muốn chen vào là không thể nào. Hắn nhìn xung quanh một lát, 2 mắt liền sáng lên.

Xung quanh võ đài có 4 cây cột trụ khá to, phân chia 4 góc, nếu như có thể bò lên mà nói hắn là vừa đủ chỗ ngồi cho hắn xem thi đấu. Tiền đề là hắn có thể bò lên lại nói.

Triệu Vô Cực xắn lên ống tay áo, tiến tới trước cột trụ.

2 tay hắn đan vào nhau ôm vào cột trụ, sau đó 2 chân cũng ôm vào, phần cổ chân đan chéo vào nhau. Triệu Vô Cực giống như một con sâu đo chằm chằm bò lên phía đỉnh trụ.

Tồn hết sức 9 trâu 2 hổ Triệu Vô Cực mới thuận lợi trèo lên đỉnh cột.

Phía trên võ đài là 2 đệ tử ngoại môn đang tỉ thí quyền cước, theo Triệu Vô Cực thấy cảnh giới hẳn là không quá cao. Thứ nhất đây là ngoại môn, thứ 2 động tác của bọn họ cũng không quá nhanh, Triệu Vô Cực hoàn toàn có thể bắt được động tác bằng mắt thường.

“Cũng không biết 2 vị này đệ tử vì sao lại đánh lên đến, có thể là cá nhân thù hận, mâu thuẫn cũng có thể là 1 bên khiêu khích”. Triệu Vô Cực vừa xem vừa miên man suy nghĩ

2 người kia sử dụng đều là luyện thể quyền pháp cơ sở động tác, Triệu Vô Cực cũng từng xem qua, hẳn nhớ rất kĩ những động tác này. 2 người đánh tới đánh lui cũng chỉ có bấy nhiêu động tác, liền là liệu xem thể lực ai tốt hơn ai trước mặt lộ ra sơ hở.

Không quá lâu 1 người xuất quyền vận lực quá mạnh, cả người hơi rướn về phía trước, người kia thấy vậy 2 mắt sáng lên liền nhanh chân bước ra tung 1 quyền vào ngực, người này ngã ra thổ huyết, trận đấu liền kết thúc

“Xem ra chỉ là đơn giản luận bàn không phải khiêu khích trả thù nha. Nếu là trả thù đã thừa cơ truy kích” Triệu Vô Cực trong lòng tự nhủ

2 người kia vừa xuống đài, một vị khác đệ tử liền nhảy lên hô: “Trình Tú, luyện khí cảnh tầng 2, Văn Lang người có dám 1 trận chiến” Xưng là Trình Tú tu sĩ là một cái mặt dài đáng vẻ, đáng người không cao, mắt hơi híp. Người này vừa gọi tên liền chỉ thẳng 1 tu sĩ đứng trong đám người

Bị chỉ điểm tu sĩ tên Văn Lang kia là một cái nhìn qua 10 phần hèn mọn bỉ ổi tu sĩ, hắn cũng không hàm hồ, liền nhảy lên lôi đài nói: “Văn Lang, luyện khí 2 tầng. Trình Tú lão tử nhìn người không thuận mắt lâu lắm rồi, hôm nay quyết đấu 1 trận đi.”

“Phi, người là thứ gì. Từ trên xuống dưới ngoại môn ai cũng biết người miệng tiện. Hôm qua còn dám mắng Thôi Ngọc sư muội, người có phải nam nhân không, lão tử đánh chết người.” Trình Tú mở miệng liền mắng người. Hắn rất tức giận, cái tên Văn Lang hèn mọn bị ới này lại dám công khai mắng chửi Thôi Ngọc sư muội mà hắn thầm thương trộm nhớ, vì vậy hôm nay hắn muốn dạy cho Văn Lang một bài học nhớ đời.

“có bản lĩnh liền tới, ai sợ ai”

Văn Lang nói xong lập tức liền xông tới. 2 người xuất ra chính là trực quyền, quyền xuất thẳng tắp đầu chính là khí lực ai mạnh ai yếu.

“bành” tiếng cốt nhục va chạm cả 2 người đều lùi một bước.

“hừ” Văn Lang tu sĩ hừ lạnh một tiếng liền bày ra tư thế mãnh hổ quyền thức mở đầu. Mãnh hổ quyền là 1 loại hoàng giai sơ cấp quyền pháp, nhập môn tu sĩ đều dùng cơ sở quyền pháp. Cái này Văn Lang đã có thể đòi lấy võ kĩ chứng minh cũng có chút của cải.

Trình Tú tu sĩ thấy thế cũng bày ra Tật phong quyền thức mở đầu. Tật phong quyền cũng là hoàng giai sơ cấp quyền pháp 2 người này sức mạnh ngang nhau, chỉ xem ai đối với võ kĩ thuần thục hơn sẽ giành chiến thắng rồi.

“lại là đánh nhau vì nữ nhân a. Trên đời này nữ nhân đúng là đầu nguồn tai họa” Triệu Vô Cực một bên xem xét 1 bên cảm thán

Trình Tú cùng Văn Lang tu sĩ 2 người đều là luyện khí kì 2 tầng, chưa thể lĩnh lực ngoại phóng bám vào quyền đầu, đánh được rất hòa nhưng Triệu Vô Cực xem ra đều là sáo lộ cơ bản, 2 người này đối với võ kĩ linh ngộ cũng chưa tới đâu, xuất chiêu đa số đều là trực quyền hoành quyền câu quyền. Đa số thời điểm đánh đều là lấy thương đối thương, chỉ một lát sau 2 người trên mặt đều có vết tím bầm.

“Trình Tú, không ngờ người lại lợi hại như vậy, quả nhiên là ta mệnh trung túc địch” Văn Lang nhỏ một ngụm máu nói

“Văn Lang, người dám khinh nhờn Thôi Ngọc sư muội, ta đánh chết người” Trình Tú hét lên 1 tiếng xông tới.

Lại còn mệnh trung túc địch, người có thể bắt chunibyou được không? Triệu Vô Cực liền lập tức nhả rãnh

2 người lại tiếp tục là 1 trận quyền loạn đả, xem ra thật không ai cao minh hơn ai, chỉ xem ai gánh được càng lâu mà thôi.

Đến lúc này Trình Tú cùng Văn Lang đều nhận lấy nhất định thương thế, 2 người vừa đánh vừa thở hổn hển xem ra là đã sắp kiệt sức dấu hiệu.

Lúc này, Trình Tú bỗng nhiên lao tới 2 tay cũng xuất ôm lấy vai của Văn Lang, hắn liền dùng đầu của mình đánh thẳng vào đầu Văn Lang.

Văn Lang bị đụng nứt đầu chảy máu, lại thêm kiệt sức lập tức liền ngã xuống đất ngất đi.

Cuối cùng người thắng là Trình Tú. Tuy vậy hắn cũng không mạnh khỏe gì, đầu chảy máu, mặt sưng vù

Trình Tú liền haha cười to: “Để cho người mắng Thôi Ngọc sư muội, lần này biết lợi hại của ta đi”

Nói xong hắn liền lão đảo liêu xiêu đi xuống võ đài, Văn Lang cũng được cái khác tu sĩ đưa xuống đài đến 1 góc riêng nằm nghỉ.

Triệu Vô Cực xem thấy kết quả như vậy, trong lòng có chút ngẫm nghĩ: “cùng một cảnh giới, cùng trình độ võ kĩ, một người hung ác hơn lại có chiến đấu lí niệm liền chiến thắng, chả lẽ là hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng. Đánh người cần phải hung ác, trước không nói cái gì nhưng về mặt tinh thần liền có thể áp chế đối phương, từ đó chiếm lấy tiện nghi. Chiến đấu có lí niệm sẽ vì võ giả chèo chống lúc sức cùng lực kiệt, ý niệm càng mạnh mẽ sức kéo dài càng dài. Nhưng bù lại thân thể cũng sẽ nhận lấy ngoài ngạch thương tổn. Chắc chắn, xem ra võ kĩ ta luyện được quá mềm mại rồi, thiếu chút sát phát chí ý.”

Triệu Vô Cực vừa suy nghĩ tổng kết vừa liên hệ được chính bản thân mình, hắn liền thấy rõ bản thân thiếu hụt. Thường ngày chỉ múa luyện thể 1 mình, hắn không có đối thủ cũng không có kẻ thù, vì vậy luyện thể đến bình cảnh nhưng không thể đột phá. Hiểu rõ thứ này. Triệu Vô Cực liền một mảnh sáng láng, trở về liền chỉ cần tạo tạo một chút kẻ địch điều chỉnh một chút tâm thái, không hẳn là không thể đột phá cảnh giới hiện tại.

“Trận này ra ngoài có giá trị, haha” Triệu Vô Cực trong lòng cười to. Nhanh chân nhảy xuống trụ đá chạy trở về nhà

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Triệu Vô Cực bị thu làm tiểu đệ

Hôm nay đến diễn võ trường quả nhiên thu hoạch ngoài dự đoán. Triệu Vô Cực vui vẻ trở lại nhà. Trên đường đi hắn vừa đi vừa suy ngẫm lại mọi thứ, trong đầu hình ảnh lúc quyết đấu như một cuốn phim được chiếu đi chiếu lại nhiều lần để hắn có thể thoải mái nghiên cứu từ đó rút ra bài học. Lấy trí nhớ của Triệu Vô Cực hiện tại, trong đầu mô phỏng lại chiến đấu đã xem chỉ là một chút lòng thành.

Bước đi mãi suy nghĩ, Triệu Vô Cực không quá chú ý đi đường, chẳng mấy chốc hần liền va phải người.

“Ây da!! là ai mất mù va phải ta?”

Một tiếng rên làm sực tỉnh Triệu Vô Cực.

Hần nhìn lại trước mắt, một cái xấp xỉ tuổi của hần hài tử ngã xõng xoài dưới đất, miệng còn không ngừng kêu đau. Bên cạnh hần là mấy cái hài tử trạc tuổi hần, đều vội vã đỡ hần dậy, giống như là 1 đám tiểu đệ vây quanh lão đại của mình vậy.

“Khốn khiếp, mắt chó của ngươi để ở đâu? Lại dám va vào ta, có biết ta là ai không? Còn không xin lỗi? Muốn ăn đòn sao?”

Triệu Vô Cực nhìn một chút cái này đang đối với hần hồng hồng hài tử. Thân cao không tính lớn, còn thấp thua hần một cái đầu, thân thể khá mập mạp chắc là trường kì ít hoạt động lại thêm ăn uống quá nhiều, mặt tròn vo, mắt ti hí, đảo qua đảo lại. Vừa nhìn liền biết không phải loại người tốt đẹp gì.

Triệu Vô Cực cũng biết hần là mãi suy nghĩ nên đi đường va phải tên này, thực ra là hần có lỗi trước, Nhưng đối phương vừa mở miệng liền mắng người, giọng còn khó nghe như vậy, Triệu Vô Cực cũng không ưa gì đối phương nhưng vẫn hiền lành cười nói:

“A, xin lỗi, ta mãi suy nghĩ nên vô tình va vào ngươi. Ngươi tên gì? Trở lại ta sẽ gửi thuốc trị thương cho ngươi?”

Thuốc trị thương nhà hần có chính là nhiều, hơn nữa loại này thương ngoài da chỉ cần một chút phạm dược là đủ. Hần cảm bao nhiêu mẫu thân hần cũng chả thêm để ý.

Bàn tử kia nghe vậy, liền đánh giá Triệu Vô Cực một chút. 1 thân kim y, lại còn thêm hoàng kim đỉnh hết sức lòe loẹt trang điểm, 1 cổ thổ hào khí đập thẳng vào mặt khiến hần hết sức khó chịu. Ở ngoại môn còn chưa thấy hài tử nhà ai dám cùng hần khoe giàu, hần còn chưa kịp nói, 1 cái tiểu đệ rất chân chó phối hợp trả lời:

“Đại ca ta chính là Ngụy Tuấn, con trai của Ngoại môn Ngụy trưởng lão, quản lí ngoại môn sự vụ. Phần lớn công việc ở ngoại môn đều phải qua trưởng lão gật đầu mới có thể làm được. Đại ca ta là con trai duy nhất của Ngụy trưởng lão, ngươi lại dám va vào làm bị thương đại ca, liền xin lỗi nhẹ nhàng vậy là xong à?”

Ngoại môn Thanh Vân Tông có rất nhiều trưởng lão. trưởng lão trông coi dược viên, trưởng lão trông coi luyện khí thất, trưởng lão hình đường, trưởng lão nhiệm vụ đường... Đếm qua đếm lại cũng mười mấy cái. Ngụy trưởng lão là một trong số đó. Rất nhiều trưởng lão đều không có con, chỉ thu đệ tử, những đám này trưởng lão nhị đại tử nhỏ được nuông chiều thành thói, từ phía gây chuyện thị phi, rất thích bắt nạt người khác. Triệu Vô Cực không cần xem tận mắt cũng biết điều này, huống chi hần còn đang hiện trường lĩnh giáo. Còn cái này Ngụy Tuấn, tên cùng người đứng là thiên soa địa biệt, nuôi được 1 đàn tiểu đệ quả nhiên ra sức, chân chó 10 phần.

Triệu Vô Cực lại nói: “ta không chỉ xin lỗi rồi, còn đền bù thuốc chữa thương, chi là va chạm nhẹ do đi đường mà thôi, không cần làm quá mức như thế chứ?”

Cái kia vừa nãy tiểu đệ lại lập tức phản bác: “chỉ là va chạm nhẹ? Đền thuốc liền xong? Thế ta đâm ngươi mấy đao xong xin lỗi đền thuốc là xong nhé? Đại ca ta thân thể tôn quý sao có thể đơn giản thế liền xong?”

Triệu Vô Cực nhìn cái này tiểu đệ một chút, trong lòng khâm phục vô cùng nghĩ “Ngươi nếu trọng sinh ở Trái Đất không đi làm luật sư hoặc đi chơi cung đấu cái gì thật uống phí tài năng”.

Thờ dài một tiếng, hần nói: “được rồi, thế các người muốn sao?”

Cái kia tiểu đệ cực kì tinh minh, không hề nói nữa mà lại quay sang nhìn Ngụy Tuấn. Ngụy Tuấn đối với hần biểu hiện rất thỏa mãn, trong lòng điểm cái tán, bên ngoài lại không biểu hiện gì.

Hần đánh giá Triệu Vô Cực một phen, Triệu Vô Cực sinh ra liền thừa hưởng của phụ mẫu hần khuôn mặt, còn nhỏ nhưng đã tiểu soái, điều này khiến Triệu Tuấn vốn tự cho mình là đẹp trai ghen tị vô cùng. Ăn mặc lại sang trọng hần là con trai của trưởng lão hoặc ngoại môn đệ tử nào đó, dù sao trang phục của hần chỉ làm phạm trang mà không phải pháp khí, Triệu Tuấn nếu muốn tốn ít ngân lượng cũng có thể mua được cho nên hần quyết định muốn thu Triệu Vô Cực vào dưới trướng của mình làm tiểu đệ.

Hần liền hí hóp mắt nhìn Triệu Vô Cực nói:

“Ngươi chỉ cần quỳ xuống dập đầu tạ tội là được rồi”

Triệu Vô Cực trong lòng bắt đầu nhen nhóm phản nộ, nhưng vẫn bình tĩnh trả lời:

“cái này không thể nào”

“Không thể? Vậy được, cho ngươi 1 lựa chọn nhẹ nhàng hơn. Làm tiểu đệ của ta, giống như bọn họ, từ nay về sau ta sai đâu đánh đó, sau này ở ngoại môn ta bảo kê ngươi”

Triệu Vô Cực quả thật muốn phun cười. Cho hắn đi làm tiểu đệ? Mới bao nhiêu tuổi đã biết bảo kê? Ngươi thật sao không đi làm du côn mà lại ở Thanh Vân Tông? Triệu Vô Cực mấy hôm trước còn lập chí Tiểu ngạo thương khung đầu hôm nay liền được người cho thu tiểu đệ.

Thở dài một tiếng, thế sự vô thường a. Triệu Vô Cực lại nói:

“Ta đã đáp ứng đền bù thuốc trị thương cho các ngươi, các ngươi còn không biết đủ. Cả 2 điều kiện này đều không thể. Ta không làm. Các ngươi còn muốn thế nào?”

“Muốn thế nào? Không phục liền đánh phục ngươi? Hầu tử, lên đánh hắn cho ta?”

Bản tử Ngụy Tuấn thấy Triệu Vô Cực không biết tốt xấu liền tức giận, hất tay hô to.

Đắc lực chân chó tiểu đệ lúc này vừa làm khó dễ Triệu Vô Cực liền là Hầu tử, hắn lập tức hung hãn xông tới, 2 tay mở rộng muốn ôm Triệu Vô Cực vật ngã xuống đất 1 trận đánh đập. Thuận 1 kiểu du côn đường phố đánh lộn.

Triệu Vô Cực liền biết hắn từ chối sẽ phải động võ, từ lâu chuẩn bị sẵn sàng trận địa nghênh địch, tinh thần tập trung 10 phần. Nhưng hắn đánh giá cao đám này hài tử rồi, võ kỹ không có, luyện thể cũng không, càng đừng nói đến linh pháp.

Hầu tử 1 đường xông tới, chạy đến trước mặt Triệu Vô Cực. Hắn vừa bước vào phạm vi tấn công của Triệu Vô Cực, Triệu Vô Cực liền không hề khách khí thả thập thân thể, xuất ra một cái trực quyền vào bụng Hầu tử.

Hầu tử thể chạy bỗng đột ngột dừng lại, hắn chỉ cảm thấy như vừa bị một con dã man tê ngưi húc vào bụng, nước mắt, nước mũi, nước bọt theo trên mặt hắn lập tức tràn ra. Đau, khiến hắn muốn chảy nước mắt. Con sóc từ bụng truyền tới làm miệng hắn sùi bọt mép. Hầu tử lập tức ngã gục xuống đất co giật mấy cái ngất đi.

Triệu Vô Cực thể chất mạnh mẽ thế nào? Đối với người lớn mà nói cũng không quá đáng kể. Đánh, hắn là vẫn đau. Nhưng đối với bằng tuổi hài tử mà nói tay nặng 20kg tạ đá đánh vào người chưa luyện thể bao giờ có thể 1 quyền 1 mạng. Nếu hắn không nương tay Hầu tử đâu chỉ sùi bọt mép ngất đi.

Ngụy Tuấn cùng mấy cái tiểu đệ thấy thể liền trợn mắt há hốc mồm. Dường như đã phải thiết bản. Tên này nhìn qua mỏng manh hài tử lại có lực lớn vậy sao? Triệu Tuấn trầm mồi suy nghĩ ngón ngang, hắn biết hôm nay nếu không đánh gục được đối phương hắn liền phải tai vạ, liền hô to: “Sợ cái gì, hắn chỉ có 1 người chúng ta đông người. Cả 3 người cùng lên đánh hắn hắn có thể đỡ được sao? Xông lên”

Nói xong Ngụy Tuấn liền đẩy 3 tên tiểu đệ ra, lúc này bên người hắn chỉ còn duy nhất 1 tên tiểu đệ mà thôi.

3 người bị đẩy ra nhìn nhau một chút, nuốt một ngụm nước bọt. Bọn hắn có 3 người Triệu Vô Cực chỉ có 1, nếu thật đánh chưa hẳn sẽ thua. Nếu không đánh trở lại Ngụy Tuấn đối phó bọn hắn thì làm sao bây giờ? 3 người cùng nhìn nhau một chút liền ăn ý cùng xông lên, tư thế đều là lưu manh đánh lộn cấp bậc.

Triệu Vô Cực lập tức di chuyển cơ thể đến người lao tới nhanh nhất, gần với hắn nhất, hắn cố ý dùng người này làm tạp vật để 3 người không thể cùng 1 lúc tấn công hắn. Đây là trước đây hắn chơi game thu được kinh nghiệm.

Một quyền xuất ra, 1 cái tiểu đệ 2 chân nhấc khỏi mặt đất bay lùi trở lại, co giật mấy cái liền không đứng lên được, cả người co lại 1 đoàn như con tôm. Tiểu đệ thứ 2 lao tới, Triệu Vô Cực tay nhanh mắt lẹ liền bước nhỏ 1 bước sang bên trái, tay phải bắt lấy cổ tay đối phương, chân phải liền đá vào đầu gối hắn. Tên này tiểu đệ liền như điều đứt dây bay ra ngã 1 cái chó găm bùn, xong ôm chân kêu đau ỉn ỏi. Cái thứ 3 tiểu đệ xông tới, Triệu Vô Cực cũng lười dùng cái gì chiêu thức, lợi dụng lợi thế chiều dài sải chân liền tung 1 cước vào bụng hắn, tên này tiểu đệ cũng lập tức biến thành tôm cong sùi bọt mép.

Triệu Vô Cực đánh ngã 3 cái tiểu đệ, hắn cũng không có chút nào cảm giác thành tựu. Đối với hắn việc này giống như là học lý thuyết xong thì nên thực hành một chút, cũng không có bao nhiêu độ khó có thể nói. Hắn quay sang nhìn Ngụy Tuấn nói: “nếu ngươi không còn chiêu gì bài tẩy, vậy liền chuẩn bị tinh thần đi thôi”

Ngụy Tuấn sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng nghĩ tới người đang đứng sau lưng hắn, hắn là gan liền trướng mấy phần, phần nộ quát: “Hàn Tùng, ngươi đánh bại hắn, từ nay về sau ngươi liền là tay phải của ta, ta cũng sẽ bảo cha ta cho cha mẹ ngươi ở ngoại môn được 1 công việc thoải mái”

Hàn Tùng là con trai của một cặp vợ chồng tu sĩ ở ngoại môn Thanh Vân Tông, phụ mẫu hắn thiên phú tu luyện không quá tốt, sau này đều gặp phải bình cảnh liền thoái chí, đàm luận yêu đương sinh ra hắn. Có điều không giống những người khác chọn lựa rồi môn phái tạo thành tu tiên gia tộc, cha mẹ Hàn Tùng vẫn tiếp tục lưu lại môn phái, có thể là thấy môn phái so bên ngoài dễ sống hơn cũng khó nói.

Hàn Tùng nghe Ngụy Tuấn nói vậy liền bước ra phía trước, hắn thân cao liền bằng với Triệu Vô Cực nhưng dáng vẻ thì lại to lớn hơn nhiều. Là do khung xương kết cấu. Hàn Tùng cũng biết mình thiên phú tu luyện không quá tốt nên từ nhỏ cha mẹ hắn đã cho hắn luyện thể, hi vọng sau này có thể hỗ trợ hắn trên con đường tu luyện.

Hàn Tùng đứng trước mặt Triệu Vô Cực, Triệu Vô Cực liền cảm giác được một trận căng thẳng. Hắn biết lần này gặp được đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Trận đấu đầu tiên, Triệu Vô Cực vs Hàn Tùng

Triệu Vô Cực liền cảm thấy được Hàn Tùng cũng là luyện thể tu sĩ giống hần, có điều đối phương hần là lớn tuổi hơn hần rất nhiều.

Triệu Vô Cực bởi ăn uống được tốt lại sớm rèn luyện, nên cơ thể phát triển rất nhanh. Trong lúc luyện thể lại được tắm được thường xuyên mới có thể đạt đến mức như bây giờ. Hàn Tùng không giống, phụ mẫu hần hoàn cảnh không phải quá tốt, muốn ở nhỏ tuổi rèn luyện ra được để Triệu Vô Cực cảm thấy khó đối phó như vậy hần là đối phương tiêu tốn khá nhiều thời gian, Hàn Tùng chắc chắn lớn tuổi hơn hần.

Quả thật như Triệu Vô Cực dự đoán, Hàn Tùng bây giờ đã 3 tuổi rưỡi gần 4 tuổi. Hần cũng là từ nhỏ rèn luyện. Cha mẹ hần biết việc hần đi theo Ngụy Tuấn nhưng cũng không nói gì, chỉ bảo hần đừng làm Ngụy Tuấn không cao hứng sẽ ảnh hưởng tới gia đình mà thôi. Hàn Tùng từ lúc đi theo Ngụy Tuấn đều rất ít xuất thủ nhưng hần được Ngụy Tuấn xem như con bài chưa lật. Vì không gọi vuốt mông ngựa nên Hàn Tùng không được Ngụy Tuấn yêu thích như Hầu tử, hần chỉ có thể ra sức lúc Ngụy Tuấn bắt nạt người khác cần đánh người mà thôi.

Hàn Tùng đi tới trước mặt Triệu Vô Cực liền nâng 2 tay lên trước ngực chuẩn bị tư thế. Triệu Vô Cực thì bày ra cơ sở trào phúng thức mở đầu. Hần có chút nhũn mảy, nhìn tư thế của Hàn Tùng hần là còn không học chiến pháp chứ, chẳng qua chỉ là luyện thể mà thôi. Nếu đúng như vậy thật, hần đúng là có ưu thế, không cần phải sợ hãi gì rồi.

Ngụy Tuấn ở phía sau nhìn chăm chăm Triệu Vô Cực, trong mắt lóe lên vẻ căm tức, oán hận, cay độc.

“Người không làm tiểu đệ thì thôi còn dám đánh người của ta, dám vũ nhục ta làm ta mất mặt. Chờ Hàn Tùng đánh bại người lão tử sẽ cho người chui từ dưới háng lão tử qua, cho người biết thế nào là lễ độ.” Ngụy Tuấn âm thầm ở trong lòng nguyên rủa Triệu Vô Cực, ngoài miệng liền hét to:

“Hàn Tùng, đánh!”

“Hồng” Hàn Tùng rống 1 tiếng liền xông tới Triệu Vô Cực. Nắm đấm của hần như 1 cục phi thạch lao thẳng hướng mặt của Triệu Vô Cực, trúng chiêu này Triệu Vô Cực nhất định gãy mũi xuất huyết, đến lúc đó thừa cơ truy kích hần tất phải bại.

Triệu Vô Cực đồng tử thu nhỏ lại nhìn chăm chăm nắm đấm của Hàn Tùng ở kiếp trước hần cũng từng đánh nhau. Một so lực 2 so gan 3 so võ. Ở lực lượng chênh lệch không quá nhiều, dám đánh dám liều mới là yếu tố quan trọng của chiến thắng. Đa số người liền thấy nắm đấm đều sẽ nhắm mắt lại. Đây không phải do yếu đuối sợ hãi mà là do cơ chế tự bảo vệ của mắt mà thôi. Một khi nhắm mắt lại vậy thì gần 9 thành sẽ ăn trọn quyền này rồi. Nếu muốn đánh người trước hết phải mở được mắt quan sát đối thủ, phải đi ngược lại được cơ chế bảo vệ cơ thể của mắt. Triệu Vô Cực liền lấy tinh thần lực mạnh mẽ hơn bình thường cường ép mở to 2 mắt, trong thoáng chốc hần liền phản xạ tự nhiên né đầu qua bên trái, hiểm hóc né đi cú đấm của Hàn Tùng.

Hàn Tùng chung quy cũng chỉ là luyện thể mà không luyện chiến pháp, 1 quyền xuất ra tất xuất toàn lực, không dễ thu hồi. Hơn nữa thế tới quá nhanh trọng tâm mất ổn định hần có chút lao về phía trước.

Triệu Vô Cực nhân lúc này tay phải tóm lấy cổ tay đối phương tay trái lập tức đẩy vào khuỷu tay đối phương, người nhẹ nhàng xoay nửa vòng tròn, hoàn mỹ làm ra một cái mượn lực bẻ tay động tác.

Hàn Tùng bị lực lượng Triệu Vô Cực dẫn dắt liền thăng tấp lao tới, ngã sấp xuống đất. Triệu Vô Cực nhanh nhẹn bẻ ngược tay hần ra sau, chỉ nghe “rắc” 1 tiếng Hàn Tùng kêu lên đau đớn. Tay hần bị phế

Triệu Vô Cực cũng không quan tâm nhiều như vậy, nhân lúc người bệnh đòi mạng người. Hàn Tùng chính ngã trên đất, hần liền đứng lên 1 trận quyền đâm cước đá loạn xạ xuống, đánh cho Hàn Tùng không ngóc đầu lên được. Chỉ 1 lát sau Hàn Tùng liền ngất đi.

Ngụy Tuấn tổng cộng mang 5 cái tiểu đệ trong đó Hàn Tùng là át chủ bài trong mấy phút bị Triệu Vô Cực xử lý sạch sẽ, tâm lý hần thật sâu run rẩy sợ hãi. Thấy Triệu Vô Cực đứng lên nhìn về phía hần, mồ hôi sau lưng hần chảy ròng. Trong đầu liên tục thiểm điện các suy nghĩ trải qua, hần liền quyết định trước tiên phải xoa dịu Triệu Vô Cực tránh để ăn 1 trận đánh toi bồi, về nhà tìm người kiếm lại bãi. Hần không tin Triệu Vô Cực 1 đánh 5 còn có thể 1 đánh 10 cái 20 cái đây.

Nghĩ tới đây Ngụy Tuấn liền dùng khuôn mặt béo núc ních của mình cố nặn ra 1 nụ cười so với khóc còn khó coi nói: “Chỉ là hiểu nhầm chỉ là hiểu nhầm, huynh đệ lần này chuyện người làm bị thương ta xem như xi xóa, đôi bên không ai nợ ai. Thế nào?”

Triệu Vô Cực không ngừng bước chân, từ từ tiến tới nói: “không phải muốn ta quỳ gối cầu xin người sao?”

“không không không. Cho ta 10 lá gan cũng không dám nhận” Ngụy Tuấn lập tức lắc đầu lia lịa

“Không phải cho ta làm tiểu đệ của người sao?”

“Không không không, ta làm tiểu đệ của người còn được” Ngụy Tuấn lập tức liền nhận tưng

“nhưng ta không muốn người loại này tiểu đệ a, suốt ngày ra ngoài bắt nạt người khác, kiếm đủ rắc rối cho đại ca a” Triệu Vô Cực lại áp sát

“Lần sau ta không dám bắt nạt ai nữa. Người chính là lão đại, người bảo ta đi tây ta không dám đi hướng đông nhất định không kiếm rắc rối”

Triệu Vô Cực đi đến trước mặt Ngụy Tuấn dừng lại một chút. Ngụy Tuấn có chút thờ phào nhẹ nhõm, xem ra là lần này nhận tưng thành công, trận đòn có thể miễn. Trở về nhất định phải tìm về bãi, xóa sạch xi nhục hôm nay.

Triệu Vô Cực lập tức liền hí ngược nhìn hần nói “Nhưng là ta không muốn người cái này tiểu đệ a. Hôm nay thù đã kết xuống ta trước hết đánh người 1 trận lại nói”

Nói xong Triệu Vô Cực không thương tiếc 1 trận bạo đánh, liền là nhằm vào mặt đánh loại kia, Ngụy Tuấn liền bị hần đánh thành đầu heo nằm dưới đất thờ hồn hèn, khuôn mặt sưng lên thật to, mắt tím bầm không nhận ra nhân dạng.

“Hắc Hắc” Triệu Vô Cực đánh thoải mái xong liền quay đầu bỏ đi, để lại 5 người nằm trên đất. Người thì ngất đi người thì kêu rên thảm thiết. Hần biết loại này thù hằn là đã kết xuống, không đánh Ngụy Tuấn lấy hần nhỏ hẹp tính cách cũng sẽ trở lại báo thù mình. Vậy trước hết cứ đánh một trận thoải mái đi đã rồi tính tiếp. Chỉ cần hần bảo trì thực lực ở trên nghiền ép, liền không sợ Ngụy Tuấn có thể nhảy nhót ra bọt nước gì. Âm mưu quỷ kế trước thực lực tuyệt đối đều là vô ích. Âm mưu quỷ kế chỉ hữu dụng nhất khi 2 bên thực lực chênh lệch không quá xa mà thôi. Hiển nhiên Ngụy Tuấn không có cái này tư bản. Hần quá yếu.

Ngụy Tuấn đám người nằm trên mặt đất, 1 lúc sau liền có đệ tử ngoại môn đi tới, nhận ra đám bọn họ. Dù sao đám người này ở ngoại môn cũng rất là nổi tiếng. Nếu cứu một chút đám hải tử này cũng có thể đổi với Ngụy trưởng lão vuốt mông ngựa. Dù sao không vốn trăm lợi sao mà không làm. Lập tức Ngụy Tuấn đám người được mang trở về chỗ Ngụy Trưởng lão.

Ngụy Tuấn chỉ bị Triệu Vô Cực đánh đau mà thôi chứ chưa ngất đi. Lần này mặt mũi xem như ném đến nhà bà ngoại. Hần trong lòng thật sự tức giận, chỉ muốn sớm trở về tìm hiểu xem Triệu Vô Cực là ai, lập tức tiến hành trả thù. 10 người không được thì 20 người. 20 người không được thì dùng tiền mời luyện khí kì tu sĩ ra tay. Hần không tin không mài chết được tiểu tử này.

Ngoại môn Ngụy Trưởng lão Ngụy Tinh thấy con trai duy nhất của mình bị người đánh thành đầu heo lại được ngoại môn đệ tử mang về thì trong lòng hần cực kì phẫn nộ, như một ngọn núi lửa bất kì lúc nào cũng có thể phun trào. 2 mắt hần hơi biến thành màu đỏ, trong mắt xuất hiện từng vết máu. Đứa con trai duy nhất mà hần yêu thương lại bị đánh thành cái này người không ra người heo không ra heo dạng, thật là to gan.

Nén thở ra một hơi lấy lại lí trí, hần lập tức hướng tu sĩ mang Ngụy Tuấn trở lại ném ra 1 viên hạ phẩm linh thạch nói: “cảm ơn người đưa Tuấn nhi trở lại, đây là phần thưởng”

“trưởng lão quá khen, chút chuyện nhỏ thôi mà” Tu sĩ kia lập tức cười đáp lại, vội vàng lui ra. Trong lòng thầm nghĩ: “lão hẹp hòi, mang con người trở lại chỉ cho một khối linh thạch, đáng đời con người bị người đánh như vậy”

Ngụy Tinh lập tức xông tới bên Ngụy Tuấn lấy một viên chữa thương đan nuốt cho hần, lại mang một ít rượu thuốc bôi ngoài da nhẹ nhàng xoa lên. Sau đó lại dùng linh khí bản thân chữa trị vết thương cho Ngụy Tuấn. Cũng may chỉ là vết thương ngoài da không quá đáng ngại.

Hần làm xong một loạt động tác liền trầm giọng hỏi: “là ai đánh người thành dạng này? Tình hình lúc đó ra sao?”

Ngụy Tuấn lập tức liền khóc, khóc được một cái gọi là thiên hôn địa ám. Hần lập tức liền thêm mắm thêm muối kể lại chuyện lúc trước, kể xong liền gào to: “Cha, nhất định người phải lấy lại công đạo cho ta”

Ngụy Tinh vỗ vỗ vai hần:

“Đừng lo, cha nhất định sẽ cho người công đạo. Trước hết ta muốn tìm hiểu xem hần là ai đã”

Nói, hần liền gọi 1 tên đệ tử bên ngoài vào nói: “tìm hiểu xem người hôm nay đánh Tuấn nhi là ai?”

Tên kia lập tức cung người: “Rõ” sau đó như 1 làn khói lao ra khỏi phòng

Một lát sau hần liền trở lại, nói: “bẩm trưởng lão, có người nhìn thấy tiểu tử kia chiều nay liền từ luyện khí phong sườn núi đi xuống, không rõ hài tử từ nhà ai”

Ngụy Tinh lâm bầm “luyện khí phong sườn núi, hài tử? Khoảng 2 tuổi? Chả lẽ là con của Triệu trưởng lão cùng Sở Trưởng lão? Tính ra tên kia cũng đã gần 2 năm chưa xuất hiện? Chuyện này có chút khó làm à?”

Ngụy Tuấn nghe vậy liền lập tức gào khóc to hơn: “cha, con người bị đánh thành dạng này này người còn có thể nhẫn nhịn được sao? Thanh Vân Tông là danh môn chính phái, giảng là đạo lí đây. Chúng ta chiếm lí có gì phải sợ?”

Ngụy Tinh từ trước tới giờ hết sức thương yêu Ngụy Tuấn, nghe vậy liền đau lòng. Trong lòng hần dấy lên một ngọn hỏa diễm trả thù, hần mang lên Ngụy Tuấn nói: “đi, ta mang người tới trước mặt chương môn đòi cái công đạo” Nói xong chân liền đạp phi kiếm bay ra khỏi nhà thẳng hướng chính phong.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Lần đầu tới chính điện, ra mắt các trưởng lão

Ngụy Tinh liền mang Ngụy Tuấn bay thẳng tới nghị sự điện của Thanh Vân Tông. Lúc này các trưởng lão cũng đang tụ họp khá đầy đủ ở đây bao quát Triệu Phi Dương.

Một vị đệ tử đi vào báo cáo: “Chưởng môn, có Ngụy trưởng lão mang theo con trai cầu kiến”

Long Ngạo Thiên nhướng mày: “ngoại môn Ngụy Trưởng lão sao? Cho hắn vào đi”

Ngụy Tinh dẫn Ngụy Tuấn đi vào đại điện, liền lập tức cúi người chào hỏi:

“Ngoại môn trưởng lão Ngụy Tinh mang theo con trai Ngụy Tuấn ra mắt Chưởng môn cùng các vị trưởng lão”

Ngụy Tuấn cũng đi theo cúi người.

Long Ngạo Thiên liếc mắt nhìn qua Ngụy Tuấn liền đoán được mục đích hắn đến đây, vẫn là nói:

“không biết Ngụy Trưởng lão lần này có chuyện gì?”

“bẩm tông chủ, hôm nay con trai ta ra ngoài liền bị người va ngã bị thương. Người kia không những không biết lỗi còn chủ động đánh con ta thành dạng này. Đây là ta đã sử dụng linh lực giúp nó tạm thời chữa thương, lúc nó được mang về nhà phải gọi là cực thảm, người không ra người quý không ra quý. Kính mong tông chủ chủ trì công đạo”

Long ngạo Thiên liền lên hứng thú, ai lại gan to ở ngoại môn đánh con trai trưởng lão thành dạng này.

Hắn liền hỏi “không biết hung thủ là ai?”

Ngụy Tinh liếc mắt nhìn Triệu Phi Dương một chút, cắn răng nói:

“trai qua ta điều tra, người ra tay chính là Triệu Vô Cực con trai Triệu trưởng lão”

Triệu Phi Dương có chút bất ngờ. Triệu Vô Cực tập võ hắn liền biết, nhưng xưa nay không ra khỏi cửa a. Hắn còn từng nói Triệu Vô Cực ra ngoài chơi còn bị từ chối đây. Sao hôm nay lại náo ra yêu thiếu thân đánh người rồi.

Triệu Phi Dương bị điểm danh lập tức đưa tới hứng thú của mấy người. Đầu tiên là sư phụ của hắn La Thiên. La Thiên là Luyện khí phong phong chủ, đối với Triệu Vô Cực con trai đồ đệ hắn cũng rất ưa thích, tuy nhiên tư chất không cao nhưng trong tông môn từ nhỏ đã nghe tiếng thông minh hơn người, sớm hiểu chuyện. Trước đây hắn còn tận tay tặng Triệu Vô Cực quà lúc mới sinh, thoáng cái hắn là đã 2 tuổi. 2 tuổi Triệu Vô Cực đã học được ra ngoài đánh người sao? La Thiên nhìn cái kia Ngụy Tuấn gần 4 tuổi có chút nghi vấn.

Thứ 2 quan tâm chính là đan phong phong chủ Bạch Vô Thường, hắn lại là sư phụ của mẫu thân Triệu Vô Cực. 2 năm trước hắn cũng tặng quà cho Triệu Vô Cực. Chưa tới 2 năm liền đã có người tới cáo trạng Triệu Vô Cực đánh người, cái này khiến hắn có chút ngạc ý, lấy xem trò vui tâm thái tới xem.

Tiếp theo là Trần Phong cùng Phù phong phong chủ Thiệu Hàm cùng Hạ Chu, đệ tử của bọn họ cùng cha mẹ Triệu Vô Cực có chút mâu thuẫn, 2 người này lại có tâm thái cười trên nỗi đau của người khác chi ý.

Thanh Vân Tông là danh môn chính phái, cho dù Triệu Vô Cực địa vị cao nếu bị tố cáo cũng phải tra xét rõ ràng, nếu có tội sẽ định tội chứ không bao dung, che lấp khuyết điểm. Như thế mới có thể thủ vững môn quy được.

Triệu Phi Dương cũng không biết là có chuyện gì xảy ra, liền hỏi: “không biết Cực nhi nhà ta làm sao đã thương ngụy Tuấn, mời Ngụy trưởng lão nói rõ”

Ngụy Tinh liền một năm một mười kể ra theo lời thuật của Ngụy Tuấn, kể xong hắn liền khóc lóc hô to: “chưởng môn xin mời nhất định phải chủ trì công đạo cho ta”

Tất cả trưởng lão nghe xong đều nhủu mày, tự mình phân biệt thực hư trong chuyện này. Bọn họ đều là nhân tình, tất nhiên sẽ không nghe lời 1 bên mà vô ý phán xét Triệu Vô Cực.

Triệu Phi Dương trầm lặng một lúc liền nói: “vậy phải mời Chưởng môn phái người mời Cực nhi tới đại điện đối chất rồi”

Triệu Phi Dương liền dùng mời mà không phải áp giải hay đại loại thứ khác, liền tâm ý rõ ràng.

Long Ngạo Thiên thuận nước đẩy thuyền nói: “Người đâu, mời Triệu Vô Cực đến đại điện”

-----tà ác dòng phân cách-----

Triệu Vô Cực vừa về nhà không được bao lâu, còn đang suy nghĩ nên tập luyện tiếp hay tắm rửa nghỉ ngơi chờ ăn cơm thì 1 đệ tử cười phi kiếm tới trước nhà hấn hô to: “mời Triệu Vô Cực đến đại điện theo lệnh Chương môn”

Triệu Vô Cực còn chưa kịp phản ứng gì, Sở Phi Huyền liền chân đạp phi kiếm lác mình xuất hiện giữa bầu trời.

Đệ tử kia thấy thế liền bái: “đệ tử ra mắt Sở Trường lão”

“Chương môn mời Cực nhi nhà ta đến đại điện có chuyện gì?” Ngừ khí chất vẫn không chút nghi ngờ, Nguyên anh kì khí thế lập tức liền thả ra.

Đệ tử kia mở hôi chảy ròng, không dám dẫu giếm liền nói: “Có Ngoại môn Ngự Trường lão tố cáo Triệu Vô Cực đã thương con hấn là Ngụy Tuấn. Chương môn mời Triệu Vô Cực tới đại điện đối chất”

Sở Phi Huyền hừ lạnh một tiếng, liền bay trở về nhà đến bên Triệu Vô Cực hỏi: “cực nhi, chuyện này là sao?”

Triệu Vô Cực có chút sờ sờ đầu, quả nhiên ác nhân cáo trạng trước a. Hấn nói “Mẹ, chuyện này ta nắm chắc, hơn nữa cha còn ở đại điện đây. Không cần lo lắng chúng ta cứ tới là được rồi”

SỞ Phi Huyền suy nghĩ một chút liền mang theo Triệu Vô Cực bay tới Đại điện.

Phi kiếm đáp xuống đại điện, Triệu Vô Cực liền nhìn thấy tất cả trưởng lão của môn phái đang ngồi trên đài cao. Chính giữa chính là Chương môn Long Ngạo Thiên.

Hấn bước tới, khom người hành lễ liền nói: “Triệu Vô Cực bái kiến chương môn sư bá cùng các vị trưởng lão” sau đó đứng lên, sống lưng thẳng tắp.

Long Ngạo Thiên đánh giá Triệu Vô Cực một chút, tinh thần phần chất, khí huyết hùng mạnh, mày như kiếm mắt như sao, còn nhỏ lại lộ ra một cỗ thông minh chỉ khí, quả nhiên là kẻ thừa hết tốt đẹp của phụ mẫu hấn.

Long Ngạo Thiên tán thưởng gật đầu 1 cái, Bạch Vô Thường liền tiếp lên khen ngợi: “Huyền nhi quả nhiên chăm con có 1 tay nha”

Sở Phi Huyền cũng cất bước đi vào, gật đầu chào các vị trưởng lão, lập tức bước lên ngồi lên ghế trưởng lão của mình. Nàng bây giờ rất tức giận có người dám tố cáo con trai nàng, nhưng thân phận trưởng lão vẫn còn đó, thái độ tốt nhất chính là im lặng xem biến hóa, chờ đợi phản kích.

Long ngạo Thiên liền đối với Ngụy Tuấn hỏi: “Ngụy Tuấn có phải là Triệu Vô Cực đánh người? Người khẳng định lại một lần”

Ngụy Tuấn căm tức nhìn Triệu Vô Cực, gằn từng chữ nói “Chính là hấn. Có chết ta cũng nhận ra hấn”

“Tốt! Vậy bắt đầu đối chứng. Triệu Vô Cực người bị Ngụy tuấn tố cáo người đụng phải hấn, đã không xin lỗi còn ra tay đánh người, đã thương đồng môn sư huynh đệ. Người có gì bào chữa không?”

Triệu Vô Cực liếc mắt nhìn Ngụy Tuấn một chút, liền anh khí 10 phần khí thế thẳng thắn nói:

“Chương môn sư bá, những lời tố cáo đều là lời nói của 1 bên, sự thật hoàn toàn khác biệt. Chiều nay ta từ Luyện khí phong đi xuống Ngoại môn diễn võ trường xem một chút náo nhiệt. Lúc trên đường trở về do mãi suy nghĩ cảm ngộ nên vô tình va vào người Ngụy Tuấn. Sau đó ta đã rất chân thành xin lỗi cùng với hứa hẹn sẽ trở lại mang chữa thương tán cho hấn. Nhưng hấn một mực không cần, lại đòi ta quỳ xuống xin lỗi. Ta tất nhiên không chịu. Hấn liền cho người đánh ta. 2 bên nảy lên xung đột, ta chỉ là tự vệ mà thôi, mong chương môn tuệ nhãn như được phân rõ hư thực trả lại công bằng cho ta.”

Không đợi Long Ngạo Thiên kịp nói gì, Ngụy Tuấn lập tức đoạt nói: “người nói láo, cái gì mà chữa thương tán, người chẳng hề nói như thế. Người rõ ràng húc phải ta, khiến ta ngã thương, xảy ra tranh chấp, ta cùng mấy vị sư đệ liền qua một chút đầu lưỡi lời nói mà thôi người liền khởi bạo lên đánh bọn họ, đến cả ta người cũng không tha. Triệu Vô Cực người ám hại đồng môn sư huynh đệ, người biết đây là tội gì không?”

Ám hại đồng môn sư huynh đệ nhẹ thì phế võ công đuổi ra môn phái, nặng thì trực tiếp thanh lí môn hộ. Triệu Vô Cực môn quy hấn sớm đã đọc thuộc lòng.

Cười lạnh một tiếng, Triệu Vô Cực liền nói: “Ta là người thế nào không phải người nói quyết định. Lời ta nói người lại cố tình che dấu, muốn hắt nước bẩn cho ta, diễn kĩ còn non lắm. Được, người đã u mê bất ngộ chúng ta liền tới đối chứng một hồi. Xem ai mới là kẻ có tội ở đây”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đối chứng cùng định tội

Triệu Vô Cực đối với Ngụy Tuấn buộc tội không có chút nào vội vàng xao động. Hướng về Long Ngạo Thiên nói:

“Chương môn, ta bình thường chỉ thích đọc sách luyện võ, người có thể đi tàng thư các tìm Diệt trường lão hỏi 1 cái là biết, bình thường ta cũng chỉ ở nhà không ra ngoài, không có cơ hội cùng ai kết thù. Hôm nay ra ngoài gặp Ngụy Tuấn bọn họ tổng cộng có 6 người. Trong đó có 1 cái là người luyện thể. Ta chưa đầy 2 tuổi, bọn họ lại đều lớn hơn tuổi ta. Nếu va chạm vào nhau thì chẳng ta 1 thân 1 mình hơn lại to ra hung hăng thách thức đám người bọn họ. Điều này thật vô lý. Lại nói Ngụy Tuấn ở ngoại môn tự chúng gây chuyện thị phi, hẳn là bất nạt không ít đồng môn sư huynh đệ cùng lứa tuổi, nếu không có thể tìm vài người hỏi thăm xem sự thật là như thế nào? Ngoài ra những cái kia đồng bạn của Ngụy Tuấn cũng có thể bắt tới tra khảo 1 vòng, ta đảm bảo chân tướng sẽ lập tức sáng tỏ.”

Triệu Vô Cực li lẽ rành mạch, nói chuyện bong bong có lực làm cho Ngụy Tuấn mặt mày hơi xám xịt một chút.

Ngụy Tuấn là con trai trưởng lão, sẽ không dễ dàng gì có thể áp dụng hình phạt tra khảo đối với hắn, nhưng hắn mấy cái kia đồng bạn không giống. Xuất thân kém cỏi, các trưởng lão nếu cảm thấy cần thiết liền sẽ tra khảo. Đám này chỗ sẵn đừng nói gì đến chuyện tín nghĩa, chỉ cần đánh một chút thì sẽ phun hết ra ngay.

Ngụy Tuấn đầu óc linh quang đảo nhanh, hắn đã kiện cáo lên Triệu Vô Cực hắn chỉ có 2 lựa chọn. Một là đâm lao theo lao, không thể bỏ giữa chừng được, nếu không hậu quả hắn không dám nghĩ tới. Có điều nếu sự tình làm lớn, thật bất may tên tiểu đệ đến tra khảo cũng là chuyện sớm muộn, cái này lựa chọn khả năng không quá lớn. Hai là tìm cách đẩy hết tội lỗi lên người đám chó săn, để có người gánh tội thay.

Long Ngạo Thiên liền quay sang Ngụy Tuấn chất vấn: “Ngụy Tuấn, ngươi đối với Triệu Vô Cực lời nói có gì ý kiến không?”

Ngụy Tuấn tâm tư lưu chuyển nhanh chóng hắn liền nói: “Chương môn đại nhân, Triệu Vô Cực đụng ngã ta, ta rất đau đớn nên lúc đó chỉ có thể nằm trên đất mà thôi. Đám người đi cùng ta liền nổi lên xung đột với hắn, 2 bên lời qua tiếng lại, Triệu Vô Cực liền nổi giận xuất thủ đánh người. Cùng Triệu Vô Cực nói chuyện là Hầu Tam Nhi. Ta không hề ra chủ ý cho hắn nói chuyện mà đều là tự hắn cùng Triệu Vô Cực gây sự, ta là nạn nhân a. Vừa mới từ dưới đất đứng dậy liền bị Triệu Vô Cực một trận mãnh đánh, thử hỏi thiên lý ở đâu. Đã đụng người còn nổi lên đánh người, cho dù hắn là con trai trưởng lão cũng phải giảng đạo lý chứ, mong chương môn làm chủ cho ta.”

“A, thế chuyện xin lỗi và bồi thường thì sao?” Long Ngạo Thiên truy vấn

Ngụy Tuấn lập tức đáp ngay: “ta lúc đó ngã choáng váng nên chỉ nằm trên đất, không hề nghe thấy chuyện bồi thường gì cả, lúc ta đứng dậy thì liền bị Triệu Vô Cực ra tay độc ác 1 trận đánh”

Ngụy Tuấn lời này nói được diên đảo trắng đen, tội lỗi hắn đều đổ hết lên đầu Hầu tử gánh, hắn chỉ là người bị hại, đã bị đụng ngã còn bị đánh. Hầu Tam Nhi chính là nguyên nhân của sự việc, 2 bên xảy ra xô xát đều là vì hắn.

Triệu Vô Cực đương nhiên cũng không muốn gánh đồng môn tương tàn cái này nổi, liền đề nghị:

“Chương môn nên bắt những người liên quan tới tra khảo một chút chẳng phải liền biết rồi”

Ngụy Tuấn thấy việc không ổn vội nói: “Chương môn, sự việc này liên quan lớn nhất chính là Hầu Tam Nhi, ta đề nghị bắt hắn tới đối chứng”

Long Ngạo Thiên ra lệnh: “Đưa Hầu Tam Nhi tới đại điện”

Bên ngoài mấy người đệ tử liền cười phi kiếm hướng xuống ngoại môn mà đi, chỉ một lát sau Hầu Tam Nhi liền bị bọn họ áp giải tới.

Hầu Tam Nhi vừa vào đại điện, nhìn trận thế tất cả trưởng lão tề tụ, lại thêm Triệu Vô Cực cái này hôm qua vừa đánh hắn, Ngụy Tinh Ngụy Tuấn cũng ở liền trong lòng lộp bộp 1 tiếng, nghĩ thầm đại sự không tốt. Hắn 2 chân run rẩy bước tới liền khom người hành lễ: “Hầu Tam Nhi tham kiến chương môn, các vị trưởng lão.”

Long Ngạo Thiên chất vấn: “Hầu Tam Nhi, kể lại sự việc ngày hôm qua ngươi cùng Triệu Vô Cực xảy ra xung đột, không được phép dối trá.”

Hầu Tam Nhi nuốt 1 miếng nước bọt, đảo mắt nhìn qua Triệu Tinh cái này Ngoại môn trưởng lão.

Hắn đang suy nghĩ phải nói sao cho không đắc tội Ngụy Tinh, phụ mẫu hắn cũng giống như Hàn Tùng đều ở lại ngoại môn, nếu hắn đắc tội Ngụy Tinh ngày tháng sau này đúng là không tốt qua.

Hắn rụt rè mở miệng: “Khởi bẩm chương môn, ngày hôm qua chúng ta cùng người này xảy ra một chút xung đột, sau đó chúng ta liền bị hắn ra tay đánh đập rất tàn nhẫn, không biết vị này là ai?”

Hầu Tam Nhi ngày hôm qua bị Triệu Vô Cực đánh nhưng chưa kịp tìm hiểu Triệu Vô Cực là ai, tình thế có chút phức tạp trước tiên phải tìm hiểu xem tình thế ra sao đã mới có thể quyết định xem nên nói gì, dù sao ở trước mặt chương môn nói bậy hẳn là phải trả giá đắt.

“Hắn là Triệu Vô Cực, Ngụy Tinh trưởng lão tố cáo hắn đồng môn tương tàn với Ngụy Tuấn. Ngày hôm qua sự việc như thế nào, ngươi liền nói cái rõ ràng”

“Chuyện này không tốt lắm” Hầu Tam Nhi thầm nghĩ. Tuy Triệu Vô Cực cực ít xuất hiện ở bên ngoài, nhưng Hầu Tam Nhi trước đó vừa vận nghe được một ít chuyện liên quan đến hắn. Chủ yếu Triệu Vô Cực là con của 1 vị trưởng lão nội môn, hắn không đắc tội nổi.

Hầu Tam Nhi mắt đảo 1 vòng liền mở miệng nói: “Ngày hôm qua chúng ta 5 người cùng Ngự Tĩnh đang đi dạo ở Ngoại môn thì gặp phải vị này Triệu Vô Cực. Hắn liền va phải Ngự Tuấn, sau đó chúng ta xảy ra 1 điểm miệng lưỡi chi tranh. Triệu Vô Cực liền phẫn nộ xuất thủ tàn bạo đánh chúng ta. Đến bây giờ ta vẫn còn đau nhức không thôi.”

“Triệu Vô Cực có từng nói qua chuyện bồi thường?” Long Ngạo Thiên hỏi, hần khí thế tản ra, Hầu Tam nhi trán lập tức chảy xuống mồ hôi, hần không dám nói dối liền cẩn thận mở miệng:

“Triệu Vô Cực đúng là có nói qua muốn bồi thường, nhưng thái độ không quá tốt đẹp gì, hơn nữa Ngự Tuấn thân thể quý giá, sao có thể một chút bồi thường có thể so sánh với?”

“Thái độ tốt đẹp hay không, thân thể của Ngự Tuấn quý giá hay không không phải lời nói 1 phía có thể chứng minh được. Không cần cảm ngại suy nghĩ đi đánh giá mọi thứ. Nhưng có 1 điều chắc chắn là ta đã yêu cầu bồi thường nhưng các người cậy đông người muốn ý thể hiếp người nên ta mới phải tự vệ mà thôi”. Triệu Vô Cực liền xen vào nói

Long Ngạo Thiên nghe đến đây hần liền hiểu 9 phần sự việc. Hần tiếp lời:

“Sau đó là Triệu Vô Cực chủ động động thủ hay là người, hoặc là Ngự Tuấn? Nếu người có nửa lời dối trá thì chuẩn bị tới hình đường lĩnh Tróc hồn tiên đi.”

Hầu Tam Nhi vừa nghe tới tróc hồn tiên thân thể da gà liền đại mạo. Ở Thanh Vân Tông không thể không biết Tróc hồn tiên của hình đường có bao nhiêu độc ác. Người bị xử phạt sẽ bị cấm chế hết linh lực, một thân bản lĩnh không thể phát huy. Tróc hồn tiên tên như ý nghĩa, tiên tiên tróc hồn, thống khổ vô cùng tận. Người bị đánh lại không thể dùng linh lực đi giảm bớt đau đớn, chỉ có thể ngạnh kháng, là con ác mộng của tất cả phạm lỗi đệ tử Thanh Vân Tông.

Ngự Tĩnh lúc này bỗng nhiên lên tiếng: “Hầu Tam nhi, khổ cho phụ mẫu người ở ngoại môn cực khổ nuôi người lớn, người lại chỉ biết suốt ngày gây chuyện còn liên lụy đến Tuấn nhi nhà ta. Còn không mau bẩm báo sự thật”

Lời này của Ngự Tĩnh ý vị thâm trường, hần đang nhắc nhở Hầu Tam Nhi phụ mẫu hần đều ở ngoại môn, đều nằm dưới sự quản lý của Ngự Tĩnh, hần nếu dám đắc tội Ngự Tĩnh, phụ mẫu hần cũng đi theo liên lụy. Nếu hần đắc tội Triệu Vô Cực, hần liền cùng nội môn trưởng lão là địch.

Nhìn tình huống này chương môn là muốn tìm 1 cái người chịu tội ở đây. Nếu hôm nay đã gọi 1 mình hần tới đây liền khẳng định không thể toàn thân trở ra.

Hầu Tam Nhi trong lòng đắng chát, chậm rãi mở miệng nói: “Bẩm chương môn, là ta thấy bằng hữu Ngự Tuấn bị thương trong lúc cãi nhau nóng giận liền kêu gọi mọi người tấn công Triệu Vô Cực, mong chương môn thứ tội”

Nói xong hần liền quỳ xuống.

“Hi vọng có thể dùng danh nghĩa vì bằng hữu phẫn nộ mà dẫn tới ấu dâm giảm bớt hình phạt đi. Dù không được cũng để lại cái ấn tượng tốt hơn, không đến nỗi quá nát.” Hầu Tam nhi thầm nghĩ

Long Ngạo Thiên liền chung kết: “sự việc chính là như vậy Triệu Vô Cực va phải Ngự Tuấn, đã có ý bồi thường nhưng Hầu Tam Nhi không chịu liền kêu gọi ấu dâm, Triệu Vô Cực ở tự vệ, Ngự Tuấn là người bị hại. Ta nói có đúng không, Hầu Tam Nhi?”

“Đúng vậy, Chương môn” Hầu Tam Nhi có chút sa sút, hần biết tội này hần bối chuẩn.

Ngự Tĩnh có chút không cam lòng nói: “chương môn, Triệu Vô Cực như thế liền không nên ra tay đánh Tuấn Nhi nhà ta chứ?”

“Vậy người còn muốn thế nào? Triệu Vô Cực chỉ là va phải Ngự Tuấn, hần còn yêu cầu bồi thuốc. Ngự Tuấn rõ ràng dẫn đầu đám người lại không ra tay ngăn cản, 6 cái đánh không lại 1 cái còn muốn cáo trạng, có mất mặt hay không?” Long Ngạo Thiên thấy Ngự Tĩnh không biết tốt xấu, đến chỗ tốt thì lấy, phải biết thu tay lại hần lại không hiểu có chút bực tức.

Về căn bản hần không muốn xử lý mấy cái chuyện bé nhỏ này, nhưng ngoại môn trưởng lão đến tận cử kiện cáo hần cũng không thể nhắm mắt làm ngơ, dù sao Thanh Vân Tông là danh môn chính phái. Đệ tử ở giữa có va chạm là chuyện bình thường, có va chạm mới có thể kích thích một chút đám này đệ tử tranh cường chí tâm, mà không phải ngồi lì một chỗ không tiến tới. Va chạm nhiều, tranh đấu nhiều ắt ra thiên tài.

Tổng môn cũng vừa ý bồi dưỡng những cái này thiên tài làm trụ cột tương lai cho môn phái. Nếu trưởng lão ngoại môn nào cũng như hần có chút tranh đấu liền đi cáo trạng chẳng phải Long Ngạo Thiên liền bận chết, hần không có thời gian xử lý mấy việc con con này.

Hần không muốn động Ngự Tĩnh cũng không muốn động Triệu Phi Dương Sở Phi Huyền vợ chồng, liền chỉ cần 1 người có tội gánh hết trách nhiệm sự việc này là hần có thể kết án hoàn thành.

Còn về Triệu Vô Cực cùng Ngự Tuấn cứ việc để cho bọn họ đấu đi. Đường dài mới biết ngựa hay, chỉ cần không phạm luật lệ của tông môn, sau này ai là long ai là trùng liền sẽ hiện rõ mà thôi.

Ngự Tĩnh thấy chương môn có không vui dấu hiệu liền nhanh chóng ngậm mồm lại không nói.

Long Ngạo Thiên tuyên bố: “Hầu Tam nhi kích động mọi người tranh đấu, phạt 10 trọng. Hào hảo trở lại hối lỗi. Lần sau nếu còn tái phạm, trực xuất

tông môn.”

10 giây đối với đám này mới lớn hải tử cũng là một hình phạt không nhẹ, đủ cho Hầu Tam Nhi nửa tháng không xuống được giường.

Long Ngạo Thiên nói xong, 2 tên đệ tử liền đi vào lôi Hầu Tam Nhi đi chấp hành hình phạt.

“Được rồi, sự việc đến đây kết thúc. Các người lui ra ngoài cả đi.”

Triệu Vô Cực trong lòng suy ngẫm “chương môn hoàn toàn có thể tìm ra chân tướng sự thật, nhưng hắn không cố gắng đi tìm. Hắn là vì địa vị của Ngụy Tinh, chuyện này dù sao chỉ là hải tử chi tranh mà thôi, hắn sẽ không tận lực tra cứu. Triệu Vô Cực liền là con của 2 trưởng lão, chuyện này chắc chắn 10 phần hắn sẽ không làm sao. Nhiều lúc địa vị, lợi ích không đủ lớn cũng sẽ ảnh hưởng tới thái độ của trưởng bối đối với bản thân hắn. Triệu Vô Cực trong lòng sáng tỏ. Đã vậy thì phải thể hiện bản thân có đủ nhiều lợi ích, nhiều tới mức tông môn nếu bỏ qua thì sẽ tổn thất thảm trọng là được rồi. Đến lúc đó lại thêm thân phận của hắn sẽ không ai còn dám xem nhẹ chuyện của bản thân mà qua loa.”

Thế giới này chính là như vậy vận hành a. Triệu Vô Cực có chút thờ dãi, nhìn qua phụ mẫu hắn một chút lặng lẽ lui ra đại điện trong ánh mắt căm ghét, tức giận, ghen tị của Ngụy Tuấn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Mã bộ tiểu thành

Triệu Vô Cực cùng Ngụy Tinh rời khỏi đại điện, Sở Phi Huyền liền có chút bất mãn nói:

“Rõ ràng ác nhân cáo trạng trước, thiết thời Cực nhi nhà ta rồi”

Nàng vì Triệu Vô Cực bị bắt tới đại điện tra hỏi có chút bất mãn. Lo lắng cho nhi tử không ai bằng phụ mẫu.

Các trưởng lão đều hiểu được hàm ý của chương môn, đều hiểu ý cộng đồng im lặng. Long Ngạo Thiên nói:

“Hải tử có chút tranh đấu mới tốt cho phát triển sau này, nếu chỉ mãi sống dưới cánh chim của phụ mẫu thì không thể trưởng thành được”

“Ta đương nhiên hiểu. Có điều người khác quang minh chính đại vu cáo hãm hại như vậy lại không có chuyện gì, lần sau có phải liền có người lặp lại học theo rồi”

Sở Phi Huyền tuy giọng nói bình tĩnh nhưng trong đó có chút oán trách chỉ ý liền rõ ràng.

Long Ngạo Thiên cau mày nói: “Ta tâm tự nhiên có công đạo, cũng không phải kẻ ngốc. Vô Cực chỉ cần không làm gì sai ta sẽ nhất định bảo hộ nó an toàn.”

“Chương môn nói vậy ta liền yên tâm rồi” Sở Phi Huyền không tiếp tục truy cứu, đạt được chương môn hứa hẹn như thế là đủ rồi.

Bạch Vô Thường lúc này liền chen vào nói: “Hắc hắc, Cực nhi 1 mình đánh 6 cái, trong đó còn là 6 cái lớn tuổi hơn hắn, quả nhiên không đơn giản nha”

Sở Phi Huyền nhìn về phía sư phó nàng mỉm cười nói: “Cực nhi từ nhỏ liền yêu thích vận động, gần đây bắt đầu luyện thể, cũng coi như có chút thành tựu đi”

La Thiên cũng khen ngợi: “thiên kiều chính là như thế luyện thành. Đứng trước mặt tất cả trưởng lão liền không hề có chút run sợ. Có thiên phú lại nỗ lực, từ nhỏ lại thông tuệ, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng”

Thấy sư phó của mình cùng đứng ra khen ngợi, Triệu Phi Dương liền nhanh chóng đánh nhịp: “tạ ơn sư phó cát ngôn”

Long Ngạo Thiên thấy đám này trưởng lão người tung người hứng, rõ ràng Bạch Vô Thường cùng La Thiên liền là sư phụ của Sở Phi Huyền cùng Triệu Phi Dương, khen một chút Triệu Vô Cực 2 người liền nhảy ra phụ họa, cũng nhằm chán xem cái kẻ tung người hứng vô nghĩa liền nói: hôm nay đến đây thôi, giải tán.

Nói xong hắn liền như 1 làn khói biến mất khỏi đại điện, các trưởng lão khác cũng tương tự về phần mình ngọn núi.

Sở Phi Huyền cùng Triệu Phi Dương liền cười phi kiểm trở lại Luyện khí phong sườn núi.

Về đến nhà, 2 người liền thấy Triệu Vô Cực nhàn nhã ngồi ở đại sảnh uống trà, liền bước tới hỏi:

“Cực nhi, hôm nay uất ức người rồi. Chương môn làm thế cũng là có lý do riêng, người không cần trách chương môn”

“Ha ha, Phụ thân ta đã sớm không suy nghĩ chuyện này. Ngụy Tuấn chính là muốn bị đánh. Nếu có thể chọn lại ta hay là vẫn đánh hắn 1 trận. Nếu có thời gian suy nghĩ cái này không bằng ta đi luyện thể còn hơn!”

“Rất tốt, nghĩ thông liền tốt” Triệu Phi Dương còn sợ Triệu Vô Cực sẽ trách chường môn đây. Không ngờ hắn sớm đã nghĩ rõ ràng, thực lực bản thân mới là cội nguồn của tất cả. Triệu Vô Cực thông tuệ khiến hắn bớt đi rất nhiều công sức, không cần xem hắn như là trẻ nhỏ dễ dàng.

Triệu Vô Cực liền nhìn về phía Sở Phi Huyền nói: “mẫu thân, thuốc tắm của ta gần như đã không có tác dụng gì rồi, người có đan phương nào khác không?”

Sở Phi Huyền ngồi xuống nhấp 1 ngụm trà liền cười nói: “Cực Nhi, đan phương này vốn không cần đổi. Người lúc trước chỉ là dùng 10 năm dược liệu mà thôi, ta sợ nếu dùng dược liệu niên hiệu quá cao người không chịu nổi nên trước cho người ngâm ngâm thấp nhất niên dược liệu lại nói. Nếu người đã cảm thấy không đủ dùng thì từ ngày mai đổi thành 20 năm dược liệu đi. Quan trọng là người phải chịu được dược liệu tôi thể mới được.”

“Không có việc gì mẫu thân, 10 năm dược liệu đối với ta liền gần như vô dụng rồi. Từ ngày mai liền đổi lại cho ta đi”

“Được”

Cả nhà 3 người lại tiếp tục ngồi hàn huyên 1 lúc, sau đó ăn cơm. Buổi tối Triệu Vô Cực lại tiếp tục đứng tấn.

Ngày hôm nay chiến đấu để hắn thấy được hạ bàn công phu quan trọng như thế nào, nếu như Hàn Tùng có thể điều chỉnh tốt trọng tâm cơ thể, không lao vào tấn công toàn lực thì hắn hẳn phải có một trận vất vả chiến đấu. Chỉ tiếc Hàn Tùng không hề có kinh nghiệm giao đấu, chỉ có dựa vào man lực xông tới, trọng tâm bất ổn liền khiến hắn có thể lợi dụng đòn đá đầu gối khiến hắn mất đi trọng tâm.

Loảng thoảng có thể thấy được, võ giả nếu không có hạ bàn công phu tốt, một khi giao đấu liền lập tức bị kẻ địch tìm thấy sơ hở, từ đó lợi dụng phản kích. Tu tiên giả có chút không giống, bọn họ đa số

liền là dùng linh thuật, chỉ có số ít đi cận chiến con đường mới quan tâm võ thuật tu luyện. Mà nhưng cái này chỉ là ở cảnh giới thấp mới hiện ra hữu hiệu mà thôi. Tới cảnh giới như Long Ngạo Thiên liền là nhất kiếm bổ sơn hà, khí thế bạt thương khung.

Triệu Vô Cực mấy tuần này liền là cố gắng gia tăng thời gian đứng mã bộ của bản thân, hắn cũng chưa tìm ra căn là cái gì? Căn ở đâu?

Điều này cũng khiến Triệu Vô Cực có chút buồn bực.

Theo hắn lý giải, căn chính là trọng tâm thân thể. Chỉ Cần tìm ra được, trong mọi tình huống luôn giữ vững trọng tâm liền là. Nghĩ thì dễ mà làm thì khó.

Nhân loại trong lúc đi, đứng, ngồi... đều là vô ý thức cân bằng cơ thể. Căn mỗi người đều tồn tại nhưng không phải ai cũng cảm nhận được. Nếu không cảm nhận được liền là đối với võ học cả đời này vô vọng rồi.

Triệu Vô Cực trong lòng thầm nhớ lại hình ảnh giao thủ cùng với Hàn Tùng, cảm nhận từng bước di chuyển biến hóa từ đó rút ra kinh nghiệm. Hắn lại tiếp tục cảm nhận căn của bản thân. Căn là cái gì? Căn ở đâu?

Triệu Vô Cực không ngừng hồi tưởng lại thêm tự hỏi, trong đầu hắn linh quan nhất tiêm:

“Căn, là võ đạo chi cơ bản, là võ sĩ chi gốc rễ. Căn, đâm xuống đại địa bám chắc khiến cho đại thụ có thể sừng sững. Căn, chính là chèo chống cơ thể điểm cân bằng. Mà xương sống liền là chèo chống cả cơ thể. Vậy khi hắn ngồi hoặc đứng yên, căn của hắn liền là ở gần Huyệt mệnh môn phía sau lưng. Nếu hắn di chuyển, chạy nhảy hay làm các động tác võ thuật, Căn của hắn cũng đang không ngừng thay đổi, hoặc là nói trọng tâm cũng đang không ngừng thay đổi. Do mỗi động tác khác nhau, căn liền sẽ thay đổi theo, nếu như căn bất động thân thể trọng tâm liền không đúng vậy thì tiếp theo chính là ngã xuống. Người bất động căn liền phải bất động, người động căn liền phải động.”

Nghĩ tới đây Triệu Vô Cực lập tức thu công. Hắn liền muốn nhận định một chút suy nghĩ của mình có phải chính xác hay không.

Đầu tiên là đứng thẳng, tất cả sức nặng thân trên đều tập trung vào 2 chân và xương sống, căn của hắn quả nhiên nằm gần huyệt mệnh môn. Ngồi xuống, thân dưới không hề chịu tải trọng, toàn bộ sức nặng liền tập trung vào xương sống, căn của hắn vẫn là gần mệnh môn.

Triệu Vô Cực bắt đầu chạy nhảy, từng chút một cảm thụ căn của mình biến hóa khi hắn thay đổi động tác. Lặp đi lặp lại thí nghiệm, hắn cố gắng ghi nhớ hết tất cả những cảm giác này, chỉ cần hắn biết căn của hắn ở đâu hắn liền có thể bảo toàn cân bằng cho bản thân. Từ nay về sau muốn đánh gãy căn của hắn đã không còn dễ dàng nữa rồi.

Thế là trong phòng Triệu Vô Cực liền làm ra một loạt động tác quái dị, lúc chạy lúc nhảy lúc đánh quyền lúc xuất trảo, đôi lúc hắn còn ngã ra đất. Nhưng rất nhanh hắn liền vui mừng đứng lên tiếp tục thử nghiệm.

Qua nửa canh giờ làm loạn thất bát tao các loại động tác, Triệu Vô Cực liền rút ra cái thứ 2 kết luận:

“Căn dễ dàng bị mất nhất trong lúc xuất chiêu với biên độ lực lượng quá lớn, chính là xuất toàn lực. Nếu sau này tập luyện võ đạo thì tốt nhất ra lực 9 thành lưu 1 thành, vậy thì không có kẻ hở cho người lợi dụng. Chỉ khi quyết định sống còn thì khắc mới có thể đánh ra 10 phần lực”

Triệu Vô Cực vui như mở cờ trong bụng, đây là lý giải đầu tiên đối với võ học của hắn, hắn cảm giác hết sức thích thú vui mừng.

“không chỉ có thế này, sau này Triệu Vô Cực ta sẽ càng ngày càng có nhiều lí giải, các ngày càng mạnh. Võ đạo của ta sẽ càng ngày càng tiến xa.”

Mang lấy tâm lí vui mừng, Triệu Vô Cực liền kết thúc đứng mã bộ, lên giường đi ngủ. Hôm nay hắn đã đạt được thứ hắn muốn, liền vui vẻ nghỉ ngơi thư giãn một chút bản thân, lao gặt kết hợp.

Cách đó mấy gian phòng, Triệu Phi Dương cùng Sở Phi Huyền đều đang tại trên giường xếp bằng luyện công. Triệu Phi Dương liền mở mắt ra nhẹ nhàng nói:

“Cực nhi đã tìm ra căn của bản thân rồi, mã bộ coi như tiểu thành. Ta còn tưởng Cực nhi mất một thời gian lâu nữa mới có thể hiểu ra đây”

Sở Phi Huyền cũng mở mắt ra nói: “Cực nhi thiên tư thông minh, nó có thể sớm như vậy lĩnh ngộ ta cũng không có cảm giác gì quái lạ. Nhưng mà võ đạo con đường tốt nhất để hắn tự mò mẫm, chúng ta chỉ cần nhẹ nhàng dẫn đạo là tốt rồi, không nên can thiệp quá nhiều”

“Ừm” Triệu Phi Dương nhẹ nói 1 tiếng liền nhắm mắt lại tiếp tục luyện công, Sở Phi Huyền cũng là như vậy. Hai người tuy buổi tối đều vào phòng ngủ nhưng không hề ngủ mà là xếp bằng luyện công, ngủ đối với bọn họ là không cần thiết, chỉ có điều hai người đều phân ra 1 tia thần thức quan sát Triệu Vô Cực để phòng hắn luyện công xảy ra vấn đề gì mà thôi.

Còn về phu thê ân ái, sau khi sinh Triệu Vô Cực 2 người cũng không có quá gần gũi. Dù sao tu sĩ tình yêu không giống phàm nhân suốt ngày quấn quýt lấy nhau, tâm ý tương thông là đủ rồi. Tu sĩ theo đuổi là cảnh giới càng ngày càng cao. 2 người mỗi ngày đều trở về nhà sinh hoạt là để Triệu Vô Cực có được cảm giác gia đình ấm áp, cho hắn một môi trường trưởng thành đầy đủ. Nếu không 2 người đều dành phần lớn thời gian bế quan tu luyện ở động thiên phúc địa của bản thân rồi.

Triệu Vô Cực đã tự mình chọn con đường võ đạo, 2 người sẽ toàn lực ủng hộ. Không quan trọng hắn đi được bao xa, chỉ cần 2 người 2 cái nguyên anh kì tu sĩ còn ở đây, Triệu Vô Cực tương lai liền sẽ có đảm bảo.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tiến bộ liên tục

Buổi chiều, sân nhỏ luyện võ.

Triệu Vô Cực mình trần đang bắt đầu 1 lượt khởi động các bài luyện thể cơ bản.

Hít đất, bật cóc, gập bụng, đẩy tạ,... là những bài khởi động làm nóng người ưa thích của hắn.

Ngày hôm nay hắn còn có thêm 1 món đồ chơi mới đó là kim bóp tay. Vật này rất nhỏ gọn nhưng lại là một vật tốt để luyện lực của bàn tay.

Tu luyện trào pháp không phải chỉ cần nhanh, chuẩn, hung ác mà còn phải có lực lực lượng cường đại, chỉ cần bắt trúng, đối thủ không thể dễ dàng thoát đi. Như vậy mới có thể thuận tiện triển khai các bước cầm nã tiếp theo.

Nhiều người không lựa chọn tu luyện trào pháp mà thay vào đó tu luyện quyền pháp là vì quyền pháp luyện tới đơn giản trực tiếp, không như trào pháp còn liên quan tới nhiều yếu tố mà trực quan thể hiện ra sức mạnh lại không quá đột xuất, khiến trào pháp không được ưa chuộng ở thế giới này.

Rõ ràng nhất chính là cứ 10 người võ giả tu luyện cơ sở quyền pháp cũng chưa chắc tìm ra được 1 người luyện cơ sở trào pháp.

Trào pháp không những cần nhanh, chuẩn, hung ác mà còn liên quan tới lực ly hợp tay, cùng thân pháp.

Nếu võ giả luyện quyền pháp có thể trực tiếp cứng đối cứng đối thủ một cách thoải mái, thì người tu luyện trào pháp lại chọn cách né tránh phong mang tấn công hiểm yếu, đầu pháp bớt đi một phần nhiệt huyết thêm 1 phần linh hoạt. Mà người tu luyện cơ sở quyền pháp ở thế giới này đa số đều là thiếu niên, ai cũng muốn sáng sủa khoải khoải đánh 1 trận đấm, vì vậy trào pháp lại càng không được ưa chuộng.

Triệu Vô Cực lại là 1 cái ngoại lệ. Hắn không quan trọng đầu pháp nhìn có đẹp hay không, đánh có được sáng khoải hay không mà hắn chỉ thấy trào pháp thích hợp bản thân, lúc thi triển hết sức tự nhiên vì thế nên hắn luyện rồi.

Triệu Vô Cực trải qua 2 tuần liên tu luyện, lại thêm tắm được cùng ăn uống đầy đủ, hắn bây giờ đã có thể nâng lên 40kg tạ đá, tạ kéo liền là 60kg, kim lực cũng là 30kg.

Đơn giản dễ hình dung, Triệu Vô Cực bây giờ trước có thể 1 quyền đánh chết bằng tuổi tiểu hài, mà bây giờ hắn có thể 1 quyền đánh chết một thiếu niên.

Nhưng Triệu Vô Cực tu cũng không phải là quyền mà là trào, hắn trào lực đại tăng, chỉ cần bị hắn bắt trúng khó lòng mà thoát đi.

Triệu Vô Cực từ dưới đất cầm lên 1 hòn đá, trong tay dùng lực bóp mạnh. Một giây sau, hòn đá liền biến thành từng khối vụn nhỏ.

Triệu Vô Cực trong mắt toát lên vẻ mừng rỡ. Thực lực lại có tăng tiến. Mỗi ngày tập luyện mỗi ngày nhìn xem mình mạnh lên khiến hắn cảm thấy vạn phần kinh hỉ. Niềm vui này như không có bờ bến, mỗi lần cảm giác được bản thân mạnh lên hắn lại cảm giác được tiến gần tới tiểu ngạo giang hồ, kiếm bặt thương khung ngày đó.

Triệu Vô Cực liền tiếp tục luyện thể đến tận trời tối mới trở về nhà nghỉ ngơi.

Đứng tản trong phòng, Triệu Vô Cực liền cảm ngộ lại những gì hôm qua đạt được.

Tuy nói hắn đã sơ hiểu về căn, nhưng để triệt để lí giải lại tiến thêm 1 cảnh giới, hắn càng cần tự thân cảm ngộ nhiều hơn nữa.

Căn theo hắn lí giải chỉ chính là trọng tâm bản thân. Vô giả cần luôn giữ vững được trọng tâm mới không dễ đối thủ mượn cơ hội mà gây khó dễ, nhất là những đối thủ am hiểu sâu nhu kinh.

Nhu kinh vô giả lấy đánh tan đối thủ căn làm trọng tâm, lấy nhu chế cương, chỉ cần cương không đạt tới mức độ lập tức đánh vỡ thể của bọn họ, bọn họ liền có thể tiếp tục dây dưa đi lên, đánh hao tổn chiến. Cuối cùng người chiến thắng chính là bọn họ.

Trải qua tới hôm qua kiểm nghiệm, Triệu Vô Cực hiểu rõ tầm quan trọng của căn. Hắn vừa đứng tản vừa suy nghĩ về căn.

Căn không đơn thuần chỉ là trọng tâm. Nhân loại bước đi trên 2 chân, căn liền phải dựa vào cơ thể cùng 2 chân đến cân bằng. Ta đang tu luyện chính là để hạ bàn càng thêm vững chắc, hạ bàn vững chắc căn liền vững chắc. Vì thế 2 thứ này tuy khác nhau nhưng lại là 1 thể, muốn đột phá cảnh giới tiếp theo liền phải luyện hạ bàn công phu rồi.

Triệu Vô Cực mã bộ tuy vừa mới đột phá tiểu thành, nhưng hắn cảm thấy thời gian của bản thân thật gấp gáp. Hắn không muốn từ từ mài công phu đột phá, vì vậy cần phải thấy hiểu bản chất để quy hoạch ra con đường ngắn nhất giúp hắn đột phá cảnh giới tiếp theo.

“Như thế nào mới có thể gia tốc tu luyện hạ bàn công phu đây?” Triệu Vô Cực trong lòng trầm nghĩ.

Hắn sức nhớ lại trước đây đã từng thấy những cái kia thiếu lâm cao tăng, chân đứng mã bộ tay xách thùng nước, đầu đội 1 chén trà. Như vậy có thể vừa luyện sức bền cho 2 tay, lại có thể khiến xương cột sống thêm thẳng tắp, trọng tâm vững vàng, 2 chân phải căng lên ngón chân bám chặt mặt đất để cơ thể không đổ về phía trước.

Đúng là một ý hay. Triệu Vô Cực nghĩ liền làm, giải khai mã bộ chạy tới tiểu viện cầm ngay 2 xô nước, đổ một nửa xô nước mang vào phòng mình.

Hắn trước hết bải ra đứng tản tư thể, lại 2 tay cầm 2 xô nước để trước mặt. Cánh tay cơ bắp gồng lên gánh chịu sức nặng của 2 xô nước, sống lưng càng thêm thẳng tắp, chân hết sức căng thẳng.

Hắn liền cảm thấy bản thân như 1 cây đại thụ đang bị cuồng phong thổi về phía trước, rể bộ không ngừng bám lấy mặt đất chèo chống thân cây, cho dù cuồng phong bạo vũ thế nào cũng không thể lay chuyển.

Mới đầu, hắn cũng không quá cảm thấy mệt mỏi, nhưng càng về sau axit lactic tụ tập càng nhiều gây nên cơ bắp mỏi mệt hắn càng khó chịu. Cánh tay mỏi nhừ, chỉ muốn buông xuống 2 chậu nước nghỉ ngơi 1 chút. Chỉ cần nghỉ ngơi 1 chút hắn lại có thể tiếp tục làm lại một lần khác.

Triệu Vô Cực nghĩ tới đây liền mãnh liệt lắc đầu 1 cái cảnh tỉnh bản thân. Hắn tu luyện liền một mạch mà thành, từ trước tới giờ đều là mượn nhờ tinh thần mạnh mẽ chống đỡ, tinh thần hắn cứng cõi hơn rất nhiều lần so với người khác, mang tới sức chịu đựng, sự bền bỉ đều là người khác mấy lần.

Hắn chỉ cần tu luyện 1 lần là đủ, nhưng quyết không buông tha. Không cần biết bản thân có thể giữ tư thế này bao lâu, nhưng hắn quyết tâm làm tư thế đúng tiêu chuẩn, cánh tay không nửa điểm trĩ trệ.

Lần trước hắn đứng tản cũng chính là như vậy tới, lần này hắn cũng là như vậy tới.

Vô giả, cần có là tinh thần bất khuất, chiến ý mãnh liệt. Đối với võ đạo một mực xông tới không sợ hãi, nếu không tâm cảnh liền có sơ hở. Chỉ cần nuông chiều bản thân 1 lần, lần sau rất dễ dàng phạm lại cùng loại lỗi lầm.

Hắn, Triệu Vô Cực không thể nuông chiều bản thân.

Lúc đầu cánh tay hắn con đau đớn mỏi mệt. Triệu Vô Cực chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Một lát sau, cánh tay hắn liền trở nên chết lặng. Triệu Vô Cực nghiêng rằng, mồ hôi nhẹ nhàng từ trán hắn rơi xuống.

Không chỉ cánh tay chết lặng, sống lưng hắn cùng chân hắn cũng mỏi nhừ. Triệu Vô Cực cả người ướt đầm mồ hôi nhưng quyết không buông tha.

Cực hạn tới, Triệu Vô Cực ngã ra mặt đất. 2 xô nước văng tung tóe khắp nơi, cả phòng liền lập tức ướt một mảnh.

Triệu Vô Cực mệt mỏi, 2 mắt nhắm nghiền ngủ thiếp đi. Hắn biết sáng ngày mai hắn sẽ lại sạch sẽ thức dậy, mẫu thân hắn là sẽ đưa hắn lên giường ngủ mà không để hắn ngủ đất đấy.

Hắn cũng đoán không sai. Sở Phi Huyền liền từ ngoài cửa đi vào, 2 tay hơi có linh lực chấn động. Triệu Vô Cực liền được nâng lên, trên người chất bản cùng mồ hôi liền được làm sạch.

Sở Phi Huyền cởi áo hắn ra, lại mặc vào một cái áo khác cho hắn, sau đó mang hắn lên giường đi ngủ. Nàng lại quay lại đối với vũng nước trên mặt đất phát tán 1 ít linh lực, nước liền lập tức bốc hơi, sàn nhà lại sạch sẽ thoáng mát.

Làm xong hết thảy nàng liền thở dài một tiếng: “cực nhĩ ý nghĩ li kì cổ quái thật là nhiều”. Nói xong trở về phòng tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Triệu Vô Cực như thường lệ ăn uống no đủ tiếp tục luyện tập cơ sở trao pháp.

Trao pháp tồi tệ, hắn đã sớm thử nghiệm qua. Nếu không có trao pháp hỗ trợ thì hắn đã không thể luyện thể nhanh như thế.

Triệu Vô Cực đã sớm nhập môn, cơ sở trao pháp bị hắn đánh đi đánh lại đến mức không thể nhuần nhuyễn hơn được nữa.

Lại trải qua lần trước ở ngoại môn kinh nghiệm, thêm những ngày này luyện thể Triệu Vô Cực trao pháp liền có dấu hiệu muốn đột phá.

Muốn xuất trao có thể phá phong, hắn liền luyện thêm cơ bắp phần vai cùng cơ tay bằng máy tạ kéo, hiệu quả rất rõ rệt.

Triệu Vô Cực trong sân tập, đang bày ra trao pháp cơ sở thức mở đầu.

Hắn liền tinh tế cảm ngộ từng khối cơ bắp vận chuyển khi xuất trao, tính toán kinh lực phân phối sao cho hợp lý để có thể xuất thủ 9 phần lưu 1 phần, dễ dàng ổn định căn của bản thân.

Triệu Vô Cực không vội vã xuất ra thức đầu cũng là thức mạnh mẽ nhất mà tiếp tục súc thể. Hắn đang nhớ lại cảm giác lúc đó.

Xuất trao, liền muốn hung ác. Xuất trao, liền muốn đối thủ bị thương. Xuất trao liền muốn mạng của đối thủ. Xuất trao, hắn muốn làm hùng ung, mà đối thủ của hắn chỉ có thể làm con thỏ nhỏ bị hắn tàn sát sẵn sẵn.

Triệu Vô Cực gầm lên 1 tiếng liền khom bước cong lưng xuất 1 trao về phía hư không phía trước. Trao xuất như thiểm điện, thể tới dừng mãnh hung ác duy tiền bất lùi.

Triệu Vô Cực khí thể tích súc lại đến cực đại, một trao này liền là tụ tập kinh nghiệm của hắn từ lúc luyện trao pháp tới nay. Trao như giao long xuất hải, cuồng giao nộ thét, một tiếng xé gió trong nháy mắt xuất hiện.

Triệu Vô Cực có chút ngu ngơ, hắn vừa rồi giống như đã đột phá rồi.

Một cổ nước ấm bỗng hư không đàn sinh, ở trong bụng hắn bồi hồi.

Triệu Vô Cực chỉ cảm thấy cả thân khoan khoái dễ chịu không thể tả, như có vô hạn sức lực dùng không hết.

Hắn tinh tế nhắm mắt lại cảm nhận, ở đan điền hắn như có 1 đoàn khí mơ hồ. Hắn có thể điều động đoàn khí này, nhưng lại bị giới hạn ở trong đan điền của hắn, không thể thoát li ra.

Triệu Vô Cực kinh hãi, hắn biết bản thân đã tu ra nội lực. Là tia đầu tiên nội lực của bản thân.

“UỒng. hahaha”

Hắn không thể kiềm chế vui sướng, liền thét dài một tiếng. Hắn kiếp trước chỉ là 1 cái điều ti, kiếp này tất cả cố gắng đã cho thấy thành quả. Hắn đã có nội lực, hành tẩu giang hồ tiểu ngao thương khùng còn có thể xa sao? Ngược lại chính hắn không cảm thấy xa. Từ đây hắn, Triệu Vô Cực liền không còn là phạm nhân.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Lựa chọn bí tịch

Kinh hi đến quá bất chợt, hắn muốn tìm người chia sẻ.

Đúng, kiếp trước hắn cũng có phụ mẫu, được phụ mẫu thương yêu nhưng hắn cho đó là chuyện đương nhiên.

Kiếp này, bước chân vào tu tiên giới, hắn hiểu rõ được phụ mẫu quan trọng như thế nào. Tinh thần mạnh mẽ cũng khiến hắn suy nghĩ nhiều chuyện càng rõ ràng, hắn biết được tình cảm gia đình là như thế nào trân quý.

Tâm tình hết sức kích động vui mừng vì đột phá . Triệu Vô Cực liền chạy thật nhanh về nhà.

Vừa về tới cửa ,từ xa nhìn thấy thân ảnh nẫu thân hắc, hắc liền thốt lên:

“Mẫu thân, ta thành công. Ta đã có nội lực rồi ,haha” Nói xong hắc liền nhào vào ôm lấy Sở Phi Huyền

Sở Phi Huyền có chút mộng. Trước đây con trai nàng thường xuyên bày ra 1 bộ ông cụ non bộ giăng , lúc nào cũng trang thành thực , hôm nay tự nhiên lại trở nên kích động như thế khiến nàng có chút không phản ứng kịp.

Lặng một chút, nàng liền lấy lại tinh thần, vui mừng nói :

“Cực nhi đột phá rồi sao, để mẫu thân xem nào”

Sở Phi Huyền đưa tay cầm lấy cổ tay Triệu Vô Cực, một luồng linh lực lập tức tản ra, dọc theo nhỏ bé kinh mạch của hắc đi vào đan điền. Luồng linh lực này chỉ cảm nhận thoáng chút lập tức liền lui trở về.

Sở Phi Huyền nói: “ Cực nhi , ngươi đúng là đã đột phá. Trong cơ thể ngươi đã có nội lực , mặc dù rất ít nhưng vẫn là có. Tiếp theo ngươi cần chọn công pháp tu luyện cho bản thân mình. Nhớ kỹ không được cùng người tranh đấu, sẽ bị lùn biết chưa?”

Triệu Vô Cực không cho là chuyện quan trọng haha cười nói : “ Mẫu thân , ngươi thấy ta có giỏi không?” 2 mắt sáng lên nhìn chăm chăm Sở Phi huyền , 1 bộ dạng ta rất giỏi mau tới khen ta bộ đáng.

Sở Phi Huyền liền bật cười, hài tử vẫn là hài tử nha, thích được đại nhân khen ngợi.

“ Đúng vậy , Cực nhi thật giỏi. Cực nhi muốn được thưởng gì nào?”

“ Ta muốn ăn Đông Hà đại Bạng”

Thanh Vân Tông địa về phía đông có một con sông lớn tên Đông Hà, sông có nhiều hải sản . Ở đây có một thành trấn nhỏ tụ tập một số phạm nhân cùng cấp thấp tu sĩ khai thác Đông Hà tài nguyên.

Đại Bạng chính là một trong số đó. Trước đây Triệu Vô Cực đều thích ăn hải sản, sở thích này được hắc giữ lại ở kiếp này.

“Được rồi, lát nữa mẫu thân sẽ đi mua cho ngươi. Tối nay sẽ nấu thật nhiều món ngon cho ngươi được không?”

“haha , vậy ta bây giờ đi tàng thư các nhé”

“ Đi sớm về sớm”

Triệu Vô Cực vừa đột phá ,tâm tình vui sướng bên dưới liền nghĩ đi tàng kinh các kiếm lấy vài quyển tâm pháp thích hợp bản thân tu luyện.

Hắc trước giờ luôn luyện thể, cơ sở rất tốt nên hắc muốn hướng tới nội ngoại kiêm tu.

Mà nội ngoại kiêm tu trong đó phải kể tới thiếu lâm tự , rất nhiều công pháp tuyệt học đều xuất phát từ đây.

Triệu Vô Cực xe nhẹ đường quen chạy tới Tàng thư các hắc liền gấp nằm ngủ gật trên ghế đầu Diệp trưởng lão.

Triệu Vô Cực liền đi tới lễ phép hành lễ chào nói : “ Diệp trưởng lão tốt, Vô Cực tới tìm hiểu vài cuốn bí tịch”

Diệp Trưởng lão hòa ái nở nụ cười nhìn Triệu Vô Cực : “ Vô Cực muốn xem công pháp gì , ta có thể giúp ngươi tư vấn đỡ mất thời gian tìm kiếm.”

“ Ta muốn tìm các loại phạm nhân nội công tâm pháp, đặc biệt là nội ngoại kiêm tu loại kia”

Diệp trưởng lão suy nghĩ một chút liền nói : “ Phạm nhân nội công tâm pháp môn phái chúng ta có, hơn nữa có rất nhiều. Nhưng trước giờ chẳng có ai xem nên được xếp chung vào tòa nhà kia. Công pháp được phân loại theo từng hàng . Nội công tâm pháp, bí kỹ, thân pháp , quyền pháp, chưởng pháp , ... đều được để riêng thành từng hàng. Chất lượng tốt xấu được xếp từ trên xuống dưới. Ngươi nếu muốn xem tốt nhất cứ xem mấy quyển nằm phía trên cùng là được rồi.”

Triệu Vô Cực nhìn theo hướng Diệp trưởng lão chỉ, đó là một tòa lầu nhỏ. Không quá sạch sẽ vì ít người qua lại. Mặc dù vậy thỉnh thoảng vẫn có tạp dịch đệ tử tới đất quét dọn.

Triệu Vô Cực thu hồi ánh mắt , lại hỏi : Diệp gia gia, chúng ta là tu tiên môn phái , sao bí tịch của phạm nhân lại nhiều như vậy”

“Chúng ta đúng là tu tiên môn phái nhưng phạm nhân giang hồ phân tranh không ngừng. Trăm hoa đua nở, chóng đẹp chóng tàn. Mỗi lần có môn phái giang hồ bị diệt môn hoặc giải tán, chỉ cần là chúng ta môn phái chưa có bí tịch đều phải đệ tử ngoại môn qua đó sưu tầm một hồi xem sao. Dần dà tích lũy nên số bí tịch bấy giờ. Không chỉ phạm nhân môn phái mà tu tiên môn phái cũng là đạo lý tương tự. Lâu ngày như thế xuống sẽ hình thành nội tình của môn phái chúng ta.”

Triệu Vô Cực gật đầu: “Vậy Vô Cực đi trước”

“Ừm đi đi, Chọn được quyền sao đưa qua đây đăng kí rồi sao chép là được”

Triệu Vô Cực thi lễ 1 cái đi vào nhà nhỏ.

Bước vào nhà nhỏ, Triệu Vô Cực liền thấy được hàng hà sa số võ công bí tịch được sắp xếp theo cang hàng ngang dọc đều đặn

Phía trên còn treo bảng hiệu thông báo ở hàng nào là nội công, ngoại công...

Triệu Vô Cực đầu tiên liền tìm tới hàng nội công tâm pháp. Đưa ánh mắt nhìn lên hàng trên cùng, hắn liền thấy được một số môn công pháp cùng giới thiệu vắn tắt.

“Thủy nguyên công. Nội công tâm pháp của Thủy Nguyên Phái. Nội lực liên miên không dứt, sinh sôi không ngừng, thích hợp phối hợp với các loại thân pháp...”

“Nhật Diệu Công. Nội công tâm pháp của nhật diệu tông. Nội công nóng rất dương cương, tu luyện đại thành mỗi lần giao thủ có thể đánh vào thể nội đối thủ phá hư kinh mạch, quấy rối vận chuyển chân khí...”

“Trích tinh tâm pháp. Nội công tâm pháp của Trích tinh tông. Nội lực hùng hậu dũng mãnh, tiến triển nhanh. Tu luyện đại thành có thể trích tinh tróc nguyệt...”

Triệu Vô Cực trong lòng thầm nhỏ nước bọt “phạm nhân công pháp mà thôi còn nói trích tinh tróc nguyệt, cường thân kiện thể còn nói được. Môn phái này đối với tâm pháp của mình đúng là đủ cường điệu hóa”

Không để ý chút này vớ vẩn công pháp. Triệu Vô Cực liền tìm tới hắn đã chọn được trước khi tới nơi này: Nội ngoại kiêm tu thiếu lâm bí tịch

Sách có 4 5 bản: La Hán công, Đồng tử công, Bất diệt kim thân, Đồng bì công, Thiết cốt công”

La hán công khá trung quy trung củ, nội công mạnh mẽ vững vàng, nhưng luyện thể lại không quá đặc biệt. Chỉ có thể làm không tệ một cái đánh giá mà thôi. Triệu vô Cực xem qua liền đề lại.

Đồng tử công, trước đưa điều kiện là thân đồng tử. Nội công thuần túy mạnh mẽ, sức chiến đấu cao, cơ thể dẻo dai. Nhưng trước khi đại thành không được phá thân nếu không nội công tản hết. Môn công pháp này Triệu vô Cực cảm thấy bản thân vẫn là có thể tu luyện, dù sao hắn cũng không nghĩ mình cái này bé nhỏ có thể làm sao phá thân. Chỉ có điều Đồng tử công luyện thể không quá mạnh mẽ mà thôi.

Bất diệt kim thân là một môn công pháp do 1 vị thiên tài hòa thượng tự mình sáng tạo. Không thuộc chính quy thiếu lâm công pháp nhưng lại thắng ở mạnh mẽ dị thường, nội lực thuần hậu dày đặc. Tu luyện đại thành thân thể như kim thân, đúc thành vô lậu chi thể, tam tiêu đóng kín. Có thể nói là đúng với sở cầu của Triệu Vô Cực hiện tại.

Còn lại 2 môn Triệu Vô Cực cũng xem qua nhưng không quá vừa ý. Hắn cũng cố gắng tìm qua xem có cái gì Dịch căn kinh, Tây tùy kinh các loại nhưng đáng tiếc hắn không thể tìm được.

“là tàng kinh các không có hay là thế giới này không có 2 môn tâm pháp này” Triệu Vô Cực thầm nghĩ.

Cuối cùng. Hắn quyết định liền chọn Bất diệt kim thân công.

Còn lại thiếu chính là một môn chủ công pháp cùng thân pháp.

Triệu Vô Cực trước khi tới đây liền đã quyết định tốt. Hắn tu là cơ sở luyện thể trao pháp liền học được Long Trảo thủ, thân pháp thì luyện Thủy thượng phiêu được rồi.

Mang 3 cuốn công pháp đi tới trước mặt Diệp trường lão, Triệu Vô Cực vui vẻ nói:

“Diệp gia gia, ta chọn 3 quyển này”

“Ừm. Bất diệt kim thân, long trảo thủ cùng thủy thượng phiêu. Vô Cực nếu người đã luyện long trảo thủ ta kiến nghị nên học luôn niêm hoa chỉ, 2 môn võ công này vốn là cùng một đường có tác dụng giúp nhau thúc đẩy tiến độ”

Triệu Vô Cực nghe vậy liền tiếp thu lời khuyên nói: “vậy liền làm phiền gia gia giúp ta sao chép rồi”

Diệp trường lão cầm lên 3 quyển sách, tay lật nhẹ một cái liền xuất hiện 4 cái khác quyển sách bản sao đưa cho Triệu vô Cực.

“Luyện cho thật tốt nhé Vô Cực” Diệp trưởng lão cổ vũ

“ta sẽ cố gắng Diệp gia gia. Tốt, ta về trước. Hôm khác ta lại tới thăm diệp gia gia”

Triệu Vô Cực thi lễ một cái, mang 4 quyển sách vui vẻ trở về nhà. Hắn xem qua niêm hoa chỉ giới thiệu.

Niêm hoa chỉ là một môn ngoại công dùng ngón cái cùng ngón trỏ xoa bóp viên đá, sắt loại hình để tăng cường chỉ lực. Môn ngoại công này thích hợp kết hợp với long thảo thủ cùng ám khí lưu thủ đoạn.

Thở ra một hơi, Triệu Vô Cực trong lòng vui vẻ: “cửa ải thứ nhất đã vượt qua, tiếp theo liền là tu luyện nội công thật tốt, tìm cơ hội ra giang hồ dạo chơi 1 vòng”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Công pháp

Trở lại phòng của mình, Triệu Vô Cực liền lật xem võ công bí tịch.

Long thảo thủ là được ưa chuộng nhất thảo công của thiếu lâm, gồm 36 chiêu tất cả, đi chủ yếu là cương mãnh con đường.

Người luyện cần trước đại thành cơ sở thảo pháp, sau đó rèn luyện long thảo thủ mới có thể nhanh chóng tiến bộ. 30 chiêu đầu cương mãnh tập kích, 6 chiêu cuối thì lại từ cương hóa nhu, cuối cùng cương nhu hòa hợp.

Niêm Hoa chỉ thì bao gồm luyện tập pháp môn cùng phát lực thủ đoạn, khá đơn giản.

Người luyện đầu tiên cần dùng ngón trỏ cùng ngón cái vẩy về nát hạt đậu, hạt cát, hạt sắt các loại hình

Vẩy về khiến cho chúng trở nên nhỏ dẹt hoặc nát thì thành công, có thể đổi loại tiếp theo luyện tập.

Tu đến đại thành 2 ngón tay lực lượng cực kì mạnh mẽ, dùng ném ra ám khí tốc độ tấn mãnh dị thường, nhảy mất đoạt mệnh.

Triệu Vô Cực hiện tại liền đang dùng kim bóp tay để luyện tập, lực tay của hắn vốn cũng không nhỏ, ngược lại luyện tập môn này niêm hoa chỉ vừa vẩy như hồ thêm cánh.

Thủy thượng phiêu thân pháp cũng là một môn thân pháp thượng thừa trong chốn võ lâm. Người luyện trước hết cần đổ 1 chum nước đầy, sau đó di chuyển trên miệng bình mà không làm đổ chum nước hay nước trong chum.

Luyện tập thành thạo sau bớt dần nước xuống. Khi luyện thành đôi chum nước thành cái rô, trong rô bỏ đá. Có thể ở thành rô di chuyển tự do linh hoạt liền thành công.

Cảnh giới cuối cùng chính là lấy 1 sợi dây thừng buộc căng 2 đầu rồi di chuyển bên trên, có thể di chuyển qua lại thoải mái thì tiến tới đổi lại càng mãnh sợi dây luyện tập.

Thân pháp đại thành cơ thể cực kì linh hoạt nhẹ nhàng, nhất hơi độ giang là chuyện bình thường.

Triệu Vô Cực trước đây còn có nghe qua Thủy Thượng Phiêu cảnh giới tiếp theo chính là thảo thượng phiêu.

Đề hắn quan tâm nhất chính là bắt diệt kim thân cái này nội công tâm pháp.

Bắt diệt kim thân được các trưởng lão đánh giá hàng đầu mà xếp lên trên cùng không phải không có chỗ hay của nó. Tu luyện cường thân kiện thể, lại có thể đúc thành Vô Lậu chi thể ở cảnh giới phạm nhân đã được xem là công pháp hiếm có.

Triệu Vô Cực chưa xem qua Dịch cân kinh, tẩy tủy kinh nhưng 2 môn công pháp này được người khác thổi lên tận trời ắt hẳn là rất mạnh, nhưng hắn cảm thấy Bắt diệt kim thân cũng không kém đi chỗ nào.

Hơn nữa Thanh Vân Tông không có những này pháp môn hắn cũng không tiện đi tìm kiếm, chỉ bằng trước mắt có cái gì thì dùng cái đó, Bắt diệt kim thân luyện thể đặc tính khiến hắn rất hài lòng

Luyện quyền không luyện công, đến già cũng vô ích.

Lời này cũng không phải nói suông. 1 môn công pháp mạnh mẽ có thể rút ngắn đi cực lớn quá trình tu luyện. Nội lực mạnh mẽ thuần khiết có thể để người luyện ở cùng cảnh giới vô địch, thậm chí vượt cấp khiêu chiến.

Triệu Vô Cực mở ra bí tịch, dần dần đọc lên nghiền ngẫm: “Bất diệt Kim thân, đúc bất diệt chi thể, rèn kim ngọc chi thân. Môn công pháp này nội ngoại kiêm tu, thể phách cường hãn gánh chở nội lực tinh thuần nóng bỏng. Lúc luyện công chu thiên tuần hoàn đi qua huyết bách hội sôi trào trong cơ thể khí huyết, tạo ra đại lượng khí nóng. Nếu không thể thoát khí dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Lúc tu luyện cần cởi bớt quần áo, để dễ dàng thoát khí. Đặc biệt, muốn luyện công này, tất phải cạo đầu. Công pháp đại thành tóc tự tái sinh.”

Triệu Vô Cực đọc đến chỗ này có chút lảng. Môn công pháp này trước đưa điều kiện cũng quá nhiều à.

Phải là đồng tử chi thân, hần liền là.

Phải cởi bớt quần áo, hần có thể cởi.

Nhưng phải đầu trọc, hần lại không quá tình nguyện.

Trước giờ chẳng phải tên hòa thượng thường bị mắng là lừa đầu trọc sao, hần Triệu Vô Cực thiên sinh anh tuấn, tóc đen bóng bĩnh bây giờ lại phải để đầu trọc hần có chút không cam lòng.

Nhưng không để đầu trọc vận chuyển chu thiên đi tới huyết bách hội sẽ cản trở thoát khí, như vậy thì càng được không bù mất.

Triệu Vô Cực vô lực thở dài một tiếng. Xem ra chỉ có thể cùng mái tóc nói lời vĩnh biệt.

May mắn hần còn bé, cũng chả cần phải để ngoại hình tốt cho ai xem. Cạo liền cạo đi, mang công pháp này sớm tu luyện tới đại thành mọc lại tóc là được rồi. Triệu Vô Cực còn không tin hần không luyện nổi công pháp này.

Trong lòng quyết chí, Triệu Vô Cực bắt đầu đọc đi đọc lại công pháp, nghiền ngẫm từng câu chữ trong đó. Cố gắng đọc hiểu ghi nhớ hết cuốn bí tịch.

Vừa đọc vừa ngẫm nghĩ một lúc, Triệu Vô Cực mới sực tỉnh lại, nhìn ra bên ngoài trời đã tối.

Hần bỗng nghe thấy tiếng xe gió bên ngoài truyền tới, là phụ thân hần đạp phi kiếm trở về.

“Cực nhi ăn cơm thôi” Sở Phi Huyền tiếng gọi liên truyền tới.

Triệu Vô Cực tới trước bàn ăn, đập vào mắt hần là một bàn thức ăn đủ loại màu sắc phong phú. Hấp dẫn ánh mắt hần nhất lại là món Bạng xào hỏa kê thanh măng.

Bạng thì là lúc trước hần muốn Sở Phi Huyền.

Hỏa vĩ kê là Thanh Vân Tông chăn nuôi.

Thanh măng là Thanh Vân Tông phía sau núi 1 chỗ linh khí ảm đạm, chỗ này trúc mọc thành rừng, bên trong uẩn dưỡng thai nghén thanh măng lại có khả năng tụ tập một ít nhỏ nhoi linh khí, dùng hái về làm món ăn quả là tuyệt diệu.

Đồ ăn tuy nhiều nhưng đa số đều chỉ là làm cho hần ăn. Triệu Phi Dương cùng Sở Phi Huyền đã sớm đạt tới cảnh giới ích cốc, bọn họ ăn cực ít.

Ngược lại là Triệu Vô Cực tuy còn nhỏ nhưng lại là luyện võ, sức ăn không nhỏ một chút nào. Hơn nữa hần đang tuổi ăn tuổi lớn, Sở Phi Huyền lại không ngừng nghĩ nấu ra các loại linh thực món ăn cho hần bổ sung dinh dưỡng, chính vì vậy Triệu Vô Cực võ đạo 1 đường mới có thể đi nhanh được như vậy.

Một nhà 3 người ngồi vào bàn bắt đầu ăn uống.

Triệu Vô Cực liền nói: “Cha, ta hôm nay đã chọn được công pháp rồi. Là bất diệt kim thân quyết. Ngươi có muốn xem qua không?”

Triệu Phi Dương ngưng lại 1 chút nhìn Triệu Vô Cực: “Là công pháp đó à, ta trước đây cũng từng xem qua rồi. Môn công pháp này cũng được xem là đỉnh cấp trong đám phẩm cấp công pháp rồi. Hơn nữa lại là nội ngoại kiêm tu, không sai. Nhưng mà Cực nhi môn công pháp này luyện liền muốn cạo đầu à. Ngươi không phải định xuất gia đi tu đấy chứ?”

Nói đến đây hần có chút hí ngược nhìn xem con trai hần. Tên tiểu quỷ này cạo đầu không biết trông như thế nào?

Triệu Vô Cực còn chưa kịp trả lời, Sở Phi Huyền đã cắt ngang: “cái gì, cạo đầu? Cực nhi tuấn tú là thế sao có thể cạo đầu giống mấy cái kia lừa trọc. Cực Nhi ngày mai ta đưa ngươi đi chọn công pháp khác.”

Sở Phi Huyền tuy bình thường đều là một bộ dáng thực mẫu, nhưng tính tình lại khá hỏa bạo. Đụng đến chuyện nàng dễ tâm thương không bỏ qua thỏa hiệp, không giống Triệu Phi Dương ôn hòa hơn nhiều.

Triệu Vô Cực liền cười làm lành: “Mẫu thân, cạo đầu chỉ là lúc đầu, về sau liền mọc lại là.”

“thể cũng không được, ta không muốn Cực nhi đáng yêu của ta biến thành đầu trọc”

Triệu Vô Cực có chút im lặng liếc nhìn cha hần cầu cứu. Triệu Phi Dương lại nói:

“không có gì to tát, lấy tốc độ tu luyện của Cực nhi chẳng mấy chốc mà đại thành thôi, mọc lại tóc nhanh thôi mà. Nếu muội sốt ruột vậy sao không luyện vài lô tụ khí đan cho Cực Nhi tăng tốc độ tu luyện.

Sở Phi Huyền liền định phản bác cái gì, Triệu Vô Cực liền nhanh nhẹn nói:

“Mẫu thân, ta cảm thấy công pháp này rất thích hợp ta đây,ngươi không cần nói nữa, ta sẽ cố gắng tu luyện nhanh chóng đại thành để mọc lại tóc.”

Sở Phi Huyền nghe vậy hậm hực một chút lại không tiếp tục phản đối, liền nói:

“Vậy được rồi để ta luyện vài lô tụ khí đan cho ngươi”

“Hi hi mẫu thân tuyệt vời nhất”

Triệu Vô Cực liền lập tức vỗ mông ngựa Sở Phi Huyền, sau đó tiếp tục ăn cơm. Hần ngày hôm nay còn chưa bắt đầu tu luyện đây.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Đi Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tu luyện thời gian chi hạn thiếu

Đứng ở trong diễn võ trường Triệu Vô Cực có chút thờ dãi.

Từ lúc hần chọn lựa công pháp trở về, số lượng võ học của hần phải luyện tập tăng một cách chóng mặt.

Hần không những phải rèn thể, còn phải luyện cơ sở trao pháp, mã bộ cùng 4 môn võ công vừa học được.

Hần có cảm giác như mình trở lại thời kì ôn thi, bài tập nhiều không đếm xuể, thức đêm làm cũng không hết.

May mắn kiếp này hần đầu óc tốt dùng, khả năng ghi nhớ cùng linh ngộ đạt được tăng cường, hần học mọi thứ đều trở nên dễ dàng hơn rất nhiều, cũng có được những cảm ngộ riêng của bản thân.

Đứng trong sân, Triệu Vô Cực bắt đầu bày ra tư thế cơ sở trao pháp thức mở đầu. Hần tuy đã luyện cơ sở trao pháp tới tiểu thành nhưng nếu muốn luyện tốt Long Trảo thủ thì hần còn phải khổ luyện trao pháp tới đại thành.

Triệu Vô Cực rất nhanh liền điều chỉnh tâm thái, bước vào trạng thái tu luyện. Lúc tu luyện hần rất chú tâm, mỗi lần làm ra động tác hần đều cố gắng cảm ngộ sự vận động của các bắp thịt của bản thân.

“Uống”

Triệu Vô Cực gầm nhẹ 1 tiếng, hần đánh ra khom bước xuất trao thức so với trước càng nhẹ nhàng linh hoạt. Triệu Vô Cực không tiếp tục đánh ra thức thứ 2 mà hơi trầm ngâm suy nghĩ:

“Nội lực có thể tôi thể, để cho cơ thể bách bệnh không sinh, đưa đến hiệu quả kéo dài tuổi thọ. Nội lực của ta đồng thời cũng đang cường hóa cơ thể khiến cho bản thân càng sức mạnh lực bộc phát càng ngày càng mạnh mẽ sao.”

Triệu Vô Cực liền bước vào cánh cửa tiểu thành trao pháp, nhưng chỉ trải qua thời gian cực ngắn như thế có được nội lực hần đã cảm thấy được nội lực mang tới chỗ tốt.

Nội lực của hần dường như mỗi lúc đều đang cường hóa lấy cơ thể hần để hần có thể càng dễ dàng đột phá cảnh giới võ học.

Triệu Vô Cực cũng không biết sở dĩ hần có thể cảm nhận rõ rệt như vậy nhất là bởi vì tuổi hần còn nhỏ, cơ thể liền đang phát triển. Mỗi ngày đều được ăn đầy đủ dinh dưỡng đã đủ cho hần phát triển cùng luyện võ, nội lực lại như 1 liều kích thích tề khiến hần càng phi tốc tăng trưởng.

Tuy điều này rất có lợi nhưng cũng có mặt hại của nó. Nếu như Triệu Vô Cực lúc nào đó không thể đáp ứng được nhu cầu dinh dưỡng cho cơ thể, nội lực lại kích thích thêm bản thân hần rút lấy trong cơ thể năng lượng, hần liền sẽ tổn hao bản nguyên, tuy có lợi trong chớp mắt nhưng tương lai chắc chắn không thể đi xa.

Triệu Vô Cực không tiếp tục lo nghĩ, hần liền nhanh chóng đánh ra nguyên bộ luyện thể trao pháp.

Luyện thể trao pháp được hần đánh hồ hồ sinh phong, không hề có chút đoạn mọi động tác như là nước chảy mây trôi nhẹ nhàng đúng nhịp, lộ ra 1 cỗ tiểu tông sư khí độ.

Triệu Vô Cực đánh xong 1 bộ liền thu công. Hần cảm nhận được trong cơ thể có 1 dòng khí nóng lưu chuyển, dòng khí này bình thường rất êm dịu nhưng lúc hần đánh trao thì lại gia tốc di chuyển khắp toàn cơ thể, không ngừng vuốt ve cơ thể hần, để hần giảm bớt mọi mệt.

Triệu Vô Cực lấy làm mừng thầm, hần liền nghỉ ngơi một lát sau đó tiếp tục không ngừng nghỉ đánh trao cho đến khi sức cùng lực kiệt mới dừng lại.

Nghỉ ngơi chốc lát, Triệu Vô Cực liền hồi phục lại sức lực. Hần liền đi tới trước một cái đại chum.

Cái chum này chính là hần chuẩn bị để luyện thủy thượng phi thân pháp.

Lúc này cái chum đang chứa đầy nước. Triệu Vô Cực đề khí liền nhảy lên miệng chum, chân đứng 1 cách chân bằng. Sau đó hần bắt đầu dõn 1 chân bước ra phía trước, thể cân bằng lúc này liền đánh mất. Triệu Vô Cực liền càn cùng lúc giữ thăng bằng vừa di chuyển trên miệng chum lại không được làm chum đổ nước.

Triệu Vô Cực đứng trên chum di chuyển nhanh nhẹn như linh hầu, mỗi bước chân của hần đều chuẩn xác bước vào miệng chum. Cũng không cần nghĩ việc này đơn giản, một vài vòng đầu nếu còn có thể bước chính xác nhưng di chuyển vòng vòng nhiều lần như thế sẽ bị chóng mặt ảnh hưởng tới khả năng phán đoán của người.

Triệu Vô Cực có thể dễ dàng như vậy di chuyển là vì hần mã bộ đã bước vào tiểu thành, có thể cảm nhận được căn của mình, khiến cho hần dễ dàng di chuyển trên miệng chum.

Triệu Vô Cực đi một lúc liền cảm thấy chum đầy nước quá không có ý nghĩa khiêu chiến hần liền nhảy xuống bỏ bớt nước trong chum ra ngoài.

Lúc này chum nước chỉ còn 2/3 số nước. Triệu Vô Cực vừa nhảy lên bước đi đầu tiên hần liền cảm nhận được chum nước có dấu hiệu mất cân bằng.

Không dám chậm trễ Triệu Vô Cực liền nhanh chân di chuyển. Trong quá trình luyện tập hần mấy lần suýt nữa ngã khỏi chum nước nhưng đều trong lúc ngàn cân treo sợi tóc cố gượng đề khí giữ cân bằng.

Triệu Vô Cực lúc này sâu sắc cảm nhận được mã bộ chỗ tốt, âm thầm tự bảo với bản thân phải nhanh chóng luyện tập mã bộ.

Đồng thời hần cũng phát hiện ra một chút mảnh khoe của môn thân pháp này. Muốn chum nước không mất thăng bằng không chỉ cần bước chân chuẩn xác, còn phải giữ vững được trọng tâm, cuối cùng chính là tốc độ bước đi. Nếu có thể bước càng nhanh chum càng liền ổn định. Nhưng bước càng nhanh liền càng cần tinh chuẩn phán đoán cùng sức quan sát cùng khả năng cân bằng. Chỉ cần nắm chắc 3 điều này là có thể dễ dàng tu luyện môn thân pháp này đại thành.

Triệu Vô Cực đây là lần đầu luyện khinh công nhưng hần cảm thấy bản thân cực có thiên phú luyện tập thân pháp.

Loại bỏ hết những tạp niệm này Triệu Vô Cực tiếp tục luyện tập thân pháp của mình, bước đi càng lâu hần càng chóng mặt dần tới sức phán đoán cùng tinh chuẩn giảm mạnh. Lúc này hần liền ngã khỏi chum nước.

Nhưng Triệu Vô Cực cũng không hề chán nản. Hần liền nghỉ trong chốc lát để cho mình hết chóng mặt, sau đó tiếp tục tập luyện. Mỗi lần tập luyện hần đều cố gắng kiên trì thêm một chút, chỉ cần tới 1 lúc nào đó hần có thể di chuyển liên tục mà không cảm thấy chóng mặt nữa hần liền có thể đổi một cái khác mức nước.

Cứ như thế Triệu Vô Cực liền một mực luyện tập tới hết nửa buổi sáng.

Lúc này mặt trời đã lên cao, Triệu Vô Cực cũng đã thấm mệt. Hần một mực không ngừng nghỉ luyện tập thân pháp từ sáng sớm tới bây giờ.

Lúc này hần không định tiếp tục luyện tập thân pháp mà bắt đầu xếp bằng luyện tập nội công. Dù sao bản thân hần có quá nhiều thứ cần luyện tập.

Bất diệt Kim thân quyết là của một vị thiên tài cao tăng thiếu lâm sáng tác, tuy không biết rõ vị thiên tài đến cùng là ai, xuất từ cái nào tự nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hần luyện tập môn nội tâm công pháp này.

Bất diệt kim thân tuy là nội ngoại kiêm tu nhưng cách tu hành lại hết sức đơn giản.

Ngoại tu chỉ cần phối hợp ngưu bì dịch bôi ngoài thân. Ngưu bì dịch là 1 một loại bí phương trong Bất Diệt Kim thân quyết. Dược dịch này liền đi theo Bất diệt kim thân từ lúc bắt đầu tu luyện cho đến sau này đại thành.

Ngưu bì dược dịch là một loại chất dược dịch giúp tăng cường độ đàn hồi cùng độ căng của da trên cơ thể. Giúp cho người sử dụng da có thể căng cùng nạy đánh như da trâu, lại phối hợp cùng nội công tâm pháp từ bên trong cường hóa các khí quan cơ thể khiến cho cả trong lẫn ngoài đều hết sức mạnh mẽ.

Bất diệt Kim thân cảnh giới cũng chia làm tiểu thành đại thành viên mãn. Tiểu thành luyện bì luyện nhục, đại thành luyện cốt, Viên mãn luyện tủy. Đại

thành vừa tới Vô lậu chi thể cũng liền sơ bộ đúc thành. Chỉ cần đóng kín thượng, trung, hạ tam tiêu liền là Vô lậu chi thể. Từ đây khí cơ liền thành một thể, tại thể nội vận chuyển thông thuận không tiết ra ngoài. Có thể kéo dài cực lớn tuổi thọ, nội lực lại có thể từ bên trong dần sinh hùng hậu mạnh mẽ. Ngoài ra vô lậu chi thể liền là khắc tinh của các loại võ học như Hấp tinh đại pháp, chỉ cần một khi vô lậu chi thể thành người tu luyện các loại hấp thụ nội lực võ công liền chỉ có thể bị treo lên đánh phẫn, hết sức mạnh mẽ.

Triệu Vô Cực lúc này ngồi xuống xếp bằng, hần liền từ trong túi lấy ra một bình thuốc. Trong này chính là Tụ Khí đan mà mẫu thân hần cho trước khi trở lại Luyện Đan Phong.

Mẫu thân hần biết hần đã sơ nhập võ đạo liền chuẩn bị bế quan 10 ngày chế tạo một nhóm lớn tụ khí đan cho hần.

Tụ khí đan đan phương cực kì dễ tìm, ít nhất ở Thanh Vân Tông chính là như vậy.

Dược liệu thì càng không cần nói, mẫu thân hần chính là không thiếu chút dược liệu này.

Nàng liền định bế quan 10 ngày luyện đan, theo như lời nàng nói liền là luyện 1 lần cho Triệu Vô Cực ăn cả đời cũng không hết, ăn đến hần nôn ra đan thì thôi.

Triệu Vô Cực lúc đó liền mở hôi chảy ròng. Mẫu thân hần cũng quá hung tàn chứ.

Nhưng cái đó không phải là điều làm hần phiền muộn nhất bây giờ.

Triệu Vô Cực sờ lên cái đầu trọc lóc của mình, thò dài nói:

“Tóc a tóc a, tạm thời phải nói tạm biệt với ngươi rồi. Chờ ta thần công đại thành ngày đó, chúng ta liền có thể trở về một nhà rồi. Không có ngươi ta mới nhận ra ta để đầu trọc cũng không thể che lấp hết vẻ đẹp của ta, haizz” Triệu Vô Cực vô cùng tự luyện cảm thán một hồi, hần liền thoa lên cơ thể ngưu bì được dịch bắt đầu tập trung tinh thần lên vận chuyển tâm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kì* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Tu luyện thời gian chi hạn thiếu (2)

Triệu Vô Cực vừa ngồi xuống dựa theo Bất Diệt Kim thân công pháp vận chuyển nội công. Hần cố gắng dùng tinh thần lực của mình dẫn đạo nội công di chuyển trong kinh mạch.

Nhân loại vừa sinh ra kinh mạch trong cơ thể là toàn thông, chỉ khác biệt là độ rộng lớn mà thôi.

Người kinh mạch rộng lớn đại biểu thiên phú tu luyện càng tốt, vận chuyển công pháp tu luyện càng nhanh chóng, tu vi tiến triển càng nhanh.

Sau này bởi trong quá trình trưởng thành ăn uống hoặc bị trúng độc, trong cơ thể dần dần tích trữ nên tạp chất. Những tạp chất này ngăn trở kinh mạch. Dần dà những kinh mạch này liền phong bế, muốn có thể vận chuyển chu thiên qua những kinh mạch này liền cần dùng nội lực đã thông kinh mạch.

Nội lực đã thông kinh mạch khác với linh lực đã thông kinh mạch ở chỗ nội lực thiên yếu, đã thông cũng chỉ là mức độ nhỏ đã thông, vừa vận có thể dễ vận chuyển chu thiên mà thôi.

Cũng có một số môn thần công chuyên dùng để tăng cường, mở rộng kinh mạch đáng tiếc ở tầng thư các của Thanh Vân Tông triệu Vô Cực không thấy được.

Triệu Vô Cực bắt đầu vận chuyển lên công pháp, dựa theo chu thiên tuần hoàn vận chuyển. Hần phát hiện ra bản thân không hề có kinh mạch nào bị bịt kín cần đã thông, trong lòng mừng thầm, có thể đỡ tốn công hần đi đã thông.

Dù sao đã thông kinh mạch là đang tiêu hao nội lực không ngừng mài mòn đấy.

Nội lực ở võ giả cấp thấp đi chính là luyện tinh hóa khí lộ tuyến, trừ khi có trên 60 năm công lực có thể cấu thông thiên địa ở giữa hút lấy năng lượng hồi phục bản thân thì mới không cần ăn uống bồi bổ.

Nhưng có thể bắt lấy giữa thiên địa năng lượng không nhiều, tốc độ hấp thu lại chịu ảnh hưởng bởi công pháp tu luyện nên thật sự võ giả chịu hạn chế rất nhiều mặt.

Nội lực vận chuyển trong cơ thể, Triệu Vô Cực rất tinh tế cảm nhận được năng lượng đang được rút ra từ trong cơ thể hần, nhiều nhất chính là ở mỡ. Mỡ chính là cơ thể tích chứa năng lượng dư thừa địa phương.

Bất Diệt Kim Thân quyết không chỉ từ thể nội hấp thu năng lượng luyện tinh hóa khí mà mục tiêu hấp thu chủ yếu chính là mỡ trong cơ thể, vì vậy người

luyện công pháp này đều thiên về ngoại hình gây yếu hình giọt nước nhưng sức mạnh ẩn mà không phát, một phát liền là kinh thiên động địa.

Trải qua không ngừng hấp thu phân giải thành nội lực, một nửa nội lực trong quá trình vận chuyển lại tản ra đến các cơ bắp, thớ thịt cùng làn da trong cơ thể kích thích cường hóa lấy chúng. Để cho cơ nhục cùng làn da được tăng cường hóa trở nên dẻo dai đàn hồi, cực kì chịu đánh.

Đây chính là Bất Diệt Kim Thân luyện bì luyện nhục đặc tính, chỉ cần mang luyện bì đến mức độ phàm khí chém vào bất nhập liền thành công, chính là Bất Diệt Kim Thân quyết tiểu thành.

Triệu Vô Cực một mực tu luyện tới giữa trưa rồi mới thu công trở về ăn cơm. Cùng văn phú vô cùng không phải nói chơi, nếu như hắn không được Sở Phi Huyền cho ăn đầy đủ dinh dưỡng thì cũng không thể phát triển nhanh như vậy được.

Hôm nay Sở Phi Huyền không ở nhà, Triệu Phi Dương cũng không trở về chỉ có Triệu Vô Cực một mình ăn trưa. Hắn rất nhanh liền hoàn tất ăn uống nghỉ ngơi.

Buổi chiều Triệu Vô Cực liền là luyện thể, gia tăng khí lực của bản thân.

Dù có nội công gia cường thân thể nhưng hắn vẫn không hề từ bỏ tu luyện ngoại công. Các loại nâng tạ đá, kéo tạ dây xuất thảo, hay bóp kim lực, hắn đều huấn luyện cho đến lúc bản thân kiệt sức mới dừng lại.

Mỗi lần lặp lại huấn luyện Triệu Vô Cực liền nhất định phải đột phá lần trước số lượng cùng chất lượng nâng tạ, hắn muốn nghiền ép cực hạn của bản thân. Chỉ cần phá vỡ cực hạn bản thân liền là một cực hạn mới. Liên tục phá vỡ những cực hạn mới này liền là một thiên địa khác.

Nhờ có nội lực tối thể Triệu Vô Cực sức khôi phục đạt được gia cường, tiến tới 1 bước tăng lên khối lượng luyện tập. Hắn không hề ngừng nghỉ ở trong diễn võ trường của mình lặp đi lặp lại kiện thân.

Buổi tối, Triệu Vô Cực đang thoải mái ngâm mình trong được bồn. Ngâm được liệu chính là hoạt động hằng ngày của hắn, mỗi lần đến lúc này hắn đều thoải mái bay lên.

Cả ngày mệt mỏi đều như được quét tan, cơ thể còn đang không ngừng hấp thu những cái này được vật tinh hoa tồn trữ vào trong cơ thể hắn.

Trước đây Triệu vô Cực cần mấy giờ mới có thể hấp thu hết những cái này được dịch nhưng bây giờ hắn có nội công cùng tâm pháp, mọi việc liền trở nên đơn giản.

Chỉ cần vận chuyển một cái đại chu thiên, thùng nước được dịch liền từ màu đen biến thành màu trắng nước tinh khiết, được vật có thể hấp thu liền bị hắn toàn bộ hấp thu.

Triệu Vô Cực bước ra khỏi thùng nước mặc một chiếc quần vào, lau khô đầu liền ra ngoài.

Lần trước sau khi đột phá mã bộ tiểu thành hắn vẫn tiếp tục nghiền ép cực hạn bản thân bằng cách xách thùng nước đứng tấn. Lần này hắn liền sử dụng 2 thùng nước đầy tràn.

Vào tư thế mã bộ một chút Triệu Vô Cực liền cảm giác không giống. Bởi tu luyện có tiến triển, sức mạnh của hắn cũng đang không ngừng được tăng cường. Thùng nước đối với hắn đã không hề có chút nào tác dụng.

Thu lại tư thế Triệu Vô Cực liền đi ra sân mang vào 2 cục tạ đá, tiếp vào tư thế mã bộ.

Mã bộ cánh giới tiếp theo đại thành yêu cầu là lạc địa sinh căn, trong lúc giao đấu, di chuyển vận dụng võ kĩ cũng không đánh mất đi căn của mình.

Triệu Vô Cực trước đây liền tổng kết ra được kinh nghiệm, muốn mã bộ nhanh chóng đại thành liền cần kết hợp được giữa trọng tâm cơ thể và 2 chân.

Mã bộ luyện chính là 2 chân vững chắc như rễ cây đâm sâu vào đại địa. Mà căn là tổng hợp giữa trọng tâm cơ thể được nâng đỡ trên 2 chân.

Vì vậy hắn cần luyện tập là hạ bản cực kì vững chắc, trọng tâm cơ thể phối hợp bộ pháp. Chỉ cần 2 thứ này đạt đến liền là đại thành.

Lại thêm hôm nay tập luyện thân pháp hắn liền cảm nhận rõ ràng thân pháp cùng mã bộ liên hệ cực kì mật thiết. Mã bộ luyện được tốt thân pháp liền nhanh chóng đại thành.

Mã bộ luyện không tốt dù là sơ cấp nhất thân pháp cũng là hoa trong sương trắng trong nước, dễ dàng bị đối thủ đánh ngã.

Triệu Vô Cực sống lưng thẳng tắp, mồ hôi không ngừng rơi. Mấy canh giờ sau hắn liền vô lực ngã xuống mặt đất.

Khác biệt với mấy lần trước liền là hắn sẽ ngất đi, nhưng bởi vì có 1 hơi nội lực duy trì, lần này hắn không có ngất đi.

Nằm yên trên đất 1 chén trà thời gian, Triệu Vô Cực mới uể oải bò dậy. Hắn ra đại sảnh ngồi xuống nghỉ ngơi.

Nhìn ra bên ngoài trời tối tăm, treo giữa trời cao mặt trăng, Triệu Vô Cực suy nghĩ miên man.

“Phụ mẫu ở thế giới cũ không biết có tốt không? Minh ra đi như thế bọn họ có thương tâm không? Bản thân tối thế giới này đã được hơn 2 năm, luôn

luôn nỗ lực tu luyện võ công liệu có đáng giá không?”

Những suy nghĩ viên vông không ngừng ở trong đầu Triệu Vô Cực nảy sinh.

Triệu Vô Cực nhìn một chút bàn tay mình, cảm nhận được trong cơ thể nội lực dừng mảnh vận chuyển, làn da bên bị kéo căng, hắn liền thở ra một hơi.

“nếu có thể phá toái hư không liền có cơ hội trở về cùng cha mẹ ở thế giới cũ, làm trọn chữ hiếu, còn bây giờ nghĩ những thứ này quá xa. Tu luyện chính là thế giới này chân lý, không mạnh mẽ liền bị người khác dẫm đạp lên mà thôi, bản thân mạnh mẽ chính là cốt lõi tồn tại trong thế giới này. Nhược nhược cường thực, cá lớn nuốt cá bé, để có thể tồn tại ở trong thế giới này liền cần không ngừng mạnh lên, nếu không chính số mạng của mình cũng không thể làm chủ nói gì đến phá toái hư không.”

Triệu Vô Cực dẹp bỏ trong lòng tạp niệm, tâm cảnh một mảnh thanh linh.

Hắn, Triệu Vô Cực không cần những cái này yếu đuối suy nghĩ. Hắn, cần chính là không ngừng mạnh lên, mạnh đến có thể đứng ở đỉnh cao của thế giới này, mạnh đến có thể phá toái hư không.

Đây chính là con đường võ đạo của hắn, là hắn đạo tâm.

Trên con đường này có thể sẽ gặp nhiều nguy hiểm, có lúc lạc mất bản thân, nhưng đạo tâm của hắn sẽ không bao giờ thay đổi, chèo chống lấy hắn tiếp tục không ngừng nghỉ tiến tới.

Hắn, Triệu Vô Cực kiếp này liền lấy võ lập thân, vì đạo mà sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Di Lạc Tu Tiên Kí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.